

Lagrådsremiss

Förenklad hantering av skattefritt bränsle i vissa fall, kompletterande bestämmelser om skattefriheten för Nato-styrkor och förtydliganden av förfarandebestämmelser på punktskatteområdet

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 5 juni 2025

Elisabeth Svantesson

Ulf Olovsson
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen samlas flera mindre förslag inom punktskatteområdet.

För det första föreslås vissa förenklingar vad gäller hantering av skattefritt flyg- och fartygsbränsle för att underlätta samarbetet mellan statliga myndigheter och underlätta myndigheternas hjälp till civilsamhället vid räddningsinsatser och krissituationer. Förslagen till ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi innebär bland annat att Försvarsmaktens, Försvarets materielverks, Kustbevakningens, Polismyndighetens, Sjöfartsverkets och Trafikverkets hantering underlättas genom ökade möjligheter att tillhandahålla skattefritt bränsle till varandra. Det föreslås även att Försvarsmakten, Kustbevakningen och Sjöfartsverket ska få vissa möjligheter att tillhandahålla skattefritt flyg- och fartygsbränsle till bland annat andra offentliga myndigheter som är skattebefriade förbrukare inom ramen för räddningsinsatser och krissituationer.

För det andra föreslås vissa kompletterande bestämmelser om återbetalning av skatt för väpnade styrkor som tillhör andra stater som är parter i Nato i lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2022:155) om tobaksskatt och lagen (2022:156) om alkoholskatt.

Slutligen föreslås vissa förtydliganden i förfarandereglererna i lagen om skatt på energi, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och tullbefogenhetslagen (2024:710).

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2026.

Innehållsförteckning

1	Beslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	20
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	24
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:155) om tobaksskatt.....	28
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:156) om alkoholskatt	39
2.6	Förslag till lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710)	49
3	Ärendet och dess beredning	51
4	Förenklad hantering för Försvarmakten och andra statliga myndigheter vid tillhandahållande av skattefritt flyg- och fartygsbränsle till varandra eller till civilsamhället i krissituationer.....	51
5	Kompletterande bestämmelser om skattefrihet för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato.....	61
6	Förtydligande av vissa förfarandebestämmelser för punktskattepliktiga varor.....	66
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	81
8	Konsekvensanalys	82
8.1	Offentligfinansiella effekter	82
8.2	Effekter för enskilda och företagen	82
8.3	Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	83
8.4	Effekter för kommuner och regioner	84
8.5	Övriga effekter	84
9	Författningskommentar	84
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	84
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	100
9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	103
9.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:155) om tobaksskatt.....	106
9.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:156) om alkoholskatt	117
9.6	Förslaget till lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710)	127

Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Förenklad hantering av skattefritt bränsle i vissa fall, kompletterande bestämmelser om skattefriheten för Nato-styrkor och förtydliganden av förfarandebestämmelser på punktskatteområdet130
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....131
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna176

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
3. lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
4. lag om ändring i lagen (2022:155) om tobaksskatt,
5. lag om ändring i lagen (2022:156) om alkoholskatt,
6. lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 1 kap. 2, 19 och 20 §§, 2 kap. 12–14 §§, 4 a kap. 2, 5 och 7 §§, 4 b kap. 2, 10, 12 och 16 §§, 4 e kap. 6, 8 och 10 §§, 5 kap. 16 och 17 §§, 6 kap. 10 och 11 §§, 7 kap. 2 §, 8 kap. 2 och 3 §§ och 9 kap. 1 § och rubriken närmast före 4 a kap. 7 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 5 kap. 17 a och 28 §§, 6 kap. 11 a § och 8 kap. 1 b–1 e §§, och närmast före 5 kap. 28 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

Energiskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 1 a, 3 och 4 §§. Koldioxidskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 3 och 4 §§. Svavelskatt ska betalas på svavelinnehållet i bränslen som anges i 3 kap. 1 §. Bestämmelser om dessa skatter finns i 2–10 kap.

Energiskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 1 a, 3 och 4 §§. Koldioxidskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 3 och 4 §§. Svavelskatt ska betalas på svavelinnehållet i bränslen som anges i 3 kap. 1 §. Bestämmelser om dessa skatter finns i 2–10 kap. *Bestämmelserna i 4–4 e kap. ska dock inte tillämpas på bränsle som har tullstatus som icke-unionsvara.*

Bestämmelser om skatt på elektrisk kraft finns i 11 kap.

19 §³

Med deklarat, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med deklarat, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2009:1494.

³ Senaste lydelse 2022:166.

I denna lag avses med

– *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av bränsle som avses i 3 a §,

– *släppas för konsumtion*: att bränsle som avses i 3 a §

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, 3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattat bränsle*: bränsle som avses i 3 a § som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 4 d kap. ska användas vid flyttning av beskattat bränsle till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap.

12 §⁵

Energi och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som

1. förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §,

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som

1. förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 § *eller* 64 kap. 6 § *skatteförfarandelagen* (2011:1244),

2. förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används yrkesmässigt om bränslet är motorbränsle och är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten, eller

3. förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 3 gäller inte

⁴ Senaste lydelse 2022:166.

⁵ Senaste lydelse 2022:166.

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter, och

2. bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle.

13 §⁶

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som under ett uppskovsförfarande, på grund av *oförutsedda händelser* eller force majeure, blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle.

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som under ett uppskovsförfarande, på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorat, och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle.

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorat.

14 §⁷

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 4 kap. 5 eller 15 §, 4 c kap. 2 eller 4 § eller 4 d kap. 4 eller 6 §.

4 a kap.

2 §⁸

Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från ett skatteupplag till

⁶ Senaste lydelse 2022:166.

⁷ Senaste lydelse 2022:166.

⁸ Senaste lydelse 2022:166.

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

3. en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU,

4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller

5. någon av följande mottagare:

a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit bränslet flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om bränslet är avsett för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, *eller*

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit bränslet flyttas och som är part i *Nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit bränslet flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om bränslet är avsett för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit bränslet flyttas och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

e) Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

f) mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

Första stycket 5 gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 5 eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination finns på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination finns på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare. *Kravet i första stycket 1 gäller inte heller flyttningar enligt 2 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.*

När avslutas en flyttning?

När påbörjas och avslutas en flyttning?

En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när bränslet lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när bränslet övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2–4 §§. Vid export avslutas flyttningen när bränslet har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 2 § första stycket 4 avslutas flyttningen när bränslet har hänförts till förfarandet för extern transitering.

4 b kap.

När en flyttning under uppskovsförfarandet sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination finns på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i detta kapitel om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Bestämmelserna i 4–8, 10, 11 och 14–17 §§ gäller inte vid flyttningar

⁹ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁰ Senaste lydelse 2022:166.

¹¹ Senaste lydelse 2022:166.

enligt 4 a kap. 2 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

10 §¹²

Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

12 §¹³

Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 eller 4 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

¹² Senaste lydelse 2022:166.

¹³ Senaste lydelse 2022:166.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

4 e kap.

6 §¹⁵

Vid mottagandet av bränsle som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (mottagningsrapport).

Vid mottagandet av bränsle som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

8 §¹⁶

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det

¹⁴ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁵ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁶ Senaste lydelse 2022:166.

datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 10 §*, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

10 §¹⁷

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

5 kap.

16 §¹⁸

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar *eller* bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag,

1. i Sverige yrkesmässigt *utvinner eller* tillverkar, *inklusive* bearbetar, bränsle utanför ett skatteupplag,

2. för in bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket från ett annat EU-land,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,

¹⁷ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁸ Senaste lydelse 2022:166.

4. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350°C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

5. använder bränsle som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att bränslet undantogs från skatteplikt,

6. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål,

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål, eller

c) i luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål.

17 §¹⁹

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet tillverkas *eller* bearbetas,

1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet *utvinns eller* tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § 2, när bränslet förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 16 § 3, 4, 5 eller 6, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

17 a §

Skattskyldighet enligt 16 § 3 gäller inte den som tillhandahåller bränsle enligt 8 kap. 1 b–1 d §§ i fråga om bränsle som tillhandahålls i enlighet med de bestämmelserna.

Särskild bestämmelse om säkerhet

28 §

Om den skatt som har beslutats för bränsle enligt 22–25 §§ eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land har betalats, ska bränslet inte längre ingå i underlaget vid beräkning av säkerhet.

6 kap.

10 §²⁰

Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner, tillverkar *eller* bearbetar bränsle,

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner *eller* tillverkar, *inklusive* bearbetar, bränsle,

¹⁹ Senaste lydelse 2022:166.

²⁰ Senaste lydelse 2022:166.

2. i annat fall än som avses i 5 §, för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

4. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål.

11 §²¹

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns, tillverkas eller bearbetas,

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns eller tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när bränslet förs in till Sverige, och

3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3 eller 4, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

11 a §

Skattskyldighet enligt 10 § 3 gäller inte den som tillhandahåller bränsle enligt 8 kap. 1 b–1 d §§ i fråga om bränsle som tillhandahålls i enlighet med de bestämmelserna.

7 kap.

2 §²²

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som levererats till en sådan köpare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från bränsleskatt föreligger i det EU-landet.

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från bränsleskatt gäller i det EU-landet.

8 kap.

1 b §

Försvarmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen, Polismyndigheten, Sjöfartsverket och Trafikverket får tillhandahålla

²¹ Senaste lydelse 2022:166.

²² Senaste lydelse 2023:203.

bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till övriga i denna bestämmelse angivna myndigheter om

1. tillhandahållandet sker för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser, och

2. den mottagande myndigheten är godkänd som skattebefriad förbrukare för sådant ändamål som avses i 1.

1 c §

Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle som myndigheten tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till

1. utländska väpnade styrkor som omfattas av något av de avtal som nämns i 7, 8 och 10 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall i den utsträckning som

a) skattefrihet gäller enligt 9 kap. 1 § 4 eller enligt nämnda avtal, eller

b) bränsle ska tillhandahållas utan skatt genom särskilda arrangemang enligt de avtal som nämns i 7 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, och

2. utländska väpnade styrkor som omfattas av 9 kap. 1 § 3 i den utsträckning som skattefrihet gäller enligt den bestämmelsen.

Förbudet i 2 kap. 9 § ska inte tillämpas på bränsle som har tagits emot av utländska väpnade styrkor enligt första stycket när bränslet används av de väpnade styrkorna, av den civilpersonal som följer med dem eller av styrkornas mässar eller marketenterier och skattefrihet gäller enligt de avtal eller bestämmelser som anges i första stycket 1 och 2.

1 d §

Försvarsmakten, Kustbevakningen och Sjöfartsverket får, utöver vad som följer av 1 b och 1 c §§, tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till någon annan om

1. tillhandahållandet sker för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser,

2. tillhandahållandet sker till en offentlig myndighet eller till någon som använder bränslet för en offentlig myndighets räkning, om myndigheten eller personen är godkänd som skattebefriad förbrukare för sådant ändamål som avses i 1, och

3. tillhandahållandet sker inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

1 e §

Bestämmelsen i 1 § tredje stycket ska tillämpas på den som är mottagare av bränslet vid tillhandahållande enligt 1 b–1 d §§.

2 §²³

En skattebefriad förbrukare ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som tagits emot helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

En skattebefriad förbrukare som tillhandahåller bränsle enligt 1 b–1 d §§ ska i sin löpande bokföring enligt första stycket även ta upp bränsle som förbrukaren tillhandahållit.

3 §²⁴

Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,

²³ Senaste lydelse 2022:166.

²⁴ Senaste lydelse 2011:1370.

2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §,
4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), eller
5. förbrukaren begär det.

Det finns inte grund för återkallelse enligt första stycket 2, om den skattebefriade förbrukaren har tillhandahållit bränslet enligt 1 b– 1 d §§.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

9 kap.

1 §²⁵

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid *utländska beskickningar* i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att *denne* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Skatteverket ska efter ansökan *besluta* om återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. *en* utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en* utländsk beskickning i Sverige *eller en* karriärkonsul vid *ett* utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att *medlemmen eller karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, *eller*

4. väpnade styrkor som tillhör *en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget*, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem

*eller för mässar och
markenterier.*

*Första stycket 4 ska inte
tillämpas om avtalet den
5 december 2023 mellan Sverige
och Amerikas förenta stater om
försvarssamarbete är tillämpligt.*

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs att 2, 13 a, 14, 14 b och 15 §§ lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom,

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor,

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor,

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en fysisk person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

– *konsument*: en köpare för vilken köpet inte är en yrkesmässig aktivitet,

– *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:157) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *export*: att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och där köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår,

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

Vid beräkningen av den årliga försäljningen för undantagna säljare enligt första stycket ska inte mervärdesskatt beaktas, och inte heller fraktkostnader till den del de går att särskilja.

13 a §²

Om skatt har betalats i Sverige för en skattepliktig vara som sedan *flyttats till ett annat EU-land eller exporteras till tredjeland*, kan återbetalning av skatten ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Om skatt har betalats i Sverige för en skattepliktig vara som sedan *flyttats till ett annat EU-land eller exporterats*, kan återbetalning av skatten ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Den som begär återbetalning ska visa

1. att den skatt som ansökan avser har betalats,
2. att skattskyldigheten inträdde inom tre månader före den tidpunkt då varan lämnade svenskt territorium, och

3. antingen att undantaget i 13 § inte tidigare har tillämpats på varan eller att den flyttning eller export som ansökan grundar sig på skedde efter den tidpunkt då undantaget senast tillämpades.

Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Ansökan ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *begäran* saknade behörighet att företräda sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *ansökan* saknade behörighet att företräda sökanden.

Lydelse enligt SFS 2025:274

Föreslagen lydelse

14 §

För en godkänd lagerhållare inträder inte skattskyldighet för en skattepliktig vara som levereras till en köpare i ett annat land.

För en godkänd lagerhållare inträder inte heller skattskyldighet för en skattepliktig vara i vilken samtliga de delar som avses i 4 § andra stycket

1. fullständigt förstörts genom *oförutsedda händelser* eller force majeure,
1. fullständigt förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,

2. lämnats för avfallsåtervinning, eller

3. återanvänts vid tillverkning av skattepliktiga varor.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 b §³

Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av skatt på varor som har förvärvats av

1. en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

² Senaste lydelse 2020:568.

³ Senaste lydelse 2024:550.

2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, *eller*

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

Vid återbetalning av skatt enligt denna paragraf eller 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska de belopp som följer av 7 a och 7 b §§ vid tidpunkten för förvärvet av varan tillämpas om det inte kan visas att skatt har betalats för varan med högre belopp.

15 §⁴

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i andra stycket och i 15 a och 15 b §§.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 9 § är skattskyldig vid import. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 9 § är skattskyldig vid import *eller otillåten införsel*. Sådan skatt ska betalas till

betalas till Tullverket gäller Tullverket. För skatt som ska
tullagen (2016:253). betalas till Tullverket gäller
tullagen (2016:253).

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs att 2, 6, 12, 14, 15 och 17 §§ lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

- *e-vätskor*: vätskor som innehåller nikotin,
- *högkoncentrerade e-vätskor*: e-vätskor med en koncentration nikotin som uppgår till minst 15 men inte överstiger 20 milligram per milliliter vätska,
- *andra nikotinhaltiga produkter*: nikotinhaltiga produkter för användning i mun eller näsa, med undantag för e-vätskor och produkter som innehåller tobak och som är hänförliga till kapitel 24 i den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2017,
- *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av
 1. en juridisk person, eller
 2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk,
- *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:157) om Europeiska unionens punktskatteområde,
- *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,
 - *export*: att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU,
- *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och köpet inte är yrkesmässigt för köparen,
- *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339,
- *förordning (EG) nr 1272/2008*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 i den lydelse som gällde den 1 januari 2020,
- *förordning (EU) 2017/745*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv

90/385/EEG och 93/42/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/561.

6 §

Skattskyldig enligt denna lag är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 9 §,
2. i annat fall än som avses i 1
 - a) yrkesmässigt tillverkar a) yrkesmässigt tillverkar, skattepliktiga varor, *inklusive bearbetar*, skattepliktiga varor,
 - b) säljer skattepliktiga varor till köpare i Sverige genom distansförsäljning,
 - c) från ett annat EU-land för in eller tar emot skattepliktiga varor utan att det är distansförsäljning, eller
3. använder e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

12 §²

En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter

1. som har levererats till en köpare i ett annat EU-land,
2. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare,
3. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet,
4. som har förstörts genom *oförutsedda händelser* eller force majeure, 4. som har förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,
5. som har använts vid tillverkningen av skattepliktiga varor,
6. som exporterats *till tredjeland* 6. som *har* exporterats eller förts eller förts till frizon för annat ändamål än att förbrukas där, till *en* frizon för annat ändamål än att förbrukas där,
7. som har levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200),
8. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller
9. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

14 §

Har skatt betalats i Sverige för e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land eller exporterats *till tredjeland*, medges efter ansökan återbetalning av

Har skatt betalats i Sverige för e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land eller exporterats, medges efter ansökan återbetalning av skatten, om inte

² Senaste lydelse 2023:211.

skatten, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos Skatteverket. Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

En ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *begäran* saknade behörighet att företräda sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *ansökan* saknade behörighet att företräda sökanden.

15 §³

Skatteverket medger efter ansökan återbetalning av skatt som har betalats enligt denna lag på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

1. *en* utländsk beskickning, *ett* karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid *utländska beskickningar* i Sverige och *karriärkonsuler* vid *utländska konsulat* i Sverige, under förutsättning att *denne* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en utländsk beskickning* i Sverige eller *en karriärkonsul* vid *ett utländskt konsulat* i Sverige, under förutsättning att *medlemmen eller karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, *eller*

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation.

17 §

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i andra stycket.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 7 § är skattskyldig vid import. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 7 § är skattskyldig vid import *eller otillåten införsel*. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs sig till tid före ikraftträdandet.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:155) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2022:155) om tobaksskatt

dels att 1 kap. 3, 10 och 11 §§, 2 kap. 12, 14 och 15 §§, 4 kap. 3, 7 och 9 §§, 5 kap. 10, 12 och 16 §§, 8 kap. 7, 9 och 11 §§, 9 kap. 1, 5, 16 och 18 §§, 10 kap. 14, 20 och 21 §§, 11 kap. 4 § och 12 kap. 10 § och rubriken närmast före 4 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 2 a § och 9 kap. 31 §, och närmast före 9 kap. 31 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §²

Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser de EU-harmoniserade tobaksvarorna. De EU-harmoniserade tobaksvarorna omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 2–8 och 11–21 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 2, 6 och 7 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap. Vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara framgår av 5 §.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser de EU-harmoniserade tobaksvarorna. De EU-harmoniserade tobaksvarorna omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 2–8 och 11–21 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 2, 6 och 7 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap. *Bestämmelserna i 3–8 kap. ska dock inte tillämpas på tobaksvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror.* Vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara framgår av 5 §.

Snus, tuggtobak och övrig tobak omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 9–11 §§, 10 kap., 11 kap. 3–7 §§, 12 kap. 6–10 §§ och 13 kap. 2, 3 och 10 §§.

10 §

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med *förfarandet för extern transitering* avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2024:894.

11 §

I denna lag avses med

– *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av EU-harmoniserade tobaksvaror,

– *släppas för konsumtion*: att EU-harmoniserade tobaksvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, 3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattade varor*: EU-harmoniserade tobaksvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap.

12 §

Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 § *eller 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

14 §

Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsedda händelser* eller force majeure, eller

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade, och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

15 §

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 3 kap. 6 eller 16 §, 6 kap. 2 eller 4 § eller 7 kap. 6 eller 8 §.

4 kap.

3 §

Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga varor flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, *eller*

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i *Nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

e) *Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

f) mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

7 §

För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 16 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar enligt 3 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i

nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

När avslutas en flyttning?

När påbörjas och avslutas en flyttning?

9 §

En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när varorna lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

5 kap.

2 a §

Bestämmelserna i 4–8, 10, 11 och 14–17 §§ gäller inte vid flyttningar enligt 4 kap. 3 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

10 §

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas

om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

12 §

Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

16 §

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

8 kap.

7 §

Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

9 §

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

11 §

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat

upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

9 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter – beskattning vid oegentligheter (25–30 §§). (25–31 §§).

5 §

Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller	1. har tagits i anspråk för tillverkning, <i>inklusive bearbetning</i> , av skattepliktiga tobaksvaror, eller
2. uteslutande har använts för skatteupplaget.	2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

16 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,	1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar, <i>inklusive bearbetar</i> , skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,
2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller	2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller
3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.	3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.
- Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

18 §

Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt	Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt
--	--

enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure.

enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom oförutsebara omständigheter eller force majeure.

Särskild bestämmelse om säkerhet

31 §

Om den skatt som har beslutats för tobaksvaror enligt 25–28 §§ eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land har betalats, ska varorna inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet.

10 kap.

14 §

Skattskyldighet enligt 13 § 2 gäller inte i fråga om snus, tuggtobak eller övrig tobak som

1. fullständigt har förstörts under tillsyn av Skatteverket,
2. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller
3. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet.

20 §

Skattskyldig är den som

1. yrkesmässigt tillverkar snus, tuggtobak eller övrig tobak utan att vara godkänd som lagerhållare,
2. i annat fall än som avses i 15 §, yrkesmässigt för in eller tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak från ett annat EU-land utan att vara godkänd som lagerhållare, eller
3. använder snus, tuggtobak eller övrig tobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 3 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

21 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 20 § 1, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,
2. den som är skattskyldig enligt 20 § 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,
1. den som är skattskyldig enligt 20 § första stycket 1, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,
2. den som är skattskyldig enligt 20 § första stycket 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 20 § 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål.

3. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål.

11 kap.

4 §³

En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak och övrig tobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och

2. snus, tuggtobak och övrig tobak som

a) har förstörts genom *oförutsedda händelser* eller force majeure, a) har förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,

b) har exporterats eller förts till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, eller

c) har levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet.

12 kap.

10 §

Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid *utländska beskickningar* i Sverige och karriärkonsul vid *utländska* konsulat i Sverige, under förutsättning att *denne* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

1. *en* utländsk beskickning, *ett* karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en* *utländsk beskickning* i Sverige *eller en* karriärkonsul vid *ett utländskt* konsulat i Sverige, under förutsättning att *medlemmen eller karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma

³ Senaste lydelse 2023:213.

säkerhets- och försvarspolitiken,
eller

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs sig till tid före ikraftträdandet.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:156) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2022:156) om alkoholskatt

dels att 1 kap. 3, 11 och 12 §§, 2 kap. 10, 12 och 13 §§, 4 kap. 3, 7 och 9 §§, 5 kap. 10, 12 och 16 §§, 8 kap. 7, 9 och 11 §§, 9 kap. 1, 5, 16 och 18 §§, 11 kap. 3 § och 12 kap. 10 § och rubriken närmast före 4 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 2 a § och 9 kap. 31 §, och närmast före 9 kap. 31 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §

Genom denna lag genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser alkoholvaror.

Bestämmelserna i 3–8 kap. ska inte tillämpas på alkoholvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror.

11 §

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen. Med deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med *förfarandet för extern transitering* avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

12 §

I denna lag avses med

- *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror,
- *släppas för konsumtion*: att alkoholvaror
 1. avviker från ett uppskovsförfarande,
 2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen.

3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, 4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande, eller 5. är föremål för otillåten införsel, – <i>beskattade varor</i>: alkoholvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land, – <i>förfarandet för beskattade varor</i>: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land, – <i>det datoriserade systemet</i>: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.	3. tillverkas, <i>inklusive bearbetas</i>, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

2 kap.

10 §

Alkoholskatt ska inte betalas för skattepliktiga alkoholvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §, 2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, 3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, 4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller 5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.	1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 § <i>eller 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)</i>,

12 §

Alkoholskatt ska inte betalas för alkoholvaror som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av <i>oförutsedda händelser</i> eller force majeure, eller 2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.	1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen <i>i sin helhet eller partiellt</i> gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av <i>oförutsebara omständigheter</i> eller force majeure, eller

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

13 §

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, *i sin helhet eller partiellt*, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 3 kap. 6 eller 17 §, 6 kap. 2 eller 4 § eller 7 kap. 6 eller 8 §.

4 kap.

3 §

Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:

a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med

dem eller för mässar och marketenterier, *eller*

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i *Nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

dem eller för mässar och marketenterier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

e) Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

f) mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

7 §

För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 17 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar enligt 3 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

När avslutas en flyttning?

När *påbörjas* och avslutas en flyttning?

9 §

En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när varorna

lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

5 kap.

2 a §

Bestämmelserna i 4–8, 10, 11 och 14–17 §§ gäller inte vid flyttningar enligt 4 kap. 3 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

10 §

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

12 §

Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis).

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna

Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset. destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

16 §

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

8 kap.

7 §

Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas

om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

9 §

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

11 §

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

9 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),

- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

5 §

Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga alkoholvaror, eller
2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget. | 1. har tagits i anspråk för tillverkning, <i>inklusive bearbetning</i> , av skattepliktiga alkoholvaror, eller
provning av varornas kvalitet i |
|--|---|

16 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige utanför ett skatteupplag

a) tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol, eller
b) yrkesmässigt tillverkar öl, vin eller andra jätta drycker, | a) tillverkar, <i>inklusive bearbetar</i> , mellanklassprodukter eller etylalkohol, eller
b) yrkesmässigt tillverkar, <i>inklusive bearbetar</i> , öl, vin eller andra jätta drycker, |
|--|--|

2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 10 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

18 §

Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom <i>oförutsedda händelser</i> eller force majeure,
2. förvärvats skattefritt enligt 10 kap. 1 § eller 11 kap. 2 § första stycket 2 och som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.	1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom <i>oförutsebara omständigheter</i> eller force majeure,

Särskild bestämmelse om säkerhet

31 §

Om den skatt som har beslutats för alkoholvaror enligt 25–28 §§ eller enligt motsvarande

bestämmelser i ett annat EU-land har betalats, ska varorna inte längre ingå i underlaget vid beräkning av säkerhet.

11 kap.

3 §

En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. *för framställning av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,*

2. *i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller*

3. *för vetenskapligt ändamål.*

1. som en del av en tillverkningsprocess för sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,

2. vid tillverkningen av andra produkter än de som avses i 1, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

12 kap.

10 §

Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. *utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,*

2. *medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller*

3. *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer*

1. en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer

med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, eller

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

2.6 Förslag till lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 5 och 9 §§ och 11 kap. 5 § tullbefogenhetslagen (2024:710) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

5 §

Vid en transportkontroll får en tulltjänsteman undersöka transportmedel, lådor, behållare och andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Vid en transportkontroll i en lokal får även utrymmen i lokalen där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras undersökas. En tulltjänsteman får också undersöka och ta prov på varor som påträffas.

En tulltjänsteman får eftersöka och granska administrativa referenskoder, förenklade administrativa referenskoder, ersättningsdokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid en transportkontroll i en lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter sådana handlingar.

En tulltjänsteman får även använda den administrativa referenskode eller den förenklade administrativa referenskode för att ta del av ett elektroniskt administrativt dokument respektive elektroniskt förenklat administrativt dokument och granska det dokumentet. Vid granskningen får tulltjänstemannen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

Om det som anges i andra och tredje styckena inte är tillräckligt för att genomföra kontrollen får en tulltjänsteman även begära att en förare ska tillhandahålla en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller en annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling som avser den aktuella flyttningen.

9 §

Förare av transportmedel är skyldiga att se till att följande koder och dokument följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor:

1. administrativ referenskode,
2. förenklad administrativ referenskode,
3. ersättningsdokument, och
4. följedokument för transport av vinprodukter.

Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla en tulltjänsteman de tillgängliga koder och dokument som anges i första stycket.

Vid en begäran enligt 5 § fjärde stycket ska föraren i fråga om en

*flyttning under uppskots-
förfarandet tillhandahålla
tulltjänstemannen en kopia av det
elektroniska administrativa
dokumentet eller en annan, av
tulltjänstemannen angiven,
kommersiell handling som avser
den aktuella flyttningen. Om det
inte är möjligt att göra detta vid
kontrollen får kopian eller
handlingen skickas in till
Tullverket. Den ska då ha kommit
in till Tullverket inom en vecka.*

11 kap.

5 §

Till penningböter döms den som bryter mot *skyldigheten* enligt 5 kap. 9 § andra stycket att tillhandahålla administrativa referenskoder eller andra handlingar. Detsamma gäller den som *uppsåtligen* bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 10 § andra stycket att tillhandahålla förenklade administrativa referenskoder eller ersättningsdokument.

Till penningböter döms den som bryter mot *någon av skyldigheterna* enligt 5 kap. 9 § andra *eller tredje* stycket att tillhandahålla administrativa referenskoder eller andra handlingar. Detsamma gäller den som bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 10 § andra stycket att tillhandahålla förenklade administrativa referenskoder eller ersättningsdokument.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjats före ikraftträdandet.

3 Ärendet och dess beredning

Bestämmelser om förfarandet vid hantering av vissa punktskattepliktiga varor finns i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt. Direktivet har genomförts i svensk rätt genom lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt och lagen (2022:156) om alkoholskatt. I de lagarna finns även andra bestämmelser om hantering av punktskattepliktiga varor, exempelvis kring hantering av skattebefriade bränslen.

Mot bakgrund av att det uppmärksammats vissa behov av förtydliganden och kompletteringar i bestämmelserna om hantering av punktskattepliktiga varor har promemorian Förenklad hantering av skattefritt bränsle i vissa fall, kompletterande bestämmelser om skattefriheten för Nato-styrkor och förtydliganden av förfarandebestämmelser på punktskatteområdet tagits fram inom Finansdepartementet.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2025/00300).

I lagrådsremissen behandlas promemorians förslag.

4 Förenklad hantering för Försvarsmakten och vissa andra statliga myndigheter vid tillhandahållande av skattefritt flyg- och fartygsbränsle

Regeringens förslag: Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen, Polismyndigheten, Sjöfartsverket och Trafikverket får till varandra tillhandahålla bränsle som de har tagit emot i egenskap av skattebefriade förbrukare.

Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle som har tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare till vissa utländska väpnade styrkor.

Försvarsmakten, Kustbevakningen och Sjöfartsverket får dessutom tillhandahålla bränsle som har tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare till offentliga myndigheter eller den som använder bränsle för offentliga myndigheters räkning. Mottagaren ska vara godkänd som skattebefriad förbrukare för sådant bränsle och tillhandahållandet ska ske inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

Mottagande och tillhandahållande av bränsle ska bokföras löpande.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. Promemorians förslag omfattar inte möjlighet för Försvarets materielverk och Trafikverket att tillhandahålla bränsle till vissa myndigheter.

Promemorian föreslår inte heller något undantag från förbudet mot märkt bränsle i vissa bränsletankar. I promemorian föreslås en möjlighet för andra myndigheter än Försvarsmakten att efter godkännande från Skatteverket få tillhandahålla bränsle inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

Remissinstanserna: *Företagarna, Kustbevakningen, Näringslivets skattedelegation, Svenskt Näringsliv, Polismyndigheten, Småföretagarnas riksförbund och Svenska bioenergiföreningen (Svebio)* tillstyrker förslaget.

Drivkraft Sverige tillstyrker förslaget. Drivkraft Sverige anför även att man delar bedömningen i promemorian att det för Försvarsmakten och andra myndigheter även kan tänkas föreligga andra situationer där det kan finnas ett behov av att kunna göra bränsle som tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare tillgängligt för andra aktörer. Denna möjlighet bör dock användas restriktivt för att undvika otydlighet och felaktig användning. Det är därför positivt att mottagaren föreslås behöva ansöka om ett tidsbegränsat godkännande från Skatteverket.

Energimyndigheten tillstyrker förslaget. Myndigheten anför även att den noterar att tillhandahållande av oskattat bränsle till andra myndigheter och civilsamhället endast är dimensionerat för kris och räddningsinsatser och inte för höjd beredskap eller krig och efterfrågar förtydligande om under vilka förhållanden olika bestämmelser gäller.

Försvarets materielverk och Försvarsmakten tillstyrker förslaget men anför att Försvarets materielverk bör läggas till som en myndighet i föreslagna 8 kap. 1 b § lagen om skatt på energi.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap anser att förslagen är bra och kommer om de genomförs att stärka Sveriges beredskap. Myndigheten lämnar vissa förslag på förtydliganden och kompletteringar.

Sjöfartsverket tillstyrker ändringarna och anser att det är en fördel att Försvarsmakten, Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket får tillhandahålla bränsle som de har tagit emot i egenskap av skattebefriade förbrukare till varandra. Sjöfartsverket anför dessutom att myndigheten gärna skulle se en möjlighet för myndigheten att utan särskilt godkännande tillhandahålla skattefritt bränsle även till skattebefriade förbrukare som använder bränsle för offentliga myndigheters räkning inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

Sjöräddningssällskapet välkomnar förslaget men skulle gärna se en förenklad lösning där Sjöfartsverket, utan krav på särskilt godkännande, kan tillhandahålla skattefritt bränsle till dem inom ramen för beredskap för räddningsinsatser eller krissituationer där de agerar på uppdrag av offentliga myndigheter.

Skatteverket tillstyrker i huvudsak förslaget. Skatteverket avstyrker dock förslaget om att Skatteverket får godkänna att en annan statlig myndighet än Försvarsmakten under vissa förutsättningar får tillhandahålla skattefritt flyg- eller fartygsbränsle till någon annan inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer. Skatteverket lämnar därutöver vissa lagtekniska synpunkter.

Trafikverket har inga synpunkter på förslagen men uppger att det skulle kunna förenkla för Trafikverket om myndigheten omfattades av den föreslagna hanteringen för de fyra utpekade myndigheterna.

Övriga remissinstanser har inte några invändningar eller yttrar sig inte i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Skattebefriat flyg- och fartygsbränsle

Bränsle som används för förbrukning i flygplan, skepp och vissa båtar är i de flesta fall befriat från energiskatt och koldioxidskatt när det inte används för privat ändamål enligt 6 a kap. 1 § 3–5 lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Vissa begränsningar finns i fråga om vilka bränslen som befrias från skatt, bland annat genom krav på att bränslet uppfyller vissa krav på att innehålla märk- och färgämnen. Vad som avses med privat användning anges i 1 kap. 11 § LSE genom en uppräknings av situationer där användningen inte är för privat ändamål. Det senare omfattar transport av passagerare eller varor mot ersättning eller tillhandahållande av andra tjänster mot ersättning, offentliga myndigheters användning eller användning för offentliga myndigheters räkning, frivilliga försvarsorganisationers användning, sjöräddning, brandövervakning och liknande verksamhet, eller övning och utbildning för sådan verksamhet, som utförs av ideella organisationer, eller yrkesmässigt fiske. Dessa bestämmelser har sin grund i bestämmelser i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, nedan kallat energiskattedirektivet. Den närmare regleringen kring hur skattefriheten uppnås styrs däremot inte av energiskattedirektivet utan får beslutas nationellt.

Den som förbrukar flyg- och fartygsbränsle för skattebefriat ändamål har möjlighet att ansöka om godkännande som skattebefriad förbrukare (8 kap. LSE). En godkänd skattebefriad förbrukare får ta emot sådant bränsle som omfattas av godkännandet utan skatt från en skattskyldig. Den skattebefriade förbrukaren ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av det bränsle som tagits emot utan skatt och se till att det finns underlag för kontroll av att bränslet används för det skattebefriade ändamålet.

Möjlighet för vissa myndigheter att tillhandahålla bränsle till varandra

Försvarmakten har en omfattande verksamhet med såväl flyg som fartyg och hanterar därvid stora mängder skattebefriat flyg- och fartygsbränsle. I många fall gör Försvarmakten detta inom ramen för ett godkännande som skattebefriad förbrukare. Genom att hantera bränslet under ett sådant godkännande kan det förvaras närmare verksamheten, utan att lagringsplatsen behöver vara föremål för ett godkännande som skatteupplag.

I vissa fall kan det finnas anledning för Försvarmakten att även tillhandahålla flyg- och fartygsbränsle till andra statliga myndigheter exempelvis därför att Försvarmaktens bränsle är tillgängligt på platser där det inte annars finns tillgängligt flyg- eller fartygsbränsle och där den andra myndigheten normalt inte bedriver verksamhet. Det kan i de fallen underlätta verksamheten om tillhandahållandet kan ske utan skatt från bränsle som har tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare. Utöver

Försvarsmakten har även Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket offentliga uppdrag där flyg- och fartygsbränsle används i stor utsträckning.

Inom ramen för totalförsvaret och de statliga myndigheternas verksamhet bedöms det vara viktigt att det kan ske ett effektivt utnyttjande av befintliga resurser. Detta skulle kunna underlättas genom att det skapas möjligheter till tillhandahållanden till andra av oskattat bränsle som hanteras inom ramen för ett godkännande som skattebefriad förbrukare. Bestämmelser som innebär att oskattat bränsle som tagits emot under ett godkännande som skattebefriad förbrukare får tillhandahållas vidare från en aktör till en annan innebär samtidigt ett betydande avsteg från det normala förfarandet där det är den skattebefriade förbrukarens egen användning som utgör grund för mottagandet av bränsle utan skatt. Att öppna upp för en sådan hantering kan riskera att skapa otydlighet kring förfarandet och riskera att kontrollen av att bränslet används för avsett ändamål försvåras. Det finns därför anledning att begränsa möjligheterna att tillhandahålla bränsle som tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare till andra till särskilda situationer där fördelarna anses överväga dessa nackdelar.

Såväl Försvarsmakten som Kustbevakningen, Sjöfartsverket och Polismyndigheten hanterar i stor omfattning flyg- och fartygsbränsle under godkännanden som skattebefriad förbrukare. Det har framkommit att det skulle underlätta för de berörda myndigheterna att ha en möjlighet att tanka ett luftfartyg eller fartyg med skattebefriat bränsle från en plats där någon av de andra myndigheterna hanterar sådant bränsle under sitt godkännande som skattebefriad förbrukare. Det kan t.ex. handla om att vid en räddningsinsats eller annan verksamhet kunna gå in med ett luftfartyg, skepp eller en båt till en tankplats som tillhör någon av de andra myndigheterna om den egna myndigheten inte har någon sådan i närheten.

De remissinstanser som har yttrat sig särskilt i denna del har varit positiva till att en sådan möjlighet införs. *Sjöfartsverket* anför exempelvis bland annat följande. En avgörande förutsättning, i såväl det löpande dagliga arbetet som vid beredskaps- och kontinuitetsplanering, är att berörda aktörer kan säkerställa nödvändig tillgång till bränsle för att uppnå erforderlig yttäckning för verksamhetens behov. Nu gällande regelverk förhindrar samverkan mellan statliga myndigheter för att säkra tillgång till skattefritt bränsle för statens behov. Sjöfartsverket anser att det därmed är en avgörande fördel att Försvarsmakten, Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket får tillhandahålla bränsle som de har tagit emot i egenskap av skattebefriade förbrukare till varandra.

Under remitteringen har det framkommit att det kan finnas skäl för ytterligare ett par myndigheter att få möjlighet att tillhandahålla bränslen till varandra enligt ovan. *Försvarets materielverk* och *Försvarsmakten* anför att Försvarets materielverk bör ingå bland de myndigheter som får tillhandahålla bränsle som de har tagit emot i egenskap av skattebefriade förbrukare till varandra eftersom myndigheten genomför test- och evalueringsverksamhet där bränsle anskaffas via Försvarsmakten. *Trafikverket* upplyser om att det inom myndighetens verksamhet med färjetrafik hanteras skattebefriat bränsle på ett antal platser och att det skulle kunna förenkla för Trafikverket om myndigheten omfattades av den föreslagna hanteringen.

Mot bakgrund av att det rör sig om ett fåtal statliga myndigheter som skulle vara både tillhandahållare och mottagare av bränslet, bedöms riskerna med en sådan ordning som beskrivs ovan vara begränsade. Regeringen föreslår därför att Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen, Sjöfartsverket, Trafikverket och Polismyndigheten ges möjlighet att till varandra tillhandahålla flyg- och fartygsbränsle som de har tagit emot i egenskap av skattebefriade förbrukare. En ny bestämmelse om detta föreslås införas i 8 kap. LSE. Genom en sådan ordning kan effektiva insatser underlättas. Något behov av att begränsa möjligheten för de uppräknade myndigheterna att tillhandahålla varandra bränsle genom att t.ex. kräva ett godkännande eller att tillhandahållandet ska ske för visst syfte (utöver de som följer av 6 a kap. 1 § 3–5) bedöms inte finnas. Det bedöms vara tillräckligt att såväl tillhandahållande som mottagande myndighet har ett godkännande som skattebefriad förbrukare för det aktuella ändamålet, att bränslet är avsett för förbrukning som skattebefriat flyg- och fartygsbränsle av den mottagande myndigheten och att bränslet är sådant som omfattas av bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 3–5.

Reglering av Försvarsmaktens tillhandahållande till utländska väpnade styrkor

En särskild situation där Försvarsmakten har anledning att tillhandahålla flyg- och fartygsbränsle utan skatt är inom ramen för den ordning där Försvarsmakten tillhandahåller drivmedel, oljor och smörjoljor utan skatt till utländska väpnade styrkor enligt avtal som ingåtts inom ramen för Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato). För mer information om den särskilda ordningen hänvisas till propositionen Sveriges tillträde till vissa Natoavtal (prop. 2023/24:133). Den särskilda ordningen grundas i dag endast på avtal och några särskilda bestämmelser kring detta i LSE finns inte. Mot bakgrund av det svenska medlemskapet i Nato finns det goda skäl att anta att antalet övningar och andra aktiviteter med utländska väpnade styrkor i Sverige kommer att öka. Genom att införa en särskild bestämmelse om att Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle som tagits emot under ett godkännande som skattebefriad förbrukare till utländska väpnade styrkor skulle det skapas en tydlig reglering i lagen om skatt på energi kring hur det skattefria tillhandahållandet kan genomföras. I detta fall bedöms det därför vara motiverat att införa särskilda bestämmelser som möjliggör tillhandahållande av bränsle som Försvarsmakten tagit emot utan skatt i egenskap av skattebefriad förbrukare.

Den särskilda ordningen omfattar i enlighet med ingångna avtal väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato (Nato SOFA) och väpnade styrkor från andra länder inom Partnerskap för fred (PFF SOFA). Regeringen föreslår att dessa omfattas av en möjlighet till tillhandahållande av bränsle som tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare. För att ange tillämpningsområdet bör därvid hänvisas till den bestämmelse i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall som avser skattefrihet under de berörda avtalen. Skattefrihet gäller dock även enligt vissa andra avtal som rör Nato och Partnerskap för fred och det är mot den bakgrunden lämpligt att hänvisa till både 7 och 8 §§ i lagen om immunitet och privilegier. Det saknas skäl att Försvarsmakten ska behöva göra skillnad mellan sådana situationer där den särskilda ordningen

tillämpas för flyg- och fartygsbränsle och de där skattefrihet för samma bränsle finns för de utländska väpnade styrkorna med stöd av andra bestämmelser. För fullständighets skull kan även hänvisas till skattefrihet enligt den i avsnitt 5 föreslagna bestämmelsen om skattefrihet för väpnade styrkor från andra Nato-länder.

I fråga om USA finns utöver de generella avtalen som rör Nato-länder även ett särskilt avtal om tillhandahållanden inom ramen för avtalet med USA om försvarssamarbete (DCA-avtalet). För att förtydliga att den föreslagna möjligheten även kan användas vid tillämpning av det avtalet bör det hänvisas även till den bestämmelse i lagen om immunitet och privilegier i vissa fall som genomför skattefriheten enligt DCA-avtalet (10 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall).

I vissa särskilda fall kan även väpnade styrkor från andra EU-länder ha rätt till skattefrihet i Sverige. Detta gäller om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Sådan verksamhet kan antas bli sällan förekommande i praktiken men för det fall det skulle bli aktuellt bedöms det vara lämpligt att tillhandahållanden av bränsle som tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare kan ske även i de fallen. För att ange tillämpningsområdet bör en hänvisning göras till bestämmelserna i 9 kap. 1 § första stycket 3 LSE om återbetalning av skatt för sådana styrkor.

Regeringen ser inte anledning att, såsom *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap* föreslår, utvidga den nu föreslagna bestämmelsen till att omfatta även utländska civila aktörer inom ramen för värdlandsstöd på svenskt territorium. Den föreslagna bestämmelsen syftar främst till att skapa ett juridiskt ramverk för redan förekommande skattefrihet för vissa utländska väpnade styrkor som finns enligt Nato SOFA och andra liknande statusavtal på försvarsområdet. Det har inte framkommit att det föreligger en sådan situation för utländska civila aktörer att det är motiverat att inkludera dem i den föreslagna bestämmelsen.

I de fall Försvarsmakten tillhandahåller fartygsbränsle till de väpnade styrkorna med stöd av den nu föreslagna bestämmelsen kommer det att vara fråga om s.k. märkt bränsle, dvs. bränsle försett med märkämne enligt bestämmelserna i 2 kap. 8 och 9 a §§ LSE och 18 § förordningen (2022:181) om skatt på energi. Av 2 kap. 9 § LSE följer att sådant bränsle, med undantag för vissa fiskebåtar, inte får användas i en bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle. Skatteverket kan dock medge användning av märkt bränsle i båtar som disponeras av bland annat Försvarsmakten. I 10 kap. LSE finns bestämmelser om sanktioner vid användning av märkt bränsle i strid med 2 kap. 9 §. Ett syfte med märkning av bränsle är att underlätta kontrollen av att bränsle som tillhandahållits utan skatt används för skattebefriade ändamål. I fråga om väpnade styrkor är dock situationen speciell eftersom den väpnade styrkans användning av bränsle i många fall är generellt befriad från skatt enligt gällande avtal eller bestämmelser, oavsett i vilken form av motor den används. Regeringen bedömer mot den bakgrunden och den speciella situation som utländska väpnade styrkor befinner sig i när de deltar i verksamhet i Sverige, att det kan vara befogat med ett undantag från förbudet i 2 kap. 9 § LSE i dessa fall. För att undantaget ska vara tillämpligt

ska bränslet användas av den väpnade styrkan, av civilpersonal som följer med styrkan eller styrkans mässar och marketenterier, dvs. för styrkans officiella bruk. Undantaget är därmed inte tillämpligt om bränslet skulle användas för privat bruk av en medlem i styrkan eller en anhängig.

Möjlighet till tillhandahållanden vid räddningsinsatser eller krissituationer

Utöver ovan reglerade situationer kan det tänkas föreligga andra situationer där det kan finnas ett behov av, eller ett stort värde i, att Försvarsmakten kan göra bränsle som myndigheten tagit emot i egenskap av skattebefriad förbrukare tillgängligt för andra aktörer. Detta skulle kunna vara exempelvis i samband med stöd till civilsamhället vid vissa räddningsinsatser, såsom större skogsbränder, eller andra krissituationer. Försvarsmakten kan där spela en viktig roll eftersom myndigheten har tillgång till flyg- och fartygsbränsle på många platser i landet.

Möjligheten att tillhandahålla oskattat bränsle som tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare innebär som nämnts ovan ett betydande avsteg från det normala förfarandet där det är den skattebefriade förbrukarens egen användning som utgör grund för mottagandet av bränsle utan skatt. Att öppna upp för en sådan hantering kan riskera att skapa otydlighet och att kontrollen av att bränslet används för avsett ändamål försvåras. Med beaktande av den verksamhet som Försvarsmakten bedriver bedöms det dock vara väl motiverat att införa en möjlighet för Försvarsmakten att tillhandahålla bränsle inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

Det skulle även kunna förekomma situationer där andra statliga myndigheter kan ha anledning att tillhandahålla bränsle inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

I promemorian föreslås mot den bakgrunden att det införs en möjlighet för andra statliga myndigheter än Försvarsmakten som bedömer att de har ett behov av en möjlighet att tillhandahålla bränsle till andra inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer att ansöka hos Skatteverket om ett särskilt godkännande för detta. De remissinstanser som har yttrat sig har varit positiva till att det skapas en möjlighet att tillhandahålla bränsle i samband med räddningsinsatser och krissituationer. Exempelvis anför *Energimyndigheten* att möjligheten att dela oskattade energiresurser mellan myndigheter och till civilsamhället, särskilt i händelse av kris eller vid räddningsinsatser, ger ett effektivt resursutnyttjande och bidrar till att berörda aktörer kan agera mer snabbfotat. Myndigheten menar att det har en positiv effekt på Sveriges beredskap.

Vad gäller den i promemorian föreslagna utformningen med ett krav på ansökan om godkännande är dock uppfattningarna delade. *Drivkraft Sverige* anser att möjligheten till tillhandahållande bör användas restriktivt för att undvika otydlighet och felaktig användning och att det därför är positivt att mottagaren föreslås behöva ansöka om ett tidsbegränsat godkännande från Skatteverket. Samtidigt ifrågasätter framför allt *Skatteverket* den i promemorian valda lösningen där godkännande behöver sökas hos Skatteverket. Skatteverket anser att bestämmelsen inte bör utformas som en bestämmelse om att Skatteverket får godkänna att andra statliga myndigheter än Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle under

de aktuella förutsättningarna. Om andra myndigheter än Försvarsmakten bedöms ha ett behov av att tillhandahålla skattefritt bränsle till andra under de förutsättningar som anges i promemorian, anser Skatteverket att det i stället bör anges i lag vilka dessa myndigheter är och att de får tillhandahålla bränsle till någon annan i dessa situationer. Skatteverket uppger att de saknar förutsättningar att överpröva en statlig myndighets bedömning av dess behov att vid räddningsinsatser eller i krissituationer tillhandahålla bränsle till en offentlig myndighet som godkänts som skattebefriad förbrukare enligt LSE eller till någon annan som använder bränsle för en offentlig myndighets räkning och som godkänts som skattebefriad förbrukare enligt LSE. Skatteverket ifrågasätter vidare om det i de situationer som avses kommer att finnas tillgång till tillräckligt underlag för att det ska vara meningsfullt med bestämmelser om sådana begränsningar av godkännandet som föreslås i promemorian. *Sjöräddningssällskapet* och *Sjöfartsverket* anför att ett krav på godkännande kan medföra en administrativ belastning och viss osäkerhet kring på vilka grunder Skatteverkets beslut ska fattas.

Regeringen anser, i likhet med Drivkraft Sverige, att möjligheten att tillhandahålla bränsle som erhållits i egenskap av skattebefriad förbrukare bör användas restriktivt för att undvika otydlighet och felaktig användning. Regeringen finner därför, i likhet med promemorian, att det inte är motiverat att införa en generell möjlighet för samtliga statliga myndigheter att tillhandahålla oskattat bränsle inom ramen för godkännandet som skattebefriad förbrukare i dessa typer av situationer. Det innebär att en avgränsning är nödvändig. Detta skulle såsom föreslås i promemorian kunna åstadkommas genom ett godkännandeförfarande. Ett annat alternativ är att avgränsningen görs direkt i lagtexten genom att det pekas ut vilka myndigheter som, utöver Försvarsmakten, har rätt att tillhandahålla bränsle på detta sätt. Mot bakgrund av bland annat vad som framförs av Skatteverket bedömer regeringen att det inte är lämpligt att gå vidare med ett förslag till godkännandeförfarande. I stället föreslår regeringen att det direkt i lagtexten anges av vem och under vilka förutsättningar bestämmelserna får tillämpas.

Det uppkommer därvid fråga om vilka myndigheter som har en sådan verksamhet att det finns behov av att ha möjligheten att tillhandahålla bränsle i samband med krissituationer och räddningsinsatser. *Sjöfartsverket* och *Sjöräddningssällskapet* beskriver i sina remissyttranden ett behov av att *Sjöfartsverket* har möjlighet att tillhandahålla bränsle enligt den angivna bestämmelsen. Kustbevakningen är ansvarig myndighet för bland annat miljöräddningstjänst till sjöss. Vid miljöräddningstjänstoperationer samverkar Kustbevakningen med andra myndigheter, men även med kommuner och ideella aktörer såsom *Sjöräddningssällskapet*. Kustbevakningen bör därför också anges i bestämmelsen. Därutöver har det inte framkommit, genom ingivna remissyttranden eller på annat sätt, huruvida någon annan myndighet ser behov att i nuläget tillämpa den i promemorian föreslagna bestämmelsen om tillhandahållanden. Regeringen föreslår därför att det i nuläget endast införs en bestämmelse om att Försvarsmakten, Kustbevakningen och *Sjöfartsverket* får tillhandahålla bränsle till andra inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

Vissa förutsättningar bör uppställas för att ett tillhandahållande från Försvarsmakten, Kustbevakningen eller Sjöfartsverket ska vara tillåtet. Mottagaren bör vara en offentlig myndighet, exempelvis en statlig myndighet eller kommunal räddningstjänst, eller någon som använder bränslet för offentliga myndigheters räkning. Med offentliga myndigheters användning och användning för offentliga myndigheters räkning ska förstås detsamma som vid tillämpning av 1 kap. 11 § LSE. Ett resonemang om vad som omfattas av detta finns i propositionen Beskattning av flygbränsle och fartygsbränsle (prop. 2014/15:40 s. 11–13). Inom ramen för detta kan exempelvis även rymmas bränsle som används av ideella organisationer som utför räddningsinsatser. Mottagaren ska även vara godkänd som skattebefriad förbrukare. Därutöver ska tillhandahållandet ske för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5, dvs. det ska vara avsett att använda som flyg- och fartygsbränsle för skattebefriat ändamål även hos mottagaren, och bränslet vara sådant som är skattebefriat enligt de bestämmelserna.

En ytterligare förutsättning föreslås vara att tillhandahållandet ska ske inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer. Syftet är att tillhandahållande enligt dessa bestämmelser inte ska ersätta normala förberedelser hos mottagaren för att själv ha tillgång till bränsle i sin löpande verksamhet. Bestämmelserna är i stället avsedda att skapa förutsättningar för att offentliga myndigheter inom ramen för räddningsinsatser eller i krissituationer ska kunna utnyttja tillgängliga resurser på ett mer effektivt sätt. Därför omfattas inte övning och utbildning för sjöräddning, brandövervakning eller liknande verksamhet av den nya bestämmelsen. Detta trots att användningen av bränslet för sådana ändamål i sig kan vara skattebefriad (jfr 1 kap. 11 § LSE). *Energimyndigheten* anför att de noterar att tillhandahållande av oskattat bränsle till andra myndigheter och civilsamhället endast är dimensionerat för kris och räddningsinsatser och inte för höjd beredskap eller krig. Regeringen vill med anledning av detta framhålla att även om förslaget kan väntas få sin största betydelse vid fredstida räddningsinsatser och krissituationer är det inte avsett att vara begränsat till sådana situationer. Något hinder att tillämpa den föreslagna bestämmelsen vid höjd beredskap och ytterst krig finns inte.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap anför att det bör förtydligas att möjligheten till tillhandahållande omfattar farkoster som deltar i räddningsinsatser, även om dessa ägs av privatpersoner eller näringsliv. Myndigheten föreslår även att bestämmelserna ska möjliggöra stöd till utländska civila aktörer, både statliga och icke-statliga organisationer, inom ramen för världlandsstöd på svenskt territorium. Även Sjöfartsverket tar upp att det kan vara aktuellt att tillhandahålla bränsle till utländska aktörer. Som nämnts ovan kan även andra än offentliga myndigheter vara mottagare av bränsle under den föreslagna bestämmelsen om de använder bränslet som skattebefriat flyg- eller fartygsbränsle för offentliga myndigheters räkning i den mening som avses i LSE. Det föreslagna kravet att mottagaren ska vara godkänd som skattebefriade förbrukare innebär dock en begränsning i detta hänseende. Regeringen bedömer samtidigt att ett krav på att mottagaren är skattebefriad förbrukare ger bättre förutsättningar för kontroll och minskar risken för otydlighet och felaktig användning. Regeringen ser

sammantaget inte att det har framkommit tillräckliga skäl att nu införa en möjlighet att även tillhandahålla bränsle till annan än skattebefriad förbrukare enligt den nu föreslagna bestämmelsen.

Den skattebefriade förbrukaren ska föra löpande bokföring

Enligt 8 kap. 2 § LSE har en skattebefriad förbrukare en skyldighet att löpande bokföra mottagande och förbrukning av bränsle och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att det använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen. Det är viktigt att motsvarande underlag finns även i de fall den skattebefriade förbrukaren överlåter bränsle till andra enligt de ovan föreslagna bestämmelserna. Detta för att bibehålla fullständigheten i den löpande bokföringen och göra det möjligt att följa hur bränslet flyttas mellan de skattebefriade förbrukarna. En skyldighet föreslås därför införas för den som tillhandahåller bränsle enligt ovan bestämmelser att löpande bokföra detta inom ramen för sin bokföring som skattebefriad förbrukare. Detta ersätter uppgiften den skattebefriade förbrukaren annars hade tagit in om förbrukning av bränslet. För den som tar emot bränslet ska, såsom för annat bränsle som tas emot under ett godkännande som skattebefriad förbrukare, den skattebefriade förbrukaren enligt den redan gällande bestämmelsen i 8 kap. 2 § LSE löpande bokföra mottagande och förbrukning och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att det använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen. Enligt 4 § första stycket 9 förordningen (2022:181) om skatt på energi har Skatteverket möjlighet att meddela närmare föreskrifter om skattebefriade förbrukares bokföring. Sjöfartsverket anför att myndigheten gärna ser att de administrativa kraven inte blir mer omfattande än att de kan hanteras med myndighetens befintliga resurser och kompetenser. Regeringen konstaterar att det redan i dag finns krav på att löpande bokföra hanteringen av bränsle i egenskap av skattebefriad förbrukare. Det tillkommande kravet bedöms därvid inte medföra någon betydande förändring.

I de fall tillhandahållandet sker till utländska väpnade styrkor föreslås inte något krav på att dessa ska vara godkända som skattebefriade förbrukare. Något behov av, eller möjlighet att, ställa krav på dessa styrkor att bokföra mottagande och förbrukning bedöms inte heller finnas. I de fallen får det anses tillräckligt att Försvarsmakten bokför tillhandahållandet inom ramen för sitt godkännande som skattebefriad förbrukare och vid behov för en dialog med de utländska väpnade styrkorna kring hanteringen av det tillhandahållna bränslet. Mot bakgrund av de förslag som lämnas i avsnitt 5 kan dock framhållas att det är viktigt att det är tydligt vid tillhandahållandet att detta sker utan skatt.

Bestämmelsernas effekter i fråga om skattskyldighet och godkännandet som skattebefriad förbrukare

Om bränsle som tagits emot utan skatt under ett godkännande som skattebefriad förbrukare används för annat ändamål än det som anges i godkännandet kan detta dels medföra att skattskyldighet inträder, dels att det finns grund för återkallelse av godkännandet (jfr 5 kap. 16 §, 6 kap. 10 § och 8 kap. 3 § LSE). I de situationer som anges ovan kommer det vara

fråga om bränsle som den skattebefriade förbrukaren tagit emot i egenskap av skattebefriad förbrukare som sedan används på annat sätt. Syftet med de föreslagna bestämmelserna är dock att någon skattskyldighet inte ska inträda för den skattebefriade förbrukare som tillhandahåller bränslet. I stället ska ansvaret för att betala skatten om det i ett senare skede skulle uppkomma en situation där skattskyldighet inträder övergå till den mottagande skattebefriade förbrukaren. Om exempelvis den mottagande myndigheten efter mottagandet använder bränslet för annat ändamål blir denne således skattskyldig. För att det tydligt ska framgå att någon skattskyldighet inte inträder för den myndighet som tillhandahåller bränslet föreslår regeringen att det införs en särskild bestämmelse om detta i 5 kap. LSE. En motsvarande bestämmelse bör införas i 6 kap. LSE för det fall tillhandahållande skulle komma att ske av bränslen som omfattas där. Därutöver bör förtydligas att bestämmelserna i 8 kap. 1 § tredje stycket ska tillämpas för den som är mottagare av bränslet.

Att en myndighet agerar enligt de nu föreslagna bestämmelserna ska inte heller medföra att det anses föreligga grund för återkallelse av godkännandet som skattebefriad förbrukare. Även detta föreslås tydliggöras särskilt i lagtexten.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av sex nya paragrafer, 5 kap. 17 a §, 6 kap. 11 a § och 8 kap. 1 b–1 e §§, samt ändringar i 8 kap. 2 och 3 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi.

5 Kompletterande bestämmelser om skattefrihet för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato

Regeringens förslag: Det införs bestämmelser om återbetalning av punktskatt för väpnade styrkor som tillhör andra stater som är parter i Nato. Bestämmelserna om undantag vid införsel från annat EU-land i vissa fall ska omfatta väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato och sådana situationer där skattefrihet vid införseln följer av lagen om immunitet och privilegier. Vissa krav ska inte gälla vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör stater som är parter i Nato under uppskovsförfarandet om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på nordatlantiska fördraget.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorians förslag till undantag från vissa förfarandebestämmelser är något annorlunda utformat.

Remissinstanserna: *Drivkraft Sverige, Energimyndigheten, Företagarna, Försvarets materielverk, Försvarsmakten, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap Näringslivets skattedelegation, Sjöräddningssällskapet, Svenskt Näringsliv, Polismyndigheten, Sjöfartsverket, Småföretagarnas riksförbund* tillstyrker förslaget.

Svenska bioenergiföreningen (Svebio) tillstyrker förslaget såvitt avser bränsle och ändringar i lagen om skatt på energi och yttrar sig inte i övrigt.

Skatteverket tillstyrker förslaget men efterfrågar vissa förtydliganden kring tillämpningen av undantaget från vissa krav vad gäller uppskovsflyttningar.

APPLiA Home appliances Sweden har vissa synpunkter på förslaget vad avser lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och anser att lagen som helhet ska tas bort för alla. *TechSverige* framför att skatten på kemikalier i viss elektronik borde skyndsamt avskaffas.

Övriga remissinstanser har inte några invändningar eller yttrar sig inte i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Bakgrund och tidigare bedömningar

Rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, innehåller vissa bestämmelser om väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato). Enligt artikel 11.1 d ska varor som är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nato, utom den medlemsstat inom vilken punktskatt kan tas ut, för styrkornas eget bruk för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och markenterier undantas från betalning av punktskatt. Undantag från skatteplikt ska gälla med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställs av värdmedlemsstaten. Medlemsstaterna får bevilja undantag genom återbetalning.

I propositionen Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:61) gjordes bedömningen att det inte fanns behov av att införa ytterligare bestämmelser med anledning av artikel 11.1 d i nya punktskattedirektivet. Bestämmelser om immunitet och privilegier för bland annat Natohögkvarter och de styrkor och den personal som lyder under ett sådant högkvarter finns i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. För uppfyllandet av avtal som ingåtts med Nato finns vidare en ordning där Försvarsmakten tillhandahåller drivmedel, oljor och smörjoljor utan skatt till utländska väpnade styrkor.

I propositionen Sveriges tillträde till vissa Natoavtal (prop. 2023/24:133) gjordes bedömningen att den nuvarande ordningen där Försvarsmakten tillhandahåller drivmedel, oljor och smörjmedel måste vara väl så ändamålsenlig för de utländska styrkorna som att genom lagstiftningsåtgärder ge en rätt till skattefria förvärv genom en återbetalningsmodell. I propositionen anges dock även att det kan finnas anledning för regeringen att återkomma till frågan om undantag från harmoniserade punktskatter i övrigt. I propositionen Undantag från mervärdesskatt för väpnade styrkor inom Nato (prop. 2023/24:137) föreslogs att bestämmelser om återbetalning av mervärdesskatt skulle införas. Skatteverket framförde i sina remissynpunkter att även de harmoniserade punktskatterna bör omfattas av återbetalningsförfarandet. Regeringen konstaterade i den nämnda propositionen att det saknades nödvändigt underlag för att behandla frågan i det lagstiftningsärendet.

Kompletterande bestämmelser om skattefrihet för väpnade styrkor som är parter i Nato

Sedan Sverige våren 2024 blev medlem i Nato kan det, som anges i avsnitt 4, antas bli vanligare med närvaro av väpnade styrkor från andra länder som är parter i Nato i Sverige. Huvuddelen av de punktskattepliktiga varor som kan komma i fråga för undantag bedöms utgöras av flyg- och fartygsbränsle, dvs. varor för vilka det sedan tidigare, mot bakgrund av ingångna avtal, finns en ordning för skattefria förvärv genom Försvarsmakten. I fråga om flyg- och fartygsbränsle har i avsnitt 4 föreslagits att Försvarsmakten ges möjlighet att tillhandahålla bränsle som de har förvärvat obeskattat inom ramen för ett godkännande som skattebefriad förbrukare till väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i Nato.

Mot bakgrund av att det numera finns en möjlighet till återbetalning i fråga om mervärdesskatt vid förvärv som görs av väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i Nato kan det finnas anledning att på nytt överväga frågan om det bör införas en sådan möjlighet i fråga om punktskatt. En sådan ordning skulle ge större enhetlighet genom att möjliggöra att mervärdesskatt och punktskatt behandlas på samma sätt. Detta underlättar för Skatteverket eftersom det inte behöver utredas om en väpnad styrka från en annan stat som är part i Nato agerar som en väpnad styrka under ett Nato-högkvarter eller inte. Det underlättar även för de väpnade styrkorna genom att de får en skattefrihet som motsvarar den som ges för mervärdesskatten.

Regeringen föreslår sammantaget att det införs en möjlighet till återbetalning av punktskatt på bränslen för användning av väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i Nato för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och markententier. Denna bestämmelse blir dock bara aktuell att tillämpa om bränslet inte redan har tillhandahållits obeskattat genom Försvarsmakten enligt den särskilda ordningen eller de bestämmelser som föreslås i avsnitt 4. I första hand kan det antas att den kan komma att tillämpas i fråga om fordonsbränsle i den utsträckning sådant bränsle inte tillhandahålls utan skatt enligt den särskilda ordningen. För en enhetlig tillämpning föreslås att en sådan möjlighet till återbetalning införs även i fråga om andra punktskattepliktiga varor än bränslen. De föreslagna bestämmelserna föreslås utformas i linje med artikel 11 i nya punktskattedirektivet.

Det bedöms inte vara aktuellt att ändra hanteringen av mervärdesskatten för att möjliggöra en större enhetlighet i hanteringen av mervärdesskatt och punktskatter för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato. Någon alternativ ändring som uppnår detta och som samtidigt underlättar för sådana väpnade styrkor att t.ex. delta i övningar i Sverige har således inte identifierats.

För amerikanska väpnade styrkor finns särskilda bestämmelser om återbetalning av skatt m.m. som baseras på avtalet om försvarssamarbete med USA (DCA-avtalet), se vidare propositionen Avtal om försvarssamarbete med Amerikas förenta stater (prop. 2023/24:141). I de fall det avtalet är tillämpligt ska de särskilda bestämmelserna tillämpas i stället för den generella bestämmelsen om återbetalning för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato. Detta föreslås tydliggöras i

samband med de nya bestämmelserna om återbetalning för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato.

Vissa närmare förfaranderegler för återbetalning av mervärdesskatt och punktskatt i samband med skattefrihet finns i förordningen (2024:609) om förfarandet vid återbetalning av mervärdesskatt och punktskatter i vissa fall och om intyg vid skattefrihet. Motsvarande bestämmelser bör gälla även för sådan återbetalning som föreslås i detta avsnitt.

APPLiA Home appliances Sweden ifrågasätter hur säljare ska kunna veta hur de ska lämna skattefrihet vid försäljning av sina produkter och anför bland annat att det kan medföra en administrativ börda för säljaren och urholka myndigheternas kontrollmöjligheter. Regeringen konstaterar att bestämmelserna inte innebär att säljaren av en vara ska vidta några åtgärder i fråga om skattefrihet. I stället är det köparen, dvs. den utländska väpnade styrkan, som efter köpet ansöker om återbetalning av skatten hos Skatteverket. För säljaren tillkommer därmed inte någon administrativ börda. Regeringen bedömer inte heller att bestämmelserna, som motsvarar de som redan finns i dag för mervärdesskatt, urholkar myndigheternas kontrollmöjligheter. Vad *APPLiA Home Appliances Sweden* och *Tech Sverige* i övrigt framför om lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik ligger utanför detta lagstiftningsärende.

Kompletterande bestämmelser om skattefrihet vid införsel från annat EU-land

I 2 kap. 12 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, 2 kap. 12 § lagen (2022:1555) om tobaksskatt, förkortad LTS, och 2 kap. 10 § lagen (2022:156) om alkoholskatt, förkortad LAS, finns bestämmelser om undantag från skatt vid införsel från annat EU-land under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 § LSE, 12 kap. 10 § LTS respektive 12 kap. 10 § LAS. Dessa bestämmelser blir genom de ovan föreslagna ändringarna tillämpliga även för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato. I de fall rätten till återbetalning följer av sådana avtal som anges i lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, såsom DCA-avtalet, är bestämmelsen i dag inte tillämplig. I prop. 2023/24:141 gjordes bedömningen att det inte fanns behov av ytterligare bestämmelser, utöver möjligheten till återbetalning, för att hantera den situation där skattefrihet gäller när varor förs in från annat EU-land (se t.ex. prop. 2023/24:141 s. 134 och 135). I och med att det nu införs ett undantag för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato finns det dock fördelar med en enhetlig hantering. Regeringen föreslår därför att hänvisningen i 2 kap. 12 § första stycket 1 LSE, 2 kap. 12 § 1 LTS och 2 kap. 10 § 1 LAS till 9 kap. 1 § LSE, 12 kap. 10 § LTS respektive 12 kap. 10 § LAS ska utökas till att omfatta även hänvisning till de fall där rätten till återbetalning enligt lagen om immunitet och privilegier i vissa fall utövas genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen.

Undantag från förfarandebestämmelser i vissa fall

Av artikel 12.4 i nya punktskattedirektivet följer att vissa bestämmelser inte ska tillämpas för flyttningar under uppskovsförfarandet som sker till väpnade styrkor som tillhör andra stater som är parter i Nato om

flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på nordatlantiska fördraget. Det gäller främst kravet på att flyttningar under uppskovsförfarandet ska ske i det datoriserade systemet, EMCS, och att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument. Bestämmelsen infördes i samband med att EMCS infördes. Syftet förefaller ha varit att begränsa vissa av de nya formaliteterna som tillkom genom införandet av EMCS i förekommande situationer där förfaranden hade överenskommits inom Nato.

Det nordatlantiska fördraget i sig omfattar inte förfaranden för hantering av punktskattepliktiga varor. Genom avtalet den 19 juni 1951 mellan parterna i nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, förkortat Nato SOFA, har dock överenskommits bestämmelser om bland annat skattefrihet vid import och vissa förfaranden som ska tillämpas för detta. Av artikel XI.4 följer bland annat att en styrka får tullfritt föra in varor för uteslutande eget bruk samt, i de fall där så tillåtes av den mottagande staten, för bruk av styrkans civila komponent samt anhöriga. Denna tullfria import förutsätter att ett intyg lämnas in till tullkontoret på införselorten, tillsammans med överenskomna tullhandlingar. Det intyg som avses brukar benämnas "Nato formulär 302". Av artikel XI.13 följer att bestämmelserna ska tillämpas på de berörda varorna inte endast när de förs in till eller förs ut från den mottagande staten utan även när de i samband med det transporteras genom en avtalsslutande parts territorium.

När bestämmelsen om undantag infördes i punktskattedirektivet tillämpades Nato SOFA sedan lång tid mellan de stater som var part i Nato, och en rimlig tolkning bedöms vara att bestämmelsen i punktskattedirektivet var avsedd att omfatta situationer då varor som förs in till EU hanteras i enlighet med förfarandet som anges i Nato SOFA. I normalfallet är det dock möjligt att hantera de flyttningar som kan vara aktuella i dessa fall inom ramen för befintliga bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, nedan kallad unionstullkodexen, och den svenska tullagstiftningen. I de fall varorna övergår till fri omsättning i Sverige medges vidare skattefrihet direkt vid importen enligt bestämmelserna i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import m.m. Om varorna i stället förs in från ett annat EU-land kommer bestämmelserna i 2 kap. 12 § LSE, 2 kap. 12 § LTS och 2 kap. 10 § LAS om undantag från skatt bli tillämpliga även för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato genom de tidigare i avsnittet föreslagna ändringarna.

Behovet av att använda uppskovsförfarandet för att i samband med import flytta varor, vilka har väpnade styrkor från ett annat Nato-land som mottagare, bedöms således vara mycket begränsat. Det kan dock inte uteslutas att det uppkommer önskemål om att en flyttning av varor till en sådan mottagare ska ske under uppskovsförfarandet inom EU. Om den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter i en sådan situation skulle godta att det förfarande som följer av artikel XI i Nato SOFA tillämpas för varor som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet inom EU får det anses rimligt att tolka direktivet så att undantagsbestämmelserna i artikel 12.4 då också får tillämpas. För att uppnå en enhetlig och smidig hantering av flyttningar mellan flera medlemsstater kan det dock finnas anledning av att vid behov även ta

hänsyn till hur bestämmelsen tolkas och tillämpas i andra EU-länder som berörs av den aktuella flyttningen. Om en avsändare exempelvis valt att anmäla flyttningen i EMCS därför att det råder osäkerhet kring om undantaget anses tillämpligt av myndigheterna i något av de länder som berörs av flyttningen, saknas anledning att vägra användning av det datoriserade systemet.

En tillämpning av undantaget i artikel 12.4 innebär ett undantag från kraven i artikel 20–27 på att använda det datoriserade systemet eller reservsystemet och på att flyttningen omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument eller ersättningsdokument. Artikel 12.4 anger dock inte något undantag från övriga krav som gäller för en uppskovsflyttning. Exempelvis gäller fortfarande kravet i artikel 17 på ställande av säkerhet och kravet i artikel 12.1 på att flyttningen ska åtföljas av intyg om undantag. Något undantag görs inte heller från bestämmelserna i artikel 28 om alternativa bevis för att en flyttning avslutats. Den bestämmelsen kan därmed vid behov tillämpas för att säkerställa att flyttningar avslutas även i dessa situationer. Vid genomförandet i svensk lagstiftning bör mot denna bakgrund undantagen omfatta 4 a kap. 5 § första stycket 1 och 4 b kap. 4–8, 10, 11 och 14–17 §§ LSE, 4 kap. 7 § första stycket 1 och 5 kap. 4–8, 10, 11 och 14–17 §§ LTS respektive 4 kap. 7 § första stycket 1 och 5 kap. 4–8, 10, 11 och 14–17 §§ LAS.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 2 kap. 12 §, 4 a kap. 5 §, 4 b kap. 2 § och 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 2 kap. 12 §, 4 kap. 7 § och 12 kap. 10 § lagen (2022:155) om tobaksskatt och 2 kap. 10 §, 4 kap. 7 § och 12 kap. 10 § lagen (2022:156) om alkoholskatt samt införandet av två nya paragrafer, 5 kap. 2 a § lagen om tobaksskatt och 5 kap. 2 a § lagen om alkoholskatt.

Förslagen medför också ändringar i 14 b § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik och 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

6 Förtydligande av vissa förfarandebestämmelser för punktskattepliktiga varor

Regeringens förslag: Vissa förtydliganden om tillverkning av varor, flyttning av varor till vissa skattebefriade subjekt i ett annat EU-land, påbörjande av flyttningar under uppskovsförfarandet samt rapportering vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet och förfarandet för beskattade varor görs i lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt och lagen om alkoholskatt.

Förtydliganden kring tillämpningen av förfarandebestämmelserna i fråga om icke-unionsvaror samt när det gäller varor som fullständigt förstörs eller oåterkalleligen går förlorade görs också.

Motsvarande ändringar föreslås där det är relevant i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och lagen om skatt på vissa nikotinprodukter.

Bestämmelser om tillhandahållande av en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet vid en flyttning under uppskovsförfarandet införs i tullbefogenhetslagen.

Därutöver görs vissa mindre ändringar för att uppnå större enhetlig mellan olika punktskattelagar.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorians förslag har bestämmelserna om tillhandahållande av en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet utformats något annorlunda.

Remissinstanserna: *Försvarets materielverk, Försvarmakten, Näringslivets skattedelegation, Sjöräddningssällskapet, Svenskt Näringsliv, Polismyndigheten, Sjöfartsverket och Småföretagarnas riksförbund* tillstyrker förslaget.

Svenska bioenergiföreningen (Svebio) tillstyrker förslaget såvitt avser bränsle och ändringar i lagen om skatt på energi och yttrar sig inte i övrigt.

Tullverket tillstyrker förslaget avseende tillhandahållande av kopia av det elektroniska administrativa dokumentet och har inte några synpunkter på förslagen i övrigt.

Drivkraft Sverige tillstyrker huvuddelen av förslaget men efterfrågar vissa förtydliganden. Förslaget om tillhandahållande av kopia av det elektroniska administrativa dokumentet avstyrks dock. Drivkraft Sverige anser att möjligheten till ytterligare informationsinsamling för tulltjänstemannen bör villkoras på att övriga uppgifter i 5 kap. 9 § tullbefogenhetslagen inte är tillgängliga.

Företagarna tillstyrker förslagen men anser att större tydlighet hade varit önskvärd vad avser undantaget från lämnande av ersättningsdokument.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap anser att förslagen är bra. Myndigheten lämnar ett förslag till ändring avseende förstöring av varor.

Sveriges Bryggerier föreslår vissa ändringar i förslaget till ändring av 2 kap. 12 § lagen om alkoholskatt avseende begreppet "oförutsebara omständigheter".

Energiföretagen Sverige tillstyrker att det för att förtydliga tillämpningen införs en komplettering i lagtexten om att vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad. Energiföretagen Sverige ifrågasätter dock behovet av och lämpligheten i att ändra formuleringen i lagen om skatt på energi och ersätta med det i punktskattedirektivet använda uttrycket "oförutsebara omständigheter".

JTI Sweden AB och *Svenska Tobaksleverantörsföreningen* föreslår att regeringen utreder lageruppbyggnad av tobaks- och nikotinprodukter inför skattehöjningar och återkommer med ett förslag på reglering.

Övriga remissinstanser har inte några invändningar eller yttrar sig inte i denna del.

Skälen för förslagen

Svenska förfarandebestämmelser för punktskattepliktiga varor utgår från bestämmelser på unionsnivå

Generella bestämmelser om förfarandet vid hantering och flyttning av punktskattepliktiga varor finns i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet. Direktivet innehåller ett system för att flytta varor obeskattade mellan medlemsstaterna (det s.k. uppskovsförfarandet) och reglerar bland annat när och i vilken medlemsstat som beskattning ska ske. Bestämmelserna omfattar alkoholvaror, vissa tobaksvaror och vissa bränslen. Det nya punktskattedirektivet ersatte rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskatte-direktivet.

Direktivets bestämmelser är genomförda i svensk rätt främst genom lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, lagen (2022:155) om tobaksskatt, förkortad LTS, och lagen (2022:156) om alkoholskatt, förkortad LAS.

Det nya punktskattedirektivet genomfördes i svensk rätt genom förslagen i propositionen Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:61, bet. 2021/22:SkU9, rskr. 2021/22:161). Det kan dock finnas anledning att förtydliga vissa bestämmelser i den svenska lagstiftningen för att bättre motsvara bestämmelserna i nya punktskattedirektivet.

Vissa förtydliganden kring tillverkning av varor

Vid tillverkning av en punktskattepliktig vara utanför uppskovsförfarandet inträder skattskyldighet. I begreppet tillverkning omfattas i detta sammanhang även sådan bearbetning av en produkt att det skapas en punktskattepliktig vara. I nya punktskattedirektivet har detta förtydligats genom att uttrycket ”inklusive bearbetning” har lagts till i vissa bestämmelser där begreppet tillverkning används. I den svenska lagstiftningen återfinns begreppet bearbetning i dag endast uttryckligen i vissa bestämmelser i lagen om skatt på energi. I lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt används inte begreppet, även om någon skillnad i tillämpning inte är avsedd mot lagen om skatt på energi. För att närmare överensstämma med direktivets utformning och förtydliga att någon skillnad inte är avsedd mellan de olika lagarna föreslår regeringen att det görs tillägg i de bestämmelser som avser tillverkning utanför ett skatteupplag, dvs. 1 kap. 20 § och 5 kap. 16 § LSE, 1 kap. 11 § och 9 kap. 16 § LTS och 1 kap. 12 § och 9 kap. 16 § LAS. Tilläggen föreslås utformas på motsvarande sätt som i artikel 6.3.c i nya punktskattedirektivet, ”inklusive bearbetning”. I 5 kap. 16 § LSE ersätter detta nuvarande skrivning ”eller bearbetar”. En följdändring föreslås även i 5 kap. 17 § LSE.

För att behålla enhetligheten bör motsvarande ändringar göras i 6 kap. 10 och 11 §§ LSE, 10 kap. 20 § LTS och 6 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

För enhetlighetens skull föreslår regeringen att tillägget ”inklusive bearbetning” även läggs in i de bestämmelser i 9 kap 5 § och 10 kap. 14 § LTS och 9 kap. 5 § LAS som avser undantag från skattskyldighet för varor som tas i anspråk i skatteupplag eller hos en lagerhållare för tillverkning av punktskattepliktiga varor. Även i dessa fall kan tillverkningen ske genom sådan bearbetning av en produkt att det skapas en ny punktskattepliktig vara. Bestämmelser om tillverkning finns även i t.ex. 11 kap. 2 och 3 §§ LTS och 11 kap. 2 § LAS. De bestämmelserna är dock utformade på ett annat sätt och det bedöms inte finnas behov av att lägga till något förtydligande om bearbetning i dem.

Vid tillämpning av bestämmelserna om frisläppande för konsumtion respektive skattskyldighet för varor som tillverkas utanför skatteupplag i samband med bearbetning av en vara förutsätts således att bearbetningen motsvarar tillverkning av en vara, dvs. påverkar den punktskattemässiga hanteringen av varan, normalt genom att ändra klassificering av varan eller dess beskattning. Vad det innebär i praktiken kan skilja sig något åt mellan olika sorters av varor. Det kan exempelvis i fråga om bränslen vara att bränslet förändras på sådant sätt att det får ett annat KN-nummer. I fråga om s.k. övrig tobak har begreppet ”tillverkning” i ett tidigare förarbete beskrivits som ”varje åtgärd som får tobaken att uppfylla kraven för att anses vara övrig tobak”. Ett exempel som lämnas i fråga om tillverkning av övrig tobak är bearbetning av tobak som innebär att sådant tobaksavfall uppstår, som inte uppfyller kraven för att betraktas som röktobak (se prop. 2020/21:112 s. 44). I fråga om beskattning enligt lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter skulle det kunna vara fråga om att en bearbetning av en e-vätska, där skatten tas ut med olika skattesats beroende på vätskans nikotinhalt, innebär att varan omfattas av en annan skattesats. I fråga om alkoholvaror skulle det exempelvis kunna vara fråga om att det tillsätts etylalkohol till en alkoholvara som tillhör en annan kategori i sådan omfattning att varan i stället faller in under definitionen av mellanklassprodukter eller etylalkohol. Ett annat exempel skulle kunna vara att bearbetningen, i fråga om sådana varor där skatt tas ut med olika skattesats beroende på alkoholhalten, innebär att varan omfattas av en annan skattesats. Det kan dock noteras att en blandning av olika alkoholvaror för vilka skattskyldighet redan har inträtt i samband med servering, exempelvis vid blandning av en drink i en bar, inte bör anses som sådan bearbetning.

I fråga om godkännande som upplagshavare enligt 3 kap. 2 § LTS, 3 kap. 2 § LAS och 4 kap. 1 § LSE kan noteras att begreppet ”bearbetas” däremot används i en bredare bemärkelse. Syftet med godkännanden som upplagshavare är att möjliggöra hantering inom uppskovsförfarandet vid bland annat tillverkning och lagring av punktskattepliktiga varor. Ett godkännande som upplagshavare kan därmed vara aktuellt om en aktör bearbetar en vara inom ramen för t.ex. en tillverkningsprocess, även i led där varan bearbetas utan att därigenom ändras på sådant sätt att det motsvarar tillverkning.

I nya punktskattedirektivet har utöver vad som nämnts ovan förtydligats att tillverkning utanför skatteupplag även, i tillämpliga fall, kan omfatta utvinning (se artikel 6.1 a). I LSE omnämns utvinning i dag endast i 6 kap. 10 och 12 §§ avseende bränslen som inte omfattas av 1 kap. 3 a § LSE. För bränslen som omfattas av 1 kap. 3 a § LSE bedöms det i dag sällan

eller aldrig förekomma utvinning i Sverige. Mot bakgrund av förtydligandet i direktivet föreslår regeringen dock att begreppet läggs till även i 5 kap. 16 och 17 §§ LSE. Något skäl att införa motsvarande förtydliganden i övriga punktskattelagar bedöms inte föreligga på grund av att de varorna har en annan karaktär.

Vissa förtydliganden kopplade till flyttningar

I artikel 16.1 i nya punktskattedirektivet finns bestämmelser om flyttning av varor under uppskovsförandet. Sådan flyttning får bland annat ske till en mottagare som anges i artikel 11.1, dvs. vissa skattebefriade subjekt. För att flyttningen ska få ske gäller att varorna ska flyttas till en plats i ett annat EU-land och att frihet från skatt ska gälla i det andra EU-landet. Bestämmelserna har genomförts genom 4 a kap. 2 § LSE, 4 kap. 3 § LTS och 4 kap. 3 § LAS. De skattebefriade subjekten i artikel 11.1 omfattar, liksom även tidigare i punktskattedirektivet, vissa subjekt till vilka flyttningar sällan eller aldrig sker från Sverige, som flyttningar till vissa styrkor på Cypern. Även om sådana flyttningar såvitt känt inte förekommit föreslår regeringen att nämnda bestämmelser för fullständighets skull kompletteras med hänvisningar till flyttningar till vissa väpnade styrkor stationerade på Cypern och flyttningar till mottagare i annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredje länder eller internationella organisationer och där avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

En bestämmelse om tidpunkten för när en flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas finns i artikel 19.1 i nya punktskattedirektivet. Något behov av att särskilt ange tidpunkten för en flyttnings påbörjande i den svenska lagstiftningen har inte ansetts föreligga. I och med genomförandet av nya punktskattedirektivet har det dock i LSE, LTS och LAS införts bestämmelser om när flyttningar under förfarandet för beskattade varor påbörjas. För att uppnå en tydligare och mer enhetlig reglering föreslår regeringen därför att även bestämmelser om tidpunkten för när flyttningar under uppskovsförfarandet påbörjas läggs in i dessa lagar. Bestämmelsen innebär att flyttningen påbörjas när varan lämnar skatteupplaget eller, vid import, när varorna övergår till fri omsättning. Bestämmelsen avser endast tidpunkten när flyttningen anses påbörjas. För att en flyttning under uppskovsförfarandet alls ska föreligga, och därmed kunna påbörjas, krävs att förutsättningarna för en flyttning under uppskovsförfarandet föreligger, t.ex. att kraven är uppfyllda vad avser elektroniskt administrativt dokument och säkerhet. Tidpunkten för när flyttningen påbörjas kan t.ex. få betydelse för möjligheten att återkalla ett elektroniskt administrativt dokument (se 4 b kap. 4 § LSE, 5 kap. 4 § LTS och 5 kap. 4 § LAS). Någon ändring i sak bedöms inte uppkomma eftersom tolkningen redan i dag har skett enligt direktivet.

Vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet eller förfarandet för beskattade varor ska vid varornas ankomst lämnas en mottagningsrapport i det datoriserade systemet (EMCS) eller, i vissa fall där detta inte är möjligt, ett ersättningsdokument. Bestämmelser om detta finns i nya punktskattedirektivet i artiklarna 24, 27, 37 och 39. Enligt direktivet får dock avsteg undantagsvis tillåtas från detta förfarande. I direktivet anges bland annat att avsteg kan göras från kravet på lämnandet av

mottagningsrapport inom fem dagar genom det datoriserade systemet i vederbörligen motiverade fall som styrks på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt. Detta förtydligande av att det kan finnas situationer där avsteg kan tillåtas vad avser lämnandet av mottagningsrapport föreslås införas i de svenska bestämmelserna. Så som direktivet får förstås är avsikten att ge utrymme för viss flexibilitet i situationer där det är särskilt motiverat att tillåta att mottagandet får styrkas på annat sätt. Ett exempel där en sådan flexibilitet kan tänkas användas kan vara i situationer där mottagaren är en sådan ambassad eller annan skattebefriad aktör som enligt artikel 16.1 a iv får ta emot varor under uppskovsförfarandet. I praktiken bedöms det vara det sätt som bestämmelserna hanteras i dag men en uttrycklig bestämmelse om detta gör det tydligare för såväl aktörer som Skatteverket att detta är möjligt. Bestämmelsen bör utformas något annorlunda än i direktivet för att det ska tydligare framgå att det är Skatteverket som ska bedöma om det är motiverat att göra ett sådant avsteg. Regeringen föreslår därför att det införs en bestämmelse om att Skatteverket i särskilt motiverade fall får medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt. För att bestämmelsen ska kunna uppnå sitt syfte bör det inte anses föreligga något hinder mot att Skatteverket medger ett sådant avsteg även om underlaget som styrker mottagandet inte hinner ges in inom den fem-dagars frist som gäller för lämnande av mottagningsrapport i EMCS.

Även i fråga om lämnande av ersättningsdokument anges i direktivet att avsteg kan göras i vederbörligen motiverade fall. Även i detta fall bör ett förtydligande införas i lagstiftningen att undantag kan göras i särskilt motiverade fall. *Företagarna* anför att en tydligare reglering hade varit önskvärd. Mot bakgrund av att tillämpning av undantaget i fråga om ersättningsdokument riskerar att medföra att någon mottagningsrapport inte lämnas inom tidsfristen bör tillämpningen vara restriktiv. Främst bör detta vara aktuellt om det står helt klart för såväl mottagaren som Skatteverket att en mottagningsrapport kommer att kunna lämnas i EMCS inom mycket nära tid. Regeringen ser inte skäl att därutöver förtydliga tillämpningen.

Vidare har uppmärksamats att bestämmelserna i 4 b kap. 12 § och 4 e kap. 8 § lagen om skatt på energi, 5 kap. 12 § och 8 kap. 9 § lagen om tobaksskatt och 5 kap. 12 § och 8 kap. 9 § lagen om alkoholskatt bör förtydligas. I bestämmelserna anges att Skatteverket i vissa situationer får intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen, s.k. alternativt bevis. Av artikel 28.2 respektive 40.2 i nya punktskattedirektivet följer att detta är tänkt att användas när mottagningsrapport saknas av andra anledningar än de som följer av artikel 27 respektive 39 i direktivet. Artikel 27 respektive 39 avser vissa situationer där en mottagningsrapport inte kan lämnas inom angiven tid därför att det datoriserade systemet inte är tillgängligt eller därför att flyttningen påbörjats under ersättningsdokument. Ett ersättningsdokument ska då normalt lämnas. I de fall ett sådant ersättningsdokument har lämnats ska sedan en mottagningsrapport, vilken ersätter ersättningsdokumentet, lämnas så snart det datoriserade systemet åter är tillgängligt eller förutsättningarna i övrigt är uppfyllda. Bestämmelserna i artikel 28.2 respektive 40.2 om alternativa bevis är inte

tänkta att användas när ersättningsdokument lämnats enligt bestämmelserna i artikel 27 respektive 39.

De skrivningar avseende detta som fanns före genomförandet av nya punktskattedirektivet (jfr exempelvis 23 § lagen [1994:1563] om tobaksskatt) föll av misstag bort när bestämmelserna överfördes till de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och vid ändringarna i lagen om skatt på energi. Direktivets bestämmelser måste förstås som att avsikten är att bestämmelsen om alternativa bevis får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Regeringen föreslår att det såväl i bestämmelserna som avser uppskovsförfarandet som i bestämmelserna avseende förfarandet för beskattade varor läggs in ett förtydligande om förhållandet mellan bestämmelsen om alternativa bevis och övriga bestämmelser. Detta föreslås göras genom att den nuvarande bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument.

Vissa förtydliganden avseende icke-unionsvaror

Bestämmelserna om skattskyldighet vid import ändrades i det nya punktskattedirektivet för att anpassas till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, nedan kallad unionstullkodexen. Detta har även föranlett ändringar i den svenska lagstiftningen vilka beskrivs i prop. 2021/22:61 (se bland annat avsnitt 9.1). Bestämmelserna om uppskovsförfarandet och förfarandet för beskattade varor är avsedda att tillämpas på punktskattepliktiga varor vilka har importerats till EU. Om varorna hänförs till vissa tullförfaranden, såsom exempelvis tullager, och ännu inte har övergått till fri omsättning inom EU är inte avsikten att punktskattedirektivets förfarandebestämmelser tillämpas. I det läget omfattas varorna i stället av det aktuella tullförfarandet och de krav som där uppställs. I punktskattedirektivet angavs för att förtydliga detta att kapitlen III och IV inte skulle tillämpas på punktskattepliktiga varor som omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang. Dessa begrepp används dock inte längre i unionstullkodexen och i det nya punktskattedirektivet har därför den bestämmelsen tagits bort och ersatts med en skrivning i artikel 2.4 om att artiklarna 14–46 inte får tillämpas på punktskattepliktiga varor som har tullstatus som icke-unionsvaror enligt definitionen i artikel 5.24 i unionstullkodexen. Det får anses följa av systematiken i de svenska punktskattelagarna att förfarandebestämmelserna i dessa lagar inte ska tillämpas på varor som hänförs till sådana tullförfaranden där varorna anses ha tullstatus som icke-unionsvaror. Det kan dock finnas anledning att förtydliga detta genom att föra in en bestämmelse motsvarande den som finns i artikel 2.4 i nya punktskattedirektivet i den svenska lagstiftningen.

Den skrivning som används i nya punktskattedirektivet utgår från begreppet icke-unionsvaror. En icke-unionsvara är enligt unions-tullkodexens definition i artikel 5.24 en annan vara än sådan unionsvara som avses i artikel 5.23 eller en vara som förlorat sin tullstatus som unionsvara. En unionsvara är såvitt är av intresse här främst en vara som tillverkats inom EU eller en vara som förts in från tredje land och som

övergått till fri omsättning. Detta innebär förenklat att varor som förts in till EU från tredje land men som inte övergått till fri omsättning utgör icke-unionsvaror. I artikel 153.1 i unionstullkodexen finns dock en form av presumptionsregel. Av denna framgår att alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida det inte fastställs att de inte har tullstatus som unionsvaror. I särskilda fall då antagandet inte gäller, måste varors tullstatus som unionsvaror bevisas. Bestämmelserna i artikel 153 i unionstullkodexen kompletteras av artikel 119 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex. Av den bestämmelsen följer att antagandet om varors status som unionsvaror bland annat inte gäller för varor som förs in i unionens tullområde och står under tullövervakning för att fastställa deras tullstatus, är i tillfällig lagring eller hänförs till något av de särskilda förfarandena, med undantag för förfarandena för intern transitering, passiv förädling och slutanvändning.

En punktskattepliktig vara som förs in till EU från tredje land och av någon anledning inte hänförs till förfarandet för fri omsättning eller något särskilt tullförfarande ska normalt beskattas enligt bestämmelserna om beskattning vid otillåten införsel. Detta påverkas inte av den nu föreslagna bestämmelsen om tillämpningen av direktivets förfarandebestämmelser. En fråga som skulle kunna uppkomma med anledning av den föreslagna bestämmelsen är frågan om det finns något behov för Skatteverket att utreda om en vara som hanteras inom EU, t.ex. tas in i ett skatteupplag eller flyttas under förfarandet för beskattade varor, i själva verket skulle kunna vara en icke-unionsvara och därför inte får hanteras inom dessa förfaranden. Bestämmelserna i bland annat artikel 153 i unions-tullkodexen, vilka nämns ovan, torde dock innebära att en punktskattepliktig vara som befinner sig inom EU och som inte står under något sådant tullförfarande som anges där bör kunna antas utgöra en unionsvara och att skattemyndigheterna därmed bör kunna utgå från att direktivets förfarandebestämmelser kan tillämpas på varan. Något behov att utreda den frågan torde därmed inte föreligga i normalfallet.

I praktiken torde därmed effekten av den nya bestämmelsen främst bli att den förtydligar att punktskatteförfarandet i samband med att varor förs in till EU från ett tredje land inte tillämpas på varor som fortfarande utgör icke-unionsvaror och befinner sig under ett särskilt tullförfarande eller exempelvis tillfällig lagring, och därvid står under tullövervakning.

Vissa förtydliganden avseende förluster

I vissa fall där varor har fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av oförutsedda händelser eller force majeure finns bestämmelser om undantag från skatteplikt, se 2 kap. 13–15 §§ LSE, 2 kap. 14–16 §§ LTS och 2 kap. 12–14 §§ LAS. I nya punktskattedirektivet förtydligades genom tillägget av uttrycket ”fullständigt eller partiellt” att det, där det är relevant, även kan omfatta delmängder. Vid genomförandet av nya punktskattedirektivet bedömdes detta framgå tillräckligt av bestämmelsen och någon skillnad i sak mot tidigare tillämpning var inte avsedd. I bestämmelserna om förluster till

följd av varornas beskaffenhet anges uttryckligen att fråga är om partiella förluster. Mot den bakgrunden bedöms det bli tydligare om det, på samma sätt som i direktivet, anges uttryckligen även i bestämmelserna om varor som oåterkalleligen går förlorade av andra skäl att förluster även kan avse delmängder. Regeringen föreslår därför att ett sådant förtydligande görs. För att undvika sammanblandning med begreppet ”fullständigt förstörts”, vilket avser förstörelsens karaktär, föreslås att begreppet ”i sin helhet” används för att beskriva hur stor del av varumängden som gått förlorad i stället för direktivets begrepp ”fullständigt”. I vilka fall det kan vara aktuellt med förluster av delmängder beror på vad det är för typ av varor och hur de är förpackade. I fråga om bränsle eller andra varor som flyttas i bulk eller stora volymer är den del av volymen som har gått förlorad att anse som en sådan delmängd som skatt inte ska betalas för. I fråga om varor som flyttas i mindre förpackningar, exempelvis i form av färdiga flaskor eller cigarettpaket, blir det inte aktuellt med en delmängd av en enskild flaska eller ett enskilt paket utan en delmängd av det totala antalet varor som flyttas. Ett exempel kan vara att en flaska i en kartong med flera flaskor har oåterkalleligen gått förlorad. I sådant fall utgör innehållet i den förlorade flaskan en sådan delmängd som det inte ska betalas skatt för. Den delmängd som har gått förlorad måste även fortsättningsvis uppfylla kravet på att oåterkalleligen ha gått förlorad.

Om en delmängd oåterkalleligen gått förlorad avser undantaget från skatt endast det som gått förlorat, inte varumängden i sin helhet. Att så är fallet framgår i dag i bestämmelserna om partiella förluster med anledning av varors beskaffenhet genom formuleringen att skatt inte ska betalas för ”det som gått förlorat”. För att ytterligare förtydliga tillämpningen föreslås att detta tydliggörs i lagtexten även i fråga om övriga partiella förluster genom att det anges att vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

I nya punktskattedirektivet är, på samma sätt som i punktskattedirektivet, bestämmelsen om förluster uttryckt så att den är tillämplig i fråga om bland annat förluster på grund av ”oförutsebara omständigheter” (på engelska *unforeseeable circumstances*, på tyska *unvorhersehbarer Ereignisse*). Vid genomförandet av punktskattedirektivet i svensk lagstiftning behölls dock uttrycket ”oförutsedda händelser” som införts några år tidigare. Någon ändring gjordes inte vid genomförandet av nya punktskattedirektivet. Någon avsikt att vid genomförandet av punktskattedirektivet eller nya punktskattedirektivet avvika i sak från direktiven har dock inte funnits (jfr t.ex. prop. 2000/01:118 s. 141 och 250, prop. 2009/10:40 s. 170 och prop. 2021/22:61 s. 346 och 347). I promemorian föreslås att uttrycket ”oförutsedda händelser” ersätts med det i direktivet använda uttrycket ”oförutsebara omständigheter” för att ytterligare närma bestämmelserna med nya punktskattedirektivets formuleringar.

Flera remissinstanser har lämnat synpunkter kring den föreslagna ändringen. *Drivkraft Sverige* uppger att de uppskattar att det sker harmonisering av begreppen men konstaterar samtidigt att det i praktiken spelar mindre roll när så få saker bedöms oförutsebara. *Energiföretagen Sverige* avstyrker ändringen och *Sveriges Bryggerier* föreslår att ändringen kompletteras med ett tillägg av ”specifika för hanteringen av alkoholvaror”. De sistnämnda remissinstanserna har uttryckt oro för att det

ändrade begreppet kan medföra en striktare tolkning. Enligt Sveriges Bryggerier skulle en striktare tolkning utan att ta hänsyn till de specifika förhållandena inom bryggeribranschen leda till oproportionerlig administrativ och ekonomisk börda för svenska bryggerier.

Regeringen vill framhålla att oavsett vilket uttryck som används måste uttrycket tolkas i enlighet med EU-rätten och den rättspraxis som finns från EU-domstolen. Att i detta fall använda samma uttryck i den svenska lagstiftningen som i direktivet, vilket även har tolkats genom EU-domstolens dom den 18 april 2024 i målet *Girelli Alcool*, C-509/22, EU:C:2024:341, bedöms vara tydligare. Det bedöms inte heller i sig självt innebära någon ändring i sak eftersom det i dag använda uttrycket redan i sak är avsett att motsvara direktivets uttryck. Det är inte motiverat att avstå från att ändra till det uttryck som används i direktivet endast i syfte att undvika att bestämmelsen tillämpas i enlighet med direktivet. Regeringen föreslår därför att uttrycket ”oförutsedda händelser” ersätts med uttrycket ”oförutsebara omständigheter”.

Såväl Energiföretagen Sverige som Sveriges Bryggerier framför att olika typer av punktskattepliktiga varor produceras, lagras och flyttas på olika sätt och vad som utgör oförutsebara omständigheter därvid skiljer sig åt mellan olika produkter. Som nämnts ovan föreslår Sveriges Bryggerier att det mot den bakgrunden i lagtexten i lagen om alkoholskatt används uttrycket ”oförutsebara omständigheter specifika för hantering av alkoholvaror”. De båda remissinstanserna framför även synpunkter kring i vilken utsträckning och på vilket sätt EU-domstolens slutsatser i domstolens dom i målet *Girelli Alcool* bör överföras till andra typer av produkter än sådan teknisk sprit som målet avsåg.

Regeringen delar uppfattningen att vad som utgör oförutsebara omständigheter kan vara olika beroende på omständigheterna. Det kan exempelvis skilja sig åt mellan olika typer av punktskattepliktiga varor beroende på att de produceras och hanteras på olika sätt. Det kan även för samma typ av vara förändras över tid, t.ex. om varan inledningsvis tillverkas och förvaras i bulk för att senare hanteras i mindre förpackningar såsom flaskor eller burkar. Regeringen anser dock inte att det finns anledning att särskilt lyfta fram det i lagtexten på det sätt som Sveriges Bryggerier föreslår. Även om förfarandebestämmelserna för bränslen, alkoholvaror och tobaksvaror är desamma ligger det i sakens natur att bestämmelser av den karaktär som här är aktuell behöver tillämpas utifrån de förutsättningar som gäller för de olika varuslagen. Vad avser den närmare tolkningen av EU-domstolens dom i förhållande till olika situationer är det något som får överlämnas till rättstillämpningen.

Uttrycket ”oförutsedda händelser” används även i vissa andra bestämmelser i LSE, LAS, LTS, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter. Även om dessa bestämmelser inte direkt genomför nya punktskattedirektivet så avses i sak detsamma. Det är därför lämpligt att samma uttryck används för att undvika att det framöver uppkommer någon otydlighet kring om det är avsett någon skillnad i sak. Regeringen föreslår mot den bakgrunden att uttrycket byts ut till ”oförutsebara omständigheter” även i dessa bestämmelser.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap anför att skattebefrielse även bör gälla för varor som förstörts enligt lagen (1992:1402) om

undanförsel och förstöring. Myndigheten menar att drivmedelslager är en verksamhet som kan komma i fråga för förstöring för att inte falla i fiendens händer. Regeringen finner att frågan om det bör införas särskilda bestämmelser om skattefrihet vid sådan avsiktlig förstöring av energiprodukter som följer av lagen om undanförsel och förstöring inte är sådan att den kan hanteras inom ramen för detta lagstiftningsprojekt.

Vissa förtydliganden avseende säkerheter

Inom såväl uppskovsförfarandet som vid flyttningar av varor under förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning finns krav på ställande av säkerhet för den skatt som kan komma att påföras för varorna. Bestämmelserna om säkerhet är utformade på olika sätt för olika aktörer. Exempelvis ska för en upplagshavare flyttningssäkerhet uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de punktskattepliktiga varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn (jfr t.ex. 3 kap. 6 § LTS) och för en certifierad mottagare uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Bestämmelserna om säkerhetens utformning och storlek är i huvudsak inte harmoniserade utan upp till varje medlemsstat att bestämma. I nya punktskattedirektivet finns dock ett par bestämmelser som anger att säkerhet ska släppas i vissa situationer där flyttningar inte avslutas på sedvanligt sätt. Detta gäller artikel 6.9 andra stycket och artikel 45.3 andra stycket, som avser varor som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, och artikel 46.3 andra stycket, som avser vissa situationer där det förelegat en oegentlighet. Mot bakgrund av att de svenska bestämmelserna om säkerhet är formulerade på ett sådant sätt att de antingen grundar sig på en genomsnittlig beräkning av varor som flyttas eller på de varor som är under flyttning uppkommer normalt inte någon fråga om att släppa säkerheter när en viss flyttning avslutas. I stället får bedömas om det finns anledning att anpassa säkerhetens storlek. Endast i de fall en säkerhet avser en viss angiven flyttning, t.ex. i fråga om en aktör som har ett tillfälligt godkännande, påverkar avslutandet av en flyttning mer direkt kravet på att ställa säkerhet. Mot denna bakgrund har det tidigare inte ansetts finnas skäl att införa bestämmelser motsvarande de som anges i direktivet.

Det kan dock konstateras att i de situationer som pekas ut i direktivet föreligger särskilda omständigheter där hanteringen av varorna inte följer de vanliga förfarandena. Det kan även vara flera behöriga myndigheter inblandade. Mot denna bakgrund kan det finnas anledning att förtydliga hur säkerheten påverkas i dessa fall.

Om det har fastställts att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska inte längre punktskatt tas ut för varorna (se 2 kap. 14–16 §§ LSE, 2 kap. 14–16 §§ LTS och 2 kap. 12–14 §§ LAS). Enligt artikel 6.9 andra stycket och artikel 45.3 andra stycket i nya punktskattedirektivet ska då den garanti som ställts vid en flyttning under uppskovsförfarandet, förfarandet för beskattade varor eller flyttning genom distansförsäljning släppas helt eller delvis, beroende på vad som är lämpligt, när tillfredsställande bevis uppvisas. Eftersom någon skatt genom fastställandet av förstörelsen eller förlusten inte längre kan påföras

för varorna följer som angetts ovan naturligt att varorna inte längre beaktas vid bedömning hur stor säkerhet som ska föreligga. Detta bedöms normalt inte behöva särskilt regleras. I de här aktuella fallen kan det dock förekomma att förstörelsen eller förlusten fastställs av ett annat lands kontrollerande myndighet eller annan behörig myndighet i sådana fall där den inte har skett i Sverige eller upptäckts här. Det kan därför finnas större skäl i detta fall att utifrån vad som följer av direktivet förtydliga att förstörelsen eller förlusten ska påverka bedömningar kring storleken på säkerheter när den har fastställts av den behöriga myndigheten. En ny bestämmelse om detta föreslås införas. I normala fall kan det antas att en behörig myndighet som fastställer en förstörelse eller förlust underrättar den myndighet där säkerhet för flyttningen har ställts genom de förfaranden som finns fastställda för informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna. Något behov av att i lagtexten lägga in direktivets skrivning om ”när tillfredsställande bevis uppvisas” bedöms därför inte föreligga. För det fall något informationsutbyte inte sker är den enskilde oförhindrad att vid behov uppvisa sådana bevis.

Att det införs en särskild bestämmelse i fråga om de säkerheter som direktivet pekar ut och där ovan situationer kan uppkomma innebär inte att det faktum att varor har förstörts eller förlorats inte kan påverka andra säkerheter. Exempelvis utgår underlaget för beräkning av storleken av säkerheten som en upplagshavare ska ställa för betalning av skatt från de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Om vissa varor exempelvis i skatteupplaget blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket kommer varorna inte att efter detta ingå i underlaget för beräkning av säkerheten. Detta följer av hur bestämmelserna är utformade.

Om en oegentlighet har inträffat under en flyttning kan skatt bestämmas för flyttningen enligt bestämmelserna i 5 kap. 22–27 §§ LSE, 9 kap. 25–30 §§ LTS och 9 kap. 25–30 §§ LAS eller motsvarande bestämmelser i något annat EU-lands lagstiftning. Skatten kommer i många fall att tas ut av den som har ställt säkerheten, vid behov genom att säkerheten (eller en del av den) tas i anspråk. Det kan dock även förekomma att skatten betalas av någon annan.

I artikel 46.3 regleras vem som ska betala skatt i fråga om oegentligheter i vissa fall. Det framgår även av artikel 46.3 andra stycket att när skatt har uppburits i den medlemsstat där oegentligheten begåtts eller upptäckts, ska de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten frisläppa den garanti som har ställts av mottagaren vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor eller av distansförsäljaren vid en flyttning under bestämmelserna om distansförsäljning. På samma sätt som ovan angetts så följer av utformningen av bestämmelserna om säkerhet att det är naturligt att varorna inte längre beaktas vid bedömning av hur stor säkerhet som ska föreligga när skatt har betalats för varorna. I de här aktuella fallen kan det dock vara olika behöriga myndigheter involverade beroende på var oegentligheten begåtts eller upptäckts och flera personer kan vara solidariskt ansvariga för skatten. Det kan därför finnas större skäl i detta fall att utifrån vad som följer av direktivet förtydliga att betalning av skatten ska påverka bedömningar kring storleken på säkerheter. Även om direktivet inte innehåller någon motsvarande bestämmelse i fråga om oegentligheter vid flyttningar under uppskovsförfarandet bedöms det

lämpligt att en förtydligande bestämmelse omfattar samtliga situationer som medför beskattning vid oegentligheter. En ny bestämmelse om detta föreslås därför införas i LSE, LTS och LAS.

Tillhandahållande av kopia av det elektroniska administrativa dokumentet

Vid en flyttning under uppskovsförfarandet ska avsändaren lämna den administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen, se t.ex. 5 kap. 5 § LTS. Bestämmelserna genomför artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet. I direktivet anges även att de behöriga myndigheterna vid behov kan begära en utskrift av det elektroniska administrativa dokumentet eller varje annan kommersiell handling.

Bestämmelser om kontroll av flyttningar av punktskattepliktiga varor finns i lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor (tidigare lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter) samt i tullbefogenhetslagen (2024:710). Enligt 5 kap. 9 § tullbefogenhetslagen är en förare av transportmedel skyldig att se till att administrativ referenskod följer med transporten och vid en transportkontroll tillhandahålla en tulltjänsteman tillgängliga administrativa referensposter. Av 5 kap. 5 § tullbefogenhetslagen följer att en tulltjänsteman får använda den administrativa referensposten för att ta del av ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Vid granskningen får tulltjänstemannen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet.

Övergången till en hantering av administrativa dokument inom det datoriserade systemet, EMCS, har medfört att Tullverket i normalfallet själv kan ta fram och granska dokumenten utifrån den administrativa referensposten som föraren är skyldig att medföra under flyttningen. Detta kan antingen göras genom Tullverkets egen utrustning eller genom att använda tekniska hjälpmedel som finns i transporten. Dessa möjligheter bedöms i normalfallet vara tillräckliga för att Tullverket ska kunna utföra sina kontroller.

I vissa särskilda situationer, exempelvis där den administrativa referensposten uppges inte vara tillgänglig för föraren eller där den kod som angivits är felaktig, skulle dock en ytterligare möjlighet för de behöriga myndigheterna att begära en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller annan kommersiell handling kunna förbättra myndigheternas förutsättningar att genomföra en fullständig kontroll. I sådana situationer bör det vara möjligt för en tulltjänsteman att inom ramen för en transportkontroll begära att en förare ska tillhandahålla en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller en annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling som avser den aktuella flyttningen. Detta bör dock endast användas i det fall övriga befogenheter inte bedöms vara tillräckliga, vilket bör framgå av lagstiftningen.

Regeringen föreslår att det införs en ny bestämmelse som innebär att en tulltjänsteman får begära att en förare ska tillhandahålla sådana dokument

om de övriga åtgärder som enligt 5 kap. 5 § tullbefogenhetslagen kan vidtas vid transportkontrollen inte är tillräckliga för att genomföra kontrollen. Regeringen föreslår vidare att det i 5 kap. 9 § tullbefogenhetslagen införs en ny bestämmelse om att föraren på begäran av den tulltjänsteman som utför en transportkontroll av en flyttning under uppskovsförfarandet ska tillhandahålla tulltjänstemannen en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling avseende den aktuella flyttningen. Den synpunkt som framförs av *Drivkraft Sverige* om att skyldigheten ska villkoras av att de uppgifter som anges i 5 kap. 9 § tullbefogenhetslagen inte är tillgängliga bedöms tillgodosedd genom förslaget ovan om reglering av förutsättningarna för när tulltjänstemannen får begära sådana handlingar.

Tullverket anför att en möjlighet att begära nämnda dokument bedöms ha en positiv inverkan på Tullverkets möjlighet att utföra kontroller i det aktuella flödet. Såsom angetts ovan är utgångspunkten att föraren vid en flyttning som omfattas av EMCS endast är skyldig att medföra den administrativa referenskoden. För att föraren ska kunna tillhandahålla en kopia av det fullständiga elektroniska administrativa dokumentet eller annan kommersiell handling kan denne därmed vara tvungen att kontakta avsändaren. I direktivet anges att det ska vara fråga om en utskrift av dokumentet. Detta bedöms dock inte utesluta en teknikneutral tillämpning där dokumentet även kan tillhandahållas i form av en elektronisk utskrift, såsom exempelvis utskrivet till ett PDF-dokument. Även givet en sådan teknikneutral tolkning bedöms det inte givet att det alltid är möjligt för föraren att få tillgång till, och tillhandahålla, dokumentet vid tillfället för transportkontrollen. En möjlighet föreslås därför ges att inkomma med kopian till Tullverket i efterhand. Mot bakgrund av möjligheten att skicka in dokumentet i elektronisk form föreslås en rimlig tidsrymd därvid vara att den ska ha inkommit inom en vecka.

På samma sätt som skyldigheten enligt 5 kap. 9 § andra stycket tullbefogenhetslagen att tillhandahålla tillgängliga administrativa referenskoder bör den nya skyldigheten att på begäran tillhandahålla en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller kommersiell handling omfattas av straffbestämmelsen i 11 kap. 5 § tullbefogenhetslagen.

Om inte annat anges i en straffbestämmelse ska enligt 1 kap. 2 § brottsbalken en gärning bara utgöra brott om den begås uppsåtligen. I samband med införandet av tullbefogenhetslagen ändrades tullbefogenhetsutredningens förslag på sådant sätt att ordet "uppsåtligen" togs bort i 11 kap. 4 § och 11 kap. 5 § första meningen tullbefogenhetslagen (se propositionen *Ny tullbefogenhetslag*, 2023/24:132). Även om det inte uttryckligen anges i kommentaren till nämnda paragrafer får det förstås som att bakgrunden var att det inte är nödvändigt att uttryckligen ange att ansvar endast gäller för uppsåtliga gärningar. I 11 kap. 5 § andra meningen kom dock ordet "uppsåtligen" att stå kvar. För en mer enhetlig lagstiftning föreslås att det tas bort även i 11 kap. 5 § andra meningen tullbefogenhetslagen.

Vissa andra ändringar

Vid genomförandet av nya punktskattedirektivet infördes begreppet "otillåten införsel" för vissa situationer där varor förs in från länder och områden utanför EU:s punktskatteområde utan att hänföras till förfarandet för fri omsättning. Dessa situationer omfattades tidigare av begreppet "import". Av 12 kap. 2 § LSE, 13 kap. 3 § LTS och 13 kap. 3 § LAS framgår att Tullverket beslutar om skatt för den som är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Även i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik och lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter infördes begreppet "otillåten införsel". I dessa lagar anges dock inte uttryckligen att Tullverket är beslutsmyndighet även för sådan införsel från länder och områden utanför EU:s punktskatteområde som klassificeras som "otillåten införsel". Regeringen föreslår därför att ett sådant tydliggörande görs i 15 § lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och 17 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

I samband med genomförandet av det ändrade alkoholskattedirektivet gjordes vissa ändringar i bestämmelserna om upplagshavares rätt att göra avdrag för alkohol som används för vissa ändamål, se förslaget till ändringar i 32 § första stycket 4 och nya 32 § andra stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt i propositionen Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:23). Bestämmelserna återfinns nu i 11 kap. 2 § LAS. Bestämmelserna om avdrag för registrerade varumottagare som har godkänts som skattebefriade förbrukare i 11 kap. 3 § LAS ändrades inte vid det tillfället. För att skapa en större enhetlighet i lagstiftningen föreslås nu att motsvarande ändringar även görs i fråga om bestämmelserna i 11 kap. 3 § LAS.

För ökad enhetlighet bör bestämmelserna om export i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter anpassas till vad som gäller enligt andra punktskattelagar, se exempelvis 1 kap. 9 § LTS. På samma sätt som i LTS föreslås en definition av begreppet införas i lagarna.

Därutöver föreslås vissa språkliga och redaktionella ändringar och förtydliganden i förfarandebestämmelserna för punktskattepliktiga varor.

JTI Sweden AB och *Svenska Tobaksleverantörsföreningen* föreslår att regeringen utreder lageruppbyggnad (s.k. forestalling) av tobaks- och nikotinprodukter inför skattehöjningar och återkommer med ett förslag på reglering. *JTI Sweden AB* har även tidigare inkommit med en hemställan om en sådan förändring. Hemställan finns tillgänglig i Finansdepartementet (Fi2023/02615). Regeringen bedömer att de regler som föreslås i hemställan riskerar att bli svåra att tillämpa i praktiken och skulle medföra en ökad administrativ börda. Regeringen kommer därför inte att föreslå några sådana ändringar och avser inte heller utreda frågan ytterligare.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 1 kap. 2, 19 och 20 §§, 2 kap. 13 och 14 §§, 4 a kap. 2 och 7 §§, 4 b kap. 10, 12 och 16 §§, 4 e kap. 6, 8 och 10 §§, 5 kap. 16 och 17 §§, 6 kap. 10 och 11 §§, 7 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 1 kap. 3, 10 och 11 §§, 2 kap. 14 och 15 §§, 4 kap. 3 och

9 §§, 5 kap. 10, 12 och 16 §§, 8 kap. 7, 9 och 11 §§, 9 kap. 1, 5, 16 och 18 §§, 10 kap. 14, 20 och 21 §§ och 11 kap. 4 § lagen (2022:155) om tobaksskatt samt 1 kap. 3, 11 och 12 §§, 2 kap. 12 och 13 §§, 4 kap. 3 och 9 §§, 5 kap. 10, 12 och 16 §§, 8 kap. 7, 9 och 11 §§, 9 kap. 1, 5, 16 och 18 §§ och 11 kap. 3 § lagen (2022:156) om alkoholskatt.

Det ska också införas tre nya paragrafer, 5 kap. 28 § lagen om skatt på energi, 9 kap. 31 § lagen om tobaksskatt och 9 kap. 31 § lagen om alkoholskatt.

Föreslagen medför även ändringar i 2, 13 a, 14 och 15 §§ lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, 2, 6, 12, 14 och 17 §§ lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och 5 kap. 5 och 9 §§ och 11 kap. 5 § tullbefogenhetslagen (2024:710).

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Ändringarna träder i kraft den 1 april 2026.

Äldre bestämmelser i lagarna gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. I fråga om tullbefogenhetslagen ska äldre bestämmelser fortfarande gälla för flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjats före ikraftträdandet.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker eller yttrar sig inte särskilt i denna del.

Skälen för förslaget: Det är bra om ändringarna kan träda i kraft så fort som möjligt men det är samtidigt viktigt för de berörda myndigheterna att få rimlig tid för förberedelser. Det är också viktigt att möjliggöra ett bra genomförande för Skatteverket. Regeringen föreslår därför att ändringarna träder i kraft den 1 april 2026.

Regeringen föreslår också att det i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt, lagen (2022:156) om alkoholskatt, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik och lagen (2018:506) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter anges att äldre bestämmelser i berörda lagar fortfarande ska gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Detta innebär exempelvis i fråga om undantaget från skatteplikt i 2 kap. 12 § LSE, 2 kap. 12 § LTS och 2 kap. 12 § LAS att undantaget tillämpas på införsel av varor till Sverige efter ikraftträdandet. I fråga om förslagen i avsnitt 5 om återbetalning av skatt för utländska väpnade styrkor tillämpas äldre bestämmelser på förvärv av punktskattepliktiga varor som skett före ikraftträdandet. Endast förvärv efter den tidpunkten kan komma i fråga för återbetalning. De ändringar i förfarandebestämmelserna som föreslås i avsnitt 6 bedöms inte medföra behov av övergångsbestämmelser eftersom det främst handlar om förtydliganden eller andra mindre ändringar utan ändring i sak. I något fall finns dock behov av att förtydliga tillämpningen vid ikraftträdandet.

I fråga om tullbefogenhetslagen (2024:710) föreslås i stället att det i en övergångsbestämmelse anges att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjats före ikraftträdandet. Genom en sådan övergångsbestämmelse blir det tydligare för såväl avsändare som förare av en flyttning i vilka fall den omfattas av den nya skyldigheten att på begäran tillhandahålla en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet och förbereda sig därefter.

8 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i relevanta delar av 7 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Förslagets konsekvenser bedöms inte vara av sådan omfattning att en större utvärdering är nödvändig. Efter ikraftträdandet kan förslaget utvärderas genom en uppföljning av Regeringskansliet tillsammans med exempelvis relevanta myndigheter för att verifiera att syftet uppnåtts och för att oförutsedda konsekvenser av förslaget ska kunna uppdagas.

8.1 Offentligfinansiella effekter

Förslaget i avsnitt 4 avser endast en förenkling av hanteringen av skattebefriat bränsle. Förslaget bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter.

Vad avser förslaget i avsnitt 5 bedöms inte heller detta medföra några offentligfinansiella effekter. Det har flera orsaker. I vissa fall innebär förslaget inga förändringar i praktiken. Till exempel gäller redan i dag i vissa fall undantag från punktskatt enligt lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall och Försvarsmakten tillhandahåller vidare bränslen utan skatt enligt den särskilda ordning som beskrivs i avsnitt 4 och 5. Därtill är flyg- och fartygsbränsle normalt undantagna från skatt enligt lagen om skatt på energi. I vissa fall innebär dock förslaget att ytterligare förvärv av varor och tjänster i Sverige ska befrias från skatt. Det gäller förvärv av vissa punktskattepliktiga varor i Sverige som görs av väpnade styrkor från ett annat Nato-land. De volymer av varor och tjänster som berörs bedöms dock vara små. Den sammantagna bedömningen är därför att ingen offentligfinansiell effekt uppstår.

Förslagen i avsnitt 6 avser endast förtydliganden av vissa förfarandebestämmelser och bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter.

8.2 Effekter för enskilda och företagen

Förslagen i avsnitt 4 och 5 bedöms inte påverka företag eller enskilda.

Förslagen i avsnitt 6 berör främst aktörer som hanterar punktskattepliktiga varor. Dessa är oftast företag men i vissa fall kan det

även vara fråga om enskilda personer. Exempelvis kan upplagshavare och registrerade avsändare beröras om de flyttar varor under uppskovsförfarandet och varorna förstörs eller går förlorade och registrerade mottagare och certifierade mottagare beröras i fråga om hanteringen av mottagningsrapporter om de tar emot varor under uppskovsförfarandet respektive förfarandet för beskattade varor. Ändringarna utgör förtydliganden av redan gällande bestämmelser och kan därmed underlätta tillämpningen av de aktuella bestämmelserna. Sveriges Bryggerier har uttryckt oro för att en allt för restriktiv tolkning av begreppet ”oförutsebara omständigheter” skulle kunna riskera att bland annat långsiktigt skada branschens konkurrenskraft. Regeringen bedömer dock att en anpassning till det begrepp som används i nya punktskattedirektivet inte i sig medför sådana effekter, se avsnitt 5. Förslaget om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710) om tillhandahållande på begäran av en kopia av ett elektroniskt administrativt dokument innebär en ny skyldighet för förare som transporterar punktskattepliktiga varor under uppskovsförfarandet som även är kopplad till bestämmelser om penningböter om föraren uppsåtligen inte tillmötesgår begäran. Bestämmelsen kan dock antas användas endast i vissa särskilda situationer där inte tillhandahållandet av den administrativa referenskode är tillräckligt.

8.3 Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget i avsnitt 4 innebär en möjlighet för Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen, Polismyndigheten, Sjöfartsverket och Trafikverket att hantera flyg- och fartygsbränsle på ett enklare sätt. Även möjligheten för Försvarsmakten, Kustbevakningen och Sjöfartsverket att tillhandahålla flyg- och fartygsbränsle till offentliga myndigheter inom ramen för räddningsinsatser m.m. innebär en möjlighet att hantera sådant bränsle på ett enklare sätt. Bestämmelsen kan underlätta hanteringen för såväl statliga myndigheter som andra offentliga myndigheter, exempelvis kommunal räddningstjänst, samt den som använder bränsle för offentliga myndigheters räkning, exempelvis företag eller ideella organisationer som agerar på uppdrag av de offentliga myndigheterna.

Om möjligheterna till sådant tillhandahållande används innebär förslagen att de mottagande myndigheternas tillgång till bränslen underlättas men även att de tillhandahållanden och mottaganden som görs enligt de nya bestämmelserna ska bokföras löpande. Ett motsvarande krav på löpande bokföring gäller redan i dag om myndigheter köper bränslet inom ramen för sitt godkännande som skattebefriad förbrukare och själva förbrukar det och bedöms därmed inte normalt medföra tillkommande kostnader. Eventuella kostnader till följd av de nya bestämmelserna bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget i avsnitt 5 kan medföra att antalet ansökningar till Skatteverket om återbetalning av skatt ökar något men mot bakgrund av att ansökan om återbetalning av mervärdesskatt kan lämnas redan i dag bedöms ökningen bli begränsad. Förslaget kan också leda till att Skatteverket i viss utsträckning behöver öka samverkan med Försvarsmakten. Förslagen bör

inte medföra några behov av informationsinsatser som går utöver de som normalt sker vid regeländringar.

Enligt Skatteverket kan myndighetens kostnader med anledning av förslagen, såsom de utformades i promemorian, bedömas uppgå till engångskostnader om ca 230 000 kronor och årliga löpande kostnader om ca 280 000 kronor. Tillkommande kostnader för Skatteverket för ärendehantering, samt att anpassa it-system, blanketter och information kan hanteras inom myndighetens befintliga ekonomiska ramar.

Vad gäller de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms effekterna bli små. Förslaget om återbetalning av skatt till väpnade styrkor kan antas medföra ett något ökat antal ansökningar om återbetalning, vilket skulle kunna medföra ett begränsat antal överklaganden om dessa inte bifalls. Sammantaget bedöms detta och övriga förslag inte påverka måltillströmningen i domstolarna annat än marginellt eller påverka domstolarnas verksamhet på något annat sätt. Eventuella kostnader till följd av de nya bestämmelserna bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

I övrigt bedöms inga effekter för statliga myndigheter uppkomma av förslaget.

8.4 Effekter för kommuner och regioner

Genom förslaget i avsnitt 4 skulle kommuner och regioner i vissa fall på ett enklare sätt kunna få tillgång till skattefritt bränsle i samband med t.ex. räddningsinsatser inom sjukvården eller brandförsvaret. I övrigt bedöms inte förslagen ha några effekter för kommuner och regioner.

8.5 Övriga effekter

Förslagen bedöms inte ha några effekter för miljön eller för det brottsförebyggande arbetet, och inte heller några sysselsättningseffekter, fördelningseffekter eller jämställdhetseffekter.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

2 § Energiskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 1 a, 3 och 4 §§. Koldioxidskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 3 och 4 §§. Svavelskatt ska betalas på svavelinnehållet i bränslen som anges i 3 kap. 1 §. Bestämmelser om dessa skatter finns i 2–10 kap. *Bestämmelserna i 4–4 e kap. ska dock inte tillämpas på bränsle som har tullstatus som icke-unionsvara.*

Bestämmelser om skatt på elektrisk kraft finns i 11 kap.

I paragrafen finns information om vilka skatter som ska betalas enligt lagen och var bestämmelser finns om dessa.

I *första stycket* förtydligas att bestämmelserna i 4–4 e kap. inte ska tillämpas på bränsle som har tullstatus som icke-unionsvara. Med detta avses att bestämmelserna om uppskovsförfarandet och förfarandet för beskattade varor inte ska tillämpas på en vara som enligt unionstullkodexens bestämmelser anses utgöra icke-unionsvara. Vad som avses med icke-unionsvara förklaras i 19 §. I praktiken innebär detta främst ett förtydligande av att varor som hänförs till vissa tullförfaranden, såsom t.ex. tullager, inte omfattas av punktskatteförfarandet. En punktskattepliktig vara som befinner sig inom EU och som inte står under något tullförfarande bör normalt kunna antas utgöra en unionsvara och man bör kunna utgå från att förfarandebestämmelserna i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, kan tillämpas på varan. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

19 § Med deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

I paragrafen förklaras vissa tullrelaterade termer och uttryck.

I *första stycket* läggs termen ”icke-unionsvara” till. En definition av icke-unionsvara finns i artikel 5.24 i unionstullkodexen. Av intresse är även artikel 153 i unionstullkodexen som uppställer vissa ytterligare bestämmelser kring bedömningen av om varor utgör icke-unionsvaror. I artikel 153.1 anges att alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida det inte fastställs att de inte har tullstatus som unionsvaror. I särskilda fall då antagandet enligt artikel 153.1 inte gäller, måste varors tullstatus som unionsvaror bevisas. Av artikel 119 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 framgår att antagandet om varors status som unionsvaror bland annat inte gäller för varor som förs in i unionens tullområde och står under tullövervakning för att fastställa deras tullstatus, är i tillfällig lagring eller hänförs till något av de särskilda förfarandena, med undantag för förfarandena för intern transitering, passiv förädling och slutanvändning. Hänvisningen till unionstullkodexen är statisk och avser förordningen i den i 2 c § angivna lydelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

20 § I denna lag avses med

– uppskovsförfarandet: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av bränsle som avses i 3 a §,

– släppas för konsumtion: att bränsle som avses i 3 a §

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande, eller
5. är föremål för otillåten införsel,
 - *beskattat bränsle*: bränsle som avses i 3 a § som släppts för konsumtion i ett EU-land,
 - *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 4 d kap. ska användas vid flyttning av beskattat bränsle till, från eller via ett annat EU-land,
 - *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

I paragrafen definieras vissa grundläggande termer som har giltighet för hanteringen av bränsle som avses i 3 a §.

I *punkt 3* till strecksatsen med definitionen av ”släppas för konsumtion” förtydligas att tillverkning utanför ramen för ett uppskovsförfarande även kan ske genom bearbetning. Ett frisläppande för konsumtion vid bearbetning förutsätter att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett bränsle. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit ett nytt bränsle ur punktskatteperspektiv, normalt med ett annat KN-nummer. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

2 kap.

12 § *Energiskatt* och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som

1. förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 § *eller 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*,

2. förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används yrkesmässigt om bränslet är motorbränsle och är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten, eller

3. förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 3 gäller inte

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter, och

2. bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag från skatteplikt.

Genom ett tillägg i *punkt 1* utökas undantaget till att omfatta även sådana situationer där förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 64 kap. 6 § *skatteförfarandelagen (2011:1244)*. Detta är situationer där skattefrihet vid införseln följer av avtal som omfattas av

lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, t.ex. avtalet med USA om försvarssamarbete (det s.k. DCA-avtalet). I övrigt görs en språklig ändring.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

13 § Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som under ett uppskovsförfarande, på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen i sin helhet eller partiellt gått förlorat, och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle.

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorat.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag för bränsle som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat i vissa fall.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt” för att förtydliga att bestämmelsen kan vara tillämplig även när delmängder oåterkalleligen har gått förlorade i de fall där det är relevant. Vidare ändras uttrycket ”oförutsedda händelser” till det i nya punktskattedirektivet använda uttrycket ”oförutsebara omständigheter”. I bedömningen av vad som utgör oförutsebara omständigheter bör beaktas vilken typ av vara det är fråga om och hur den normalt produceras och hanteras. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Därutöver tydliggörs genom *andra stycket*, som är nytt, att i de fall det är fråga om en partiell förlust så är det den delmängd som har gått förlorat för vilken skatt inte ska betalas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

14 § Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen i sin helhet eller partiellt gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 4 kap. 5 eller 15 §, 4 c kap. 2 eller 4 § eller 4 d kap. 4 eller 6 §.

I paragrafen finns bestämmelser om bevisande av förluster.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt”. Ändringen utgör en följd av ändringen i 13 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att bränsle förstörts eller gått förlorat ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet. Behörig myndighet är i de fall som anges i första stycket Skatteverket men kan i andra fall vara en utländsk behörig myndighet. Om en utländsk behörig myndighet har fastställt att bränslet förstörts eller gått förlorat kan det antas att Skatteverket i de flesta fall får information om detta genom de informationsutbyten som sker mellan de behöriga myndigheterna. I annat fall får aktören vid behov visa att det har fastställts att bränslet fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat.

Att bränslet inte ingår i underlaget för beräkning av säkerhet får olika effekt beroende på hur bestämmelserna om ställande av säkerhet ser ut för

den aktuella aktören. Om bränslet exempelvis har flyttats under uppskovsförfarandet blir effekten i praktiken att det aktuella bränslet inte längre beaktas vid beräkningen av den genomsnittliga skatten i fråga om upplagshavarens säkerhet enligt 4 kap. 5 § andra stycket. Om säkerhet har ställts för en enskild flyttning, t.ex. av en tillfälligt certifierad mottagare, blir effekten att kravet på säkerhet för den skatt som kan påföras vid flyttningen helt eller delvis faller bort. Den nya bestämmelsen utgör ett förtydligande av hur de nämnda bestämmelserna om ställande av säkerhet ska tillämpas i dessa fall.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

4 a kap.

2 § Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det ditbränslet flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om bränslet är avsett för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,
 - d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit bränslet flyttas och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,
 - e) *Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*
 - f) *mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.*

Första stycket 5 gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag.

I *första stycket 5* kompletteras uppräkningslistan med två nya punkter, e och f, som innehåller hänvisningar till vissa väpnade styrkor stationerade på Cypern och till mottagare som har skattefrihet enligt vissa avtal som ingåtts med tredje länder och internationella organisationer. De nya punkterna motsvarar artikel 11.1 e och f i nya punktskattedirektivet. Det framgår av andra stycket att möjligheten att flytta under uppskovsförfarandet till dessa subjekt endast gäller om flyttningen sker till en plats i ett annat EU-land och i den omfattning frihet från punktskatt gäller i det andra EU-landet. På

samma sätt som vid andra flyttningar som anges i punkt 5 ska bränslet vid en flyttning till en sådan mottagare åtföljas av ett intyg utfärdat av värdmedlemsstaten om att skattefrihet gäller för varorna (jfr 4 b kap. 9 §). Bestämmelserna genomför delvis artikel 16 i nya punktskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

5 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 5 eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination finns på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare. *Kravet i första stycket 1 gäller inte heller flyttningar enligt 2 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.*

I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

I *andra stycket* införs en ny bestämmelse med undantag från kraven i första stycket vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Bestämmelsen blir tillämplig vid flyttningar till ett annat EU-land (se 2 § andra stycket). Om flyttningen har påbörjats i ett annat EU-land enligt motsvarande undantag omfattas den genom 8 § av uppskovsförfarandet när bränslet befinner sig i Sverige. En förutsättning för att undantaget ska tillämpas är att flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det nordatlantiska fördraget. Bestämmelsen genomför delvis artikel 12.4 i nya punktskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

7 § *En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när bränslet lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när bränslet övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.*

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2–4 §§. Vid export avslutas flyttningen när bränslet har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 2 § första stycket 4 avslutas flyttningen när bränslet har hänförts till förfarandet för extern transitering.

I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* införs nya bestämmelser som förtydligar tidpunkten för när flyttningar under uppskovsförfarandet påbörjas. Någon ändring i sak är inte avsedd. Hänvisningen till unionstullkodexen är statisk och avser förordningen i den i 1 kap. 2 c § angivna lydelsen. Bestämmelserna genomför artikel 19.1 i nya punktskattedirektivet.

Nuvarande första stycket flyttas till det nya *andra stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

4 b kap.

2 § När en flyttning under uppskovsförfarandet sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination finns på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i detta kapitel om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Bestämmelserna i 4–8, 10, 11 och 14–17 §§ gäller inte vid flyttningar enligt 4 a kap. 2 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

I paragrafen finns en bestämmelse om undantag från kraven på dokumenthantering vid flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en ny bestämmelse med undantag från kraven i kapitlet vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Undantaget omfattar inte kravet i 9 § om intyg om skattefrihet eller bestämmelserna i 12 § om alternativa bevis för att en flyttning avslutats. Bestämmelsen blir tillämplig vid flyttningar till eller från ett annat EU-land (se kommentaren till 4 a kap. 5 §). En förutsättning för att undantaget ska tillämpas är att flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det nordatlantiska fördraget. Bestämmelsen genomför delvis artikel 12.4 i nya punktskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Genom *andra stycket*, som är nytt, förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport genom det datoriserade systemet. En sådan situation där en avvikande hantering förekommer i dag är när varor tas emot under uppskovsförfarandet av ett skattebefriat subjekt, som inte har tillgång till det datoriserade systemet (dvs. en sådan flyttning som avses i artikel 16.1 a iv). I de fallen bekräftas mottagandet genom kontakter mellan Skatteverket och mottagaren, varefter Skatteverket rapporterar mottagandet i det datoriserade systemet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 eller 4 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har

nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *andra stycket* förtydligas att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att ett ersättningsdokument inte har lämnats i enlighet med 16 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport eller exportrapport inte kan lämnas vid flyttningar under uppskovsförfarandet på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av orden ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg får göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Främst bör detta vara aktuellt om det står helt klart för såväl mottagaren som Skatteverket att en mottagningsrapport kommer att kunna lämnas i det datoriserade systemet, EMCS, inom mycket nära tid. Om det är fråga om särskilt motiverade fall får avgöras av Skatteverket. Att ersättningsdokument inte behöver lämnas innebär inte något avsteg från kravet i 17 § första stycket 3 att lämna en mottagningsrapport så snart det datoriserade systemet åter är tillgängligt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

4 e kap.

6 § Vid mottagandet av bränsle som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Genom *andra stycket*, som är nytt förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport inom fem dagar genom det datoriserade systemet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

8 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 10 §*, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *första stycket* görs ett förtydligande av att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument i enlighet med 10 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

10 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport inte kan lämnas vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av orden ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Främst bör detta vara aktuellt om det står helt klart för såväl mottagaren som Skatteverket att en mottagningsrapport kommer att kunna lämnas i det datoriserade systemet, EMCS, inom mycket nära tid. Om det är fråga om särskilt motiverade fall får avgöras av Skatteverket. Att ersättningsdokument inte behöver lämnas innebär inte något avsteg från kravet i 11 § första stycket 3 att lämna en mottagningsrapport så snart det datoriserade systemet åter är tillgängligt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

5 kap.

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt *utvinner eller* tillverkar, *inklusive bearbetar*, bränsle utanför ett skatteupplag,

2. för in bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket från ett annat EU-land,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,

4. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350°C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

5. använder bränsle som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att bränslet undantogs från skatteplikt,

6. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål,

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål, eller

c) i luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* ersätts orden ”eller bearbetar” med ”inklusive bearbetar”. Genom ändringen uppnås enhetlighet med 1 kap. 20 §. För att en bearbetning av ett bränsle ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning förutsätts att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett bränsle. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit ett nytt bränsle ur punktskatteperspektiv, normalt med ett annat KN-nummer. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Därutöver förtydligas att skattskyldighet uppstår för den som utvinner bränsle utanför ett skatteupplag.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet *utvinns eller* tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § 2, när bränslet förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 16 § 3, 4, 5 eller 6, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I *punkt 1* tas orden ”eller bearbetas” bort som en följd av att det i 16 § förtydligas att sådan bearbetning som motsvarar tillverkning inkluderas i uttrycket tillverkning.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

17 a § Skattskyldighet enligt 16 § 3 gäller inte den som tillhandahåller bränsle enligt 8 kap. 1 b–1 d §§ i fråga om bränsle som tillhandahålls i enlighet med de bestämmelserna.

I paragrafen, som är ny, finns ett undantag från skattskyldighet i de fall där bränsle, som har tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare, används för annat ändamål genom att tillhandahållas enligt bestämmelserna i 8 kap. 1 b–1 d §§. Den som tar emot bränslet blir i stället ansvarig för bränslet och därmed skattskyldig enligt 16 § 3 om bränslet skulle användas för ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

28 § *Om den skatt som har beslutats för bränsle enligt 22–25 §§ eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land har betalats, ska bränslet inte längre ingå i underlaget vid beräkning av säkerhet.*

I paragrafen, som är ny, finns en bestämmelse om underlag för säkerhet i vissa fall.

Av bestämmelsen framgår att om den skatt som har beslutats för ett bränsle enligt 22–25 §§, dvs. enligt bestämmelserna om beskattning vid oegentligheter, har betalats ska bränslet inte längre ingå i underlaget vid beräkning av säkerhet. Detsamma gäller om ett motsvarande beslut har fattats av ett annat EU-lands behöriga myndigheter.

Att bränslet inte ingår i underlaget vid beräkning av säkerhet får olika effekt beroende på hur bestämmelserna om ställande av säkerhet ser ut för den aktuella situationen. Om bränslet exempelvis har avsänts under uppskovsförfarandet blir effekten i praktiken att det aktuella bränslet inte ingår i underlaget vid beräkningen av den genomsnittliga skatten för avsändarens flyttningssäkerhet enligt 4 kap. 5 § andra stycket. Om säkerhet har ställts för en enskild flyttning, t.ex. av en tillfälligt certifierad mottagare, blir effekten att kravet på säkerhet för den skatt som kan påföras vid flyttningen helt eller delvis faller bort. Den nya bestämmelsen utgör endast ett förtydligande och någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

6 kap.

10 § Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner *eller* tillverkar, *inklusive bearbetar*, bränsle,

2. i annat fall än som avses i 5 §, för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

4. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* ersätts orden ”*eller bearbetar*” med ”*inklusive bearbetar*”. Genom ändringen uppnås enhetlighet med 1 kap. 20 §. För att en bearbetning av ett bränsle ska innebära att skattskyldighet uppkommer

såsom för tillverkning, förutsätts således att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett bränsle. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit ett nytt bränsle ur punktskatteperspektiv, normalt med ett annat KN-nummer. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns *eller* tillverkas,
2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när bränslet förs in till Sverige, och
3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3 eller 4, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I *punkt 1* tas orden ”eller bearbetas” bort som en följd av att det i 10 § förtydligas att sådan bearbetning som motsvarar tillverkning inkluderas i uttrycket tillverkning. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11 a § Skattskyldighet enligt 10 § 3 gäller inte den som tillhandahåller bränsle enligt 8 kap. 1 b–1 d §§ i fråga om bränsle som tillhandahålls i enlighet med de bestämmelserna.

I paragrafen, som är ny, finns ett undantag från skattskyldighet i de fall där bränsle som har tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare används för annat ändamål genom att tillhandahållas enligt bestämmelserna i 8 kap. 1 b–1 d §§. Den som tar emot bränslet blir i stället ansvarig för bränslet och därmed skattskyldig enligt 10 § 3 om bränslet skulle användas för ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

7 kap.

2 § En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som levererats till en sådan *förvärvare* som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från bränsleskatt gäller i det EU-landet.

I paragrafen finns bestämmelser om avdrag i vissa fall där bränsle har levererats till vissa skattebefriade subjekt i ett annat EU-land.

I paragrafen byts ordet ”köpare” ut mot ”förvärvare”. Detta överensstämmer med det uttryck som används i bestämmelserna i mervärdesskattelagen (2023:200). Vidare görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

8 kap.

1 b § Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen, Polismyndigheten, Sjöfartsverket och Trafikverket får tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till övriga i denna bestämmelse angivna myndigheter om

1. tillhandahållandet sker för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser, och

2. den mottagande myndigheten är godkänd som skattebefriad förbrukare för sådant ändamål som avses i 1.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser som ger möjlighet för vissa statliga myndigheter att till varandra tillhandahålla bränsle som de tagit emot i egenskap av skattebefriade förbrukare.

Av bestämmelsen framgår att Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen, Polismyndigheten, Sjöfartsverket och Trafikverket till varandra får tillhandahålla bränsle under vissa förutsättningar. En förutsättning är att den tillhandahållande myndigheten har ett godkännande som skattebefriad förbrukare och har tagit emot bränslet utan skatt i den egenskapen.

Enligt *punkt 1* ska tillhandahållandet ske för förbrukning för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och under sådana förutsättningar att bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser. Av 6 a kap. 1 § 3–5 framgår att förbrukningen bland annat kan vara för användning i skepp, vissa båtar eller luftfartyg, när skeppet, båten eller luftfartyget inte används för privata ändamål. Vissa begränsningar finns i fråga om vilka bränslen som omfattas, exempelvis omfattas inte andra bränslen än flygfotogen vid förbrukning i luftfartyg.

En ytterligare förutsättning är enligt *punkt 2* att den mottagande myndigheten har ett godkännande som skattebefriad förbrukare som omfattar förbrukning för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

1 c § *Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle som myndigheten tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till*

1. utländska väpnade styrkor som omfattas av något av de avtal som nämns i 7, 8 och 10 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall i den utsträckning som

a) skattefrihet gäller enligt 9 kap. 1 § 4 eller enligt nämnda avtal, eller

b) bränsle ska tillhandahållas utan skatt genom särskilda arrangemang enligt de avtal som nämns i 7 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, och

2. utländska väpnade styrkor som omfattas av 9 kap. 1 § 3 i den utsträckning som skattefrihet gäller enligt av den bestämmelsen.

Förbudet i 2 kap. 9 § ska inte tillämpas på bränsle som har tagits emot av utländska väpnade styrkor enligt första stycket när bränslet används av de väpnade styrkorna, av den civilpersonal som följer med dem eller av styrkornas mässar eller marketenterier och skattefrihet gäller enligt de avtal eller bestämmelser som anges i första stycket 1 och 2.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser som ger möjlighet för Försvarsmakten att tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot i egenskap av skattebefriad förbrukare till utländska väpnade styrkor i vissa fall.

I *första stycket* anges förutsättningarna för att Försvarsmakten ska få tillhandahålla bränsle till utländska väpnade styrkor. En första förutsättning är att Försvarsmakten har ett godkännande som skattebefriad förbrukare och att bränslet har tagits emot i den egenskapen. I *punkt 1* och *2* anges sedan vilka som kan vara mottagare av bränsle enligt bestämmelsen.

De utländska väpnade styrkor som avses i *punkt 1* är styrkor från andra Nato-länder och andra länder inom Partnerskap för fred som omfattas av ett eller flera av de avtal som nämns i 7, 8 och 10 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall.

Rätten att tillhandahålla bränsle gäller enligt punkt 1 a i den utsträckning som skattefrihet gäller enligt avtalen eller enligt 9 kap. 1 § 4 om återbetalning av skatt till väpnade styrkor från andra Nato-länder. De avtal som nämns är statusavtalet för Nato (Nato SOFA) som även tillämpas inom Partnerskap för fred genom ett särskilt angivet avtal (PFF SOFA), vissa avtal om Natohögkvarter, värdlandsstödsavtalet med Nato samt avtalet om försvarssamarbete med Amerikas förenta stater (DCA-avtalet). I punkt 1 b nämns även särskilt att tillhandahållanden utan skatt genom särskilda arrangemang enligt de avtal som anges i 7 § lagen om immunitet och privilegier (dvs. Nato SOFA och motsvarande avtal inom Partnerskap för fred) omfattas. Med detta avses den särskilda ordning där Försvarsmakten tillhandahåller bränslen utan skatt till utländska väpnade styrkor.

Därutöver omfattar rätten att tillhandahålla bränsle enligt *punkt 2* även tillhandahållanden till vissa väpnade styrkor från andra EU-länder som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, i den utsträckning som skattefrihet gäller enligt bestämmelsen om återbetalning av skatt i 9 kap. 1 § 3.

Tillhandahållandet får som anges ovan endast ske i den utsträckning som nämnda avtal och bestämmelser medger skattefrihet eller anger att bränsle ska tillhandahållas utan skatt. Det innebär exempelvis att tillhandahållandet ska ske till sådana utländska väpnade styrkor och för sådan användning som omfattas av avtalen och bestämmelserna, i enlighet med de definitioner och begränsningar som följer av dem.

Till skillnad från vad som gäller enligt 1 b eller 1 d § finns det inte något krav i denna paragraf på att de mottagande styrkorna ska ha ett godkännande som skattebefriade förbrukare.

Av *andra stycket* framgår att förbudet i 2 kap. 9 § att i bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle ha en oljeprodukt som är försedd med märkämne eller från vilken märkämnet har avlägsnats inte ska tillämpas på bränsle som tagits emot enligt första stycket. Detta gäller när bränslet används av de väpnade styrkorna, av den civilpersonal som följer med dem eller av styrkornas mässar och marketenterier. Bestämmelsen gäller således inte om bränslet används för privat bruk, exempelvis i ett fordon som disponeras av en medlem i styrkan för privat bruk. På samma sätt som i första stycket gäller undantaget i den utsträckning som användaren och användningen omfattas av bestämmelserna i de i första stycket nämnda avtalen och bestämmelserna.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

1 d § *Försvarsmakten, Kustbevakningen och Sjöfartsverket får, utöver vad som följer av 1 b och 1 c §§, tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till någon annan om*

1. tillhandahållandet sker för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser,

2. tillhandahållandet sker till en offentlig myndighet eller till någon som använder bränslet för offentlig myndighets räkning, om myndigheten eller personen är godkänd som skattebefriad förbrukare för sådant ändamål som avses i 1, och

3. tillhandahållandet sker inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser som ger möjlighet för Försvarsmakten, Kustbevakningen och Sjöfartsverket att tillhandahålla bränsle som myndigheterna har tagit emot i egenskap av skattebefriad förbrukare till någon annan inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

Bestämmelsen kan tillämpas i situationer där möjlighet att tillhandahålla bränsle inte redan följer av 1 b eller 1 c §. En förutsättning för tillämpning av bestämmelsen är att Försvarsmakten, Kustbevakningen respektive Sjöfartsverket har ett godkännande som skattebefriad förbrukare och att bränslet har tagits emot i den egenskapen.

Därutöver gäller vissa förutsättningar för att tillhandahållande ska få ske.

Enligt *punkt 1* ska tillhandahållandet ske för förbrukning för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser.

Av *punkt 2* framgår att tillhandahållandet ska ske till en mottagare som är en offentlig myndighet eller till någon som använder bränslet för offentlig myndighets räkning. Mottagaren ska vidare vara godkänd som skattebefriad förbrukare. Vad som avses med offentliga myndigheters användning och användning för offentliga myndigheters räkning beskrivs närmare i prop. 2014/15:40 s. 11–13. Exempel på mottagare kan vara kommunala räddningstjänster, aktörer som bedriver akutflygningar med helikopter och ideella organisationer som utför räddningsinsatser.

En ytterligare förutsättning är att tillhandahållandet enligt *punkt 3* ska ske inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer. Tillhandahållande kan således inte ske enligt denna bestämmelse i alla de situationer där skattefrihet kan medges för en skattebefriad förbrukare som själv använder bränslet. Exempel på situationer som inte omfattas är övnings- och utbildningsverksamhet.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

1 e § Bestämmelsen i 1 § tredje stycket ska tillämpas på den som är mottagare av bränslet vid tillhandahållande enligt 1 b–1 d §.

I paragrafen, som är ny, finns ett förtydligande av att i de fall där bränsle tillhandahålls enligt 1 b–1 d §§ ska bestämmelsen om mottagande av bränsle i 1 § tredje stycket tillämpas på mottagaren. Den som omfattas av bestämmelserna i de nämnda paragraferna har därmed rätt att ta emot bränsle utan skatt från Försvarsmakten eller från någon av de andra myndigheter som omfattas av 1 b och 1 d §§. I och med att bränslet tas emot utan skatt tar den mottagande myndigheten eller den som annars är mottagare av bränslet också över ansvaret för att bränslet används för ett sådant skattebefriat ändamål som omfattas av den tillämpliga

bestämmelsen och blir skattskyldig om bränslet används för annat ändamål.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

2 § En skattebefriad förbrukare ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som tagits emot helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

En skattebefriad förbrukare som tillhandahåller bränsle enligt 1 b–1 d §§ ska i sin löpande bokföring enligt första stycket även ta upp bränsle som förbrukaren tillhandhållit.

I paragrafen anges vissa skyldigheter för skattebefriade förbrukare att bland annat bokföra mottagande och förbrukning av bränsle.

I *andra stycket*, som är nytt, anges att en skattebefriad förbrukare som tillhandahåller bränsle enligt de nya bestämmelserna i 1 b–1 d §§ även ska ta upp tillhandahållandet av bränsle enligt de bestämmelserna i sin löpande bokföring. I stället för att bokföra att bränslet förbrukas ska därmed bokföras att det tillhandahållits till annan skattebefriad förbrukare, eller i fråga om 1 c § till utländska väpnade styrkor. Att den mottagande skattebefriade förbrukaren, i de fall som följer av 1 b eller 1 d §, ska ta upp bränslet i sin löpande bokföring framgår av den befintliga bestämmelsen i första stycket. I de fall där mottagaren enligt 1 c § är en utländsk väpnad styrka finns inte något sådant krav.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

3 § Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §,
4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), eller
5. förbrukaren begär det.

Det finns inte grund för återkallelse enligt första stycket 2, om den skattebefriade förbrukaren har tillhandahållit bränslet enligt 1 b–1 d §§.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

I paragrafen finns bestämmelser om återkallelse av godkännande som skattebefriad förbrukare.

I *andra stycket* införs nya bestämmelser som anger att det inte finns grund för återkallelse när en skattebefriad förbrukare använder bränsle som denne tagit emot i egenskap av skattebefriad förbrukare för annat ändamål genom att tillhandahålla det i enlighet med bestämmelserna i 1 b–1 d §§. Detta utgör ett undantag från vad som annars skulle gälla.

Nuvarande *andra stycket* flyttas till det nya *tredje stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

9 kap.

1 § *Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av*

1. *en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,*

2. *en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,*

3. *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, eller*

4. *väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.*

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* införs en ny *punkt 4*, som anger att återbetalning medges för bränsle som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i Nato. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier.

I övrigt ändras i första stycket uttrycket "Beskattningsmyndigheten medger" till "Skatteverket ska [...] besluta om". Därutöver görs vissa språkliga ändringar Dessa ändringar är inte avsedda att medföra någon ändring i sak.

I *andra stycket* införs nya bestämmelser som anger att bestämmelsen i den nya fjärde punkten inte ska tillämpas om avtalet mellan Sverige och USA om försvarssamarbete, det s.k. DCA-avtalet, är tillämpligt. I de fallen tillämpas i stället de bestämmelser som genomför DCA-avtalet och som finns i 10 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Ansökan om återbetalning kan i de fallen göras genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Nuvarande andra stycket flyttas till det nya *tredje stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

2 § I denna lag avses med

- bromförening: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom,
- klorförening: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor,
- fosforförening: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor,
- homogent material: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material,
- yrkesmässig aktivitet: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller
2. en fysisk person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
 - konsument: en köpare för vilken köpet inte är en yrkesmässig aktivitet,
 - EU eller EU-land: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:157) om Europeiska unionens punktskatteområde,
 - tredjeland: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,
 - export: att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU,
 - distansförsäljning: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och där köpet inte är yrkesmässigt för köparen,
 - undantagen säljare: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår,
 - unionstullkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

Vid beräkningen av den årliga försäljningen för undantagna säljare enligt första stycket ska inte mervärdesskatt beaktas, och inte heller fraktkostnader till den del de går att särskilja.

I paragrafen finns vissa definitioner och förklaringar.

I *första stycket* införs en ny definition av ”export”. Av definitionen framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Exporten kan ske direkt från Sverige eller via ett annat EU-land.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

13 a § Om skatt har betalats i Sverige för en skattepliktig vara som sedan *flyttats* till ett annat EU-land eller *exporterats*, kan återbetalning av skatten ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Den som begär återbetalning ska visa

1. att den skatt som ansökan avser har betalats,
2. att skattskyldigheten inträdde inom tre månader före den tidpunkt då varan lämnade svenskt territorium, och
3. antingen att undantaget i 13 § inte tidigare har tillämpats på varan eller att den flyttning eller export som ansökan grundar sig på skedde efter den tidpunkt då undantaget senast tillämpades.

Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Ansökan ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *ansökan* saknade behörighet att företräda sökanden.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om återbetalning av skatt.

I *första stycket* tas orden ”till tredjeland” bort. Av den nya definitionen av export i 2 § framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Därutöver ändras tempus från ”flyttas” och

”exporteras” till ”flyttats” och ”exporterats”. Detta speglar att återbetalning är aktuell först efter att varorna har lämnat Sverige respektive EU.

I övrigt görs en språklig ändring i *fjärde stycket*. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

14 § För en godkänd lagerhållare inträder inte skattskyldighet för en skattepliktig vara som levereras till en köpare i ett annat land.

För en godkänd lagerhållare inträder inte heller skattskyldighet för en skattepliktig vara i vilken samtliga de delar som avses i 4 § andra stycket

1. fullständigt förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,
2. lämnats för avfallsåtervinning, eller
3. återanvänts vid tillverkning av skattepliktiga varor.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag från skattskyldighet.

I *andra stycket 1* ändras uttrycket ”oförutsedda händelser” till ”oförutsebara omständigheter” för att bibehålla enhetlighet med andra punktskattelagar.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

14 b § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av skatt på varor som har förvärvats av

1. en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, *eller*

4. *väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.*

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

Vid återbetalning av skatt enligt denna paragraf eller 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska de belopp som följer av 7 a och 7 b §§ vid tidpunkten för förvärvet av varan tillämpas om det inte kan visas att skatt har betalats för varan med högre belopp.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* införs en ny *punkt 4*, som anger att återbetalning medges för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i Nato. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier.

I *andra stycket* införs nya bestämmelser som anger att bestämmelsen i den nya fjärde punkten inte ska tillämpas om avtalet mellan Sverige och USA om försvarssamarbete, det s.k. DCA-avtalet, är tillämpligt. I de fallen tillämpas i stället de bestämmelser som genomför DCA-avtalet och som finns i 10 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Ansökan om återbetalning kan i de fallen göras genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Nuvarande andra och tredje styckena flyttas till *tredje* och *fjärde styckena*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

15 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i andra stycket och i 15 a och 15 b §§.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 9 § är skattskyldig vid import *eller otillåten införsel*. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

I paragrafen finns vissa bestämmelser om förfarandet vid beskattning.

I *andra stycket* finns bestämmelser om beslutande myndighet och förfarande vid beskattning när varor förs in från en plats utanför EU:s punktskatteområde. I bestämmelserna läggs in en hänvisning till "otillåten införsel". Vad som avses med otillåten införsel framgår av 2 a § andra stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

2 § I denna lag avses med

- *e-vätskor*: vätskor som innehåller nikotin,
- *högkoncentrerade e-vätskor*: e-vätskor med en koncentration nikotin som uppgår till minst 15 men inte överstiger 20 milligram per milliliter vätska,
- *andra nikotinhaltiga produkter*: nikotinhaltiga produkter för användning i mun eller näsa, med undantag för e-vätskor och produkter som innehåller tobak och som är hänförliga till kapitel 24 i den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2017,
- *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av
 1. en juridisk person, eller
 2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk,
- *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:157) om Europeiska unionens punktskatteområde,
- *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,
- *export*: att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU,
- *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– unionstullkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339,

– förordning (EG) nr 1272/2008: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 i den lydelse som gällde den 1 januari 2020,

– förordning (EU) 2017/745: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/561.

I paragrafen finns vissa definitioner och förklaringar.

I paragrafen införs en ny definition av ”export”. Av definitionen framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Exporten kan ske direkt från Sverige eller via ett annat EU-land.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

6 § Skattskyldig enligt denna lag är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 9 §,
2. i annat fall än som avses i 1
 - a) yrkesmässigt tillverkar, *inklusive bearbetar*, skattepliktiga varor,
 - b) säljer skattepliktiga varor till köpare i Sverige genom distansförsäljning,
 - c) från ett annat EU-land för in eller tar emot skattepliktiga varor utan att det är distansförsäljning, eller
3. använder e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet.

I *punkt 1 a* förtydligas att uttrycket tillverkning även kan inkludera bearbetning. För att en bearbetning av en vara ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning förutsätts att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

12 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter

1. som har levererats till en köpare i ett annat EU-land,
2. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare,
3. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet,
4. som har förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,
5. som har använts vid tillverkningen av skattepliktiga varor,
6. som *har* exporterats eller förts till *en* frizon för annat ändamål än att förbrukas där,
7. som har levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200),

8. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller

9. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

I paragrafen finns bestämmelser om avdrag i deklarationen.

I *punkt 4* ändras uttrycket ”oförutsedda händelser” till ”oförutsebara omständigheter” för att bibehålla enhetlighet med andra punktskattelagar.

I *punkt 6* tas orden ”till tredjeland” bort. Av den nya definitionen av export i 2 § framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Därutöver görs vissa mindre språkliga ändringar.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

14 § Har skatt betalats i Sverige för e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land eller exporterats, medges efter ansökan återbetalning av skatten, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos Skatteverket. Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

En ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *ansökan* saknade behörighet att företräda sökanden.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om återbetalning av skatt.

I *första stycket* tas orden ”till tredjeland” bort. Av den nya definitionen av export i 2 § framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde.

I övrigt görs en språklig ändring i *fjärde stycket*. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

15 § Skatteverket medger efter ansökan återbetalning av skatt som har betalats enligt denna lag på varor som har förvärvats av

1. *en* utländsk beskickning, *ett* karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en* utländsk beskickning i Sverige eller *en* karriärkonsul vid *ett* utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att *medlemmen* eller *karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, eller

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I första stycket införs en ny punkt 4, som anger att återbetalning medges för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i Nato. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier. I övrigt görs vissa språkliga ändringar som inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

I andra stycket införs nya bestämmelser som anger att bestämmelsen i den nya fjärde punkten inte ska tillämpas om avtalet mellan Sverige och USA om försvarssamarbete, det s.k. DCA-avtalet, är tillämpligt. I de fallen tillämpas i stället de bestämmelser som genomför DCA-avtalet och som finns i 10 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Ansökan om återbetalning kan i de fallen göras genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Nuvarande andra stycket flyttas till det nya tredje stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

17 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i andra stycket.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 7 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

I paragrafen finns vissa bestämmelser om förfarandet vid beskattning

I andra stycket finns bestämmelser om beslutande myndighet och förfarande vid beskattning när varor förs in från en plats utanför EU:s punktskatteområde. I bestämmelserna läggs in en hänvisning till ”otillåten införsel”. Vad som avses med otillåten införsel framgår av 2 a § andra stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

9.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:155) om tobaksskatt

1 kap.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser de EU-harmoniserade tobaksvarorna.

De EU-harmoniserade tobaksvarorna omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 2–8 och 11–21 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 2, 6 och 7 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap. *Bestämmelserna i 3–8 kap. ska dock inte tillämpas på tobaksvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror.* Vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara framgår av 5 §.

Snus, tuggtobak och övrig tobak omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 9–11 §§, 10 kap., 11 kap. 3–7 §§, 12 kap. 6–10 §§ och 13 kap. 2, 3 och 10 §§.

I paragrafen finns dels information om vilka direktiv som genomförs genom lagen, dels information om vilka delar av lagen som ska tillämpas för olika varor.

Genom ett tillägg i *andra stycket* förtydligas att bestämmelserna i 3–8 kap. inte ska tillämpas på tobaksvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror. Se vidare kommentaren till 1 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

10 § Med *deklarant*, *tullskuld*, *unionsvara* och *icke-unionsvara* avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med *förfarandet för extern transitering* avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

I paragrafen förklaras vissa tullrelaterade termer och uttryck.

I *första stycket* läggs termen ”icke-unionsvara” till. Se vidare kommentaren till 1 kap. 19 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11 § I denna lag avses med

– *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av EU-harmoniserade tobaksvaror,

– *släppas för konsumtion*: att EU-harmoniserade tobaksvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattade varor*: EU-harmoniserade tobaksvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

I paragrafen definieras vissa grundläggande termer som har giltighet för hanteringen av EU-harmoniserade tobaksvaror.

I *punkt 3* till strecksatsen med definitionen av ”släppas för konsumtion” förtydligas att tillverkning utanför ramen för ett uppskovsförfarande även kan ske genom bearbetning. Se vidare kommentaren till 1 kap. 20 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

2 kap.

12 § Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 § eller 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244),

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag från skatteplikt.

Genom ett tillägg i *punkt 3* utökas undantaget till att omfatta även sådana situationer där förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Detta är situationer där skattefrihet vid införseln följer av avtal som omfattas av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, t.ex. avtalet med USA om försvarssamarbete (det s.k. DCA-avtalet).

Övervägandena finns i avsnitt 5.

14 § Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande,

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade, och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag för varor som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat i vissa fall.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt” för att förtydliga att bestämmelsen kan vara tillämplig även när delmängder oåterkalleligen har gått förlorade i de fall där det är relevant. Detta blir främst aktuellt vid flyttningar av bulktransporter. I de fallen kan förekomma situationer där förlusten avser en viss mindre volym av den stora mängd tobaksvara som transporteras i bulk, exempelvis om en mindre del röktobak går förlorad i en stor bal av röktobak där övriga delar av balen av röktobak är opåverkad. I fråga om tobaksvaror som är förpackade i mindre

förpackningar, t.ex. färdiga konsumentförpackningar av cigaretter, uppstår inte den situationen. Däremot kan en delmängd av de varor som omfattas av flyttningen gå förlorad genom att exempelvis vissa av de förpackningar som transporteras oåterkalleligen går förlorade. Vidare ändras uttrycket ”oförutsedda händelser” till det i nya punktskattedirektivet använda uttrycket ”oförutsebara omständigheter”. I bedömningen av vad som utgör oförutsebara omständigheter bör beaktas vilken typ av vara det är fråga om och hur den normalt produceras och hanteras.

Därutöver tydliggörs genom *andra stycket*, som är nytt, att i de fall det är fråga om en partiell förlust, dvs. en förlust av en delmängd av de varor som flyttas eller hanteras, så är det den delmängd som har gått förlorad för vilken skatt inte ska betalas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

15 § Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen i sin helhet eller partiellt gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 3 kap. 6 eller 16 §, 6 kap. 2 eller 4 § eller 7 kap. 6 eller 8 §.

I paragrafen finns bestämmelser om bevisande av förluster.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt”. Ändringen är en följd av ändringen i 14 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor förstörts eller gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet. Se vidare kommentaren till 2 kap. 14 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

4 kap.

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga varor flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för

styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i *nordatlantiska fördraget*, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

e) *Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

f) *mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.*

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag.

I *första stycket 5* kompletteras uppräknningen med två nya punkter, e och f, som innehåller hänvisningar till vissa väpnade styrkor stationerade på Cypern och mottagare som har skattefrihet enligt vissa avtal som ingått med tredje länder och internationella organisationer. Se vidare kommentaren till 4 a kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. Bestämmelserna genomför delvis artikel 16 i nya punktskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 16 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar enligt 3 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse med undantag från kraven i första stycket vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Se vidare kommentaren till 4 a kap. 5 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

9 § *En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när varorna lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.*

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* införs nya bestämmelser som förtydligar tidpunkten för när flyttningar under uppskovsförfarandet påbörjas. Någon ändring i sak är inte avsedd. Hänvisningen till unionstullkodexen är statisk och avser förordningen i den i 1 kap. 4 § angivna lydelsen. Bestämmelserna genomför artikel 19.1 i nya punktskattedirektivet.

Nuvarande första stycket flyttas till det nya *andra stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

5 kap.

2 a § Bestämmelserna i 4–8, 10, 11 och 14–17 §§ gäller inte vid flyttningar enligt 4 kap. 3 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

I paragrafen, som är ny, införs en bestämmelse med undantag från kraven på dokumenthantering vid flyttningar under uppskovsförfarandet till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. Bestämmelsen genomför delvis artikel 12.4 i nya punktskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket*, som är nytt, förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport genom det datoriserade systemet. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *andra stycket* förtydligas att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att ett ersättningsdokument inte har lämnats i enlighet med 16 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport eller exportrapport inte kan lämnas vid flyttningar under uppskovsförfarandet på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av orden ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg får göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 16 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

8 kap.

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Genom *andra stycket*, som är nytt, förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport genom det datoriserade systemet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §*, får Skatteverket intyga

att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *första stycket* görs ett förtydligande av att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport inte kan lämnas vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av orden ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Se vidare kommentaren till 4 e kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

9 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–31 §§).

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

I sista strecksatsen görs en följdändring med anledning av införandet av den nya 31 §.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning, *inklusive bearbetning*, av skattepliktiga tobaksvaror, eller
2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet i vissa fall där varor tagits i anspråk i skatteupplaget.

I *punkt 1* förtydligas att i uttrycket tillverkning även kan ingå bearbetning. Detta är aktuellt när bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara, genom att det uppkommer en ny eller annan tobaksvara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar, *inklusive bearbetar*, skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,
2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller
3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* förtydligas att uttrycket tillverkning även kan inkludera bearbetning. För att en bearbetning av en tobaksvara ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning, förutsätts att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit en ny eller annan tobaksvara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure.

I paragrafen finns en bestämmelse om undantag från skatt i vissa fall.

I paragrafen ändras uttrycket ”oförutsedda händelser” till ”oförutsebara omständigheter” för att bibehålla enhetlighet med 2 kap. 14 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

31 § Om den skatt som har beslutats för tobaksvaror enligt 25–28 §§ eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land har betalats, ska varorna inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet.

I paragrafen, som är ny, finns en bestämmelse om underlag för säkerhet i vissa fall.

Av bestämmelse framgår att om den skatt som har beslutats för tobaksvaror enligt 25–28 §§, dvs. enligt bestämmelserna om beskattning vid oegentligheter, har betalats ska varorna inte längre ingå i underlaget

för beräkning av säkerhet. Detsamma gäller om ett motsvarande beslut har fattats av ett annat EU-lands behöriga myndigheter. Se vidare kommentaren till 5 kap. 28 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

10 kap.

14 § Skattskyldighet enligt 13 § 2 gäller inte i fråga om snus, tuggtobak eller övrig tobak som

1. fullständigt har förstörts under tillsyn av Skatteverket,
2. har tagits i anspråk för tillverkning, *inklusive bearbetning*, av skattepliktiga tobaksvaror, eller
3. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet i vissa fall där varor tagits i anspråk för annat ändamål än försäljning.

I *punkt 2* förtydligas att i uttrycket tillverkning även kan ingå bearbetning. Detta är aktuellt när bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara, genom att det uppkommer en ny eller annan tobaksvara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

20 § Skattskyldig är den som

1. yrkesmässigt tillverkar, *inklusive bearbetar*, snus, tuggtobak eller övrig tobak utan att vara godkänd som lagerhållare,
2. i annat fall än som avses i 15 §, yrkesmässigt för in eller tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak från ett annat EU-land utan att vara godkänd som lagerhållare, eller
3. använder snus, tuggtobak eller övrig tobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 3 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* förtydligas att uttrycket tillverkning även kan inkludera bearbetning. För att en bearbetning av en tobaksvara ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning, förutsätts att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit en ny eller annan tobaksvara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

21 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 1, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,
2. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,
3. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I paragrafen görs en mindre korrigering av hänvisningarna till punkter i 20 § genom att det preciseras att dessa finns i första stycket i paragrafen.

11 kap.

4 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak och övrig tobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och
2. snus, tuggtobak och övrig tobak som
 - a) har förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,
 - b) har exporterats eller förts till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, eller
 - c) har levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet.

I paragrafen finns bestämmelser om avdrag för skatt för godkända lagerhållare.

I *punkt 1 a* ändras uttrycket ”oförutsedda händelser” till ”oförutsebara omständigheter” för att bibehålla enhetlighet med 2 kap. 14 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

12 kap.

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. *en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,*

2. *en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,*

3. *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, eller*

4. *väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.*

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* införs en ny *punkt 4*, som anger att återbetalning medges för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i Nato. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier. I övrigt görs vissa språkliga ändringar som inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

I *andra stycket* införs nya bestämmelser som anger att bestämmelsen i den nya fjärde punkten inte ska tillämpas om avtalet mellan Sverige och USA om försvarssamarbete, det s.k. DCA-avtalet, är tillämpligt. I de fallen tillämpas i stället de bestämmelser som genomför DCA-avtalet och som finns i 10 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Ansökan om återbetalning kan i de fallen göras genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Nuvarande *andra stycket* flyttas till det nya *tredje stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

9.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:156) om alkoholskatt

1 kap.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser alkoholvaror.

Bestämmelserna i 3–8 kap. ska inte tillämpas på alkoholvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror.

I paragrafen finns information om vilka direktiv som genomförs genom lagen.

I ett nytt *tredje stycke* förtydligas att bestämmelserna i 3–8 kap. inte ska tillämpas på alkoholvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror. Se vidare kommentaren till 1 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11 § Med deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

I paragrafen förklaras vissa tullrelaterade termer och uttryck.

I *första stycket* läggs termen ”icke-unionsvara” till. Se vidare kommentaren till 1 kap. 19 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

12 § I denna lag avses med

– uppskovsförfarandet: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror,

– släppas för konsumtion: att alkoholvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande, eller
5. är föremål för otillåten införsel,
 - *beskattade varor*: alkoholvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,
 - *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,
 - *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

I paragrafen definieras vissa grundläggande termer som har giltighet för hanteringen av punktskattepliktiga varor.

I *punkt 3* till strecksatsen med definitionen av ”släppas för konsumtion” förtydligas att tillverkning utanför ramen för ett uppskovsförfarande även kan ske genom bearbetning. Se vidare kommentaren till 1 kap. 20 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

2 kap.

10 § Alkoholskatt ska inte betalas för skattepliktiga alkoholvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 § eller 64 kap. 6 § *skatteförfarandelagen* (2011:1244),

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag från skatteplikt.

Genom ett tillägg i *punkt 1* utökas undantaget till att omfatta även sådana situationer där förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 64 kap. 6 § *skatteförfarandelagen* (2011:1244). Detta är situationer där skattefrihet vid införseln följer av avtal som omfattas av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, t.ex. avtalet med USA om försvarssamarbete (det s.k. DCA-avtalet).

Övervägandena finns i avsnitt 5.

12 § Alkoholskatt ska inte betalas för alkoholvaror som under ett uppskovsförfarande,

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag för varor som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat i vissa fall.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt” för att förtydliga att bestämmelsen kan vara tillämplig även när delmängder oåterkalleligen har gått förlorade i de fall där det är relevant. Detta blir främst aktuellt vid flyttningar av bulktransporter. I dessa fall kan det förekomma situationer där förlusten avser en viss mindre volym av den stora mängd alkohol som transporteras i bulk, exempelvis om en mindre del alkohol går förlorad ur en stor tank av alkohol där resten av mängden alkohol är opåverkad. I fråga om alkoholvaror som är förpackade i mindre förpackningar, t.ex. färdiga flaskor av vin, uppstår inte den situationen. Däremot kan en delmängd av de varor som omfattas av flyttningen gå förlorad genom att exempelvis vissa av de flaskor som transporteras oåterkalleligen går förlorade. Vidare ändras uttrycket ”oförutsedda händelser” till det i nya punktskattedirektivet använda uttrycket ”oförutsebara omständigheter”. I bedömningen av vad som utgör oförutsebara omständigheter bör beaktas vilken typ av vara det är fråga om och hur den normalt produceras och hanteras

Därutöver tydliggörs genom *andra stycket*, som är nytt, att i de fall det är fråga om en partiell förlust, dvs. en förlust av en delmängd av de varor som flyttas eller hanteras, så är det den delmängd som har gått förlorad för vilken skatt inte ska betalas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

13 § Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, *i sin helhet eller partiellt*, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 3 kap. 6 eller 17 §, 6 kap. 2 eller 4 § eller 7 kap. 6 eller 8 §.

I paragrafen finns bestämmelser om bevisande av förluster.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt”. Ändringen utgör en följd av ändringen i 12 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor förstörts eller gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet. Se vidare kommentaren till 2 kap. 14 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

4 kap.

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

e) *Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

f) *mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.*

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag.

I *första stycket 5* kompletteras uppräkningslistan med två nya punkter, e och f, som innehåller hänvisningar till vissa väpnade styrkor stationerade på Cypern och till mottagare som omfattas av skattefrihet enligt vissa avtal som ingåtts med tredje länder och internationella organisationer. Se vidare kommentaren till 4 a kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. Bestämmelserna genomför delvis artikel 16 i nya punktskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 17 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar enligt 3 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse med undantag från kraven i första stycket vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Se vidare kommentaren till 4 a kap. 5 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

9 § *En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när varorna lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.*

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförts till förfarandet för extern transitering.

I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* införs nya bestämmelser som förtydligar tidpunkten för när flyttningar under uppskovsförfarandet påbörjas. Någon ändring i sak är inte avsedd. Hänvisningen till unionstullkodexen är statisk och avser förordningen i den i 1 kap. 5 § angivna lydelsen. Bestämmelserna genomför artikel 19.1 i nya punktskattedirektivet.

Nuvarande första stycket flyttas till det nya *andra stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

5 kap.

2 a § *Bestämmelserna i 4–8, 10, 11 och 14–17 §§ gäller inte vid flyttningar enligt 4 kap. 3 § första stycket 5 d till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.*

I paragrafen, som är ny, införs en bestämmelse med undantag från kraven på dokumenthantering vid flyttningar under uppskovsförfarandet vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket*, som är nytt, förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna

mottagningsrapport genom det datoriserade systemet. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *andra stycket* förtydligas att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att ett ersättningsdokument inte har lämnats i enlighet med 16 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport eller exportrapport inte kan lämnas vid flyttningar under uppskovsförfarandet på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av orden ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 16 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

8 kap.

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter

mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket*, som är nytt, förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg får göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport genom det datoriserade systemet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *första stycket* görs ett förtydligande av att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport inte kan lämnas vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av orden ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Se vidare kommentaren till 4 e kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

9 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–31 §§).

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

I sista strecksatsen görs en följdändring med anledning av införandet av den nya 31 §.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning, *inklusive bearbetning*, av skattepliktiga alkoholvaror, eller
2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet i vissa fall där varor tagits i anspråk i skatteupplaget.

I *punkt 1* förtydligas att i uttrycket tillverkning även kan ingå bearbetning. Detta är aktuellt när bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara, genom att det uppkommer en ny eller annan alkoholvara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige utanför ett skatteupplag
 - a) tillverkar, *inklusive bearbetar*, mellanklassprodukter eller etylalkohol, eller
 - b) yrkesmässigt tillverkar, *inklusive bearbetar*, öl, vin eller andra jästa drycker,
2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller
3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 10 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* förtydligas att uttrycket tillverkning även kan inkludera bearbetning. För att en bearbetning av en alkoholvara ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning, förutsätts att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit en alkoholvara som klassificeras eller beskattas på annat sätt än tidigare ur punktskatteperspektiv. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

- 18 §** Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som
1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom *oförutsebara omständigheter* eller *force majeure*,
 2. förvärvats skattefritt enligt 10 kap. 1 § eller 11 kap. 2 § första stycket 2 och som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* ändras uttrycket ”oförutsedda händelser” till ”oförutsebara omständigheter” för att bibehålla enhetlighet med 2 kap. 12 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

31 § *Om den skatt som har beslutats för alkoholvaror enligt 25–28 §§ eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land har betalats ska varorna inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet,*

I paragrafen, som är ny, finns en bestämmelse om underlag för säkerhet i vissa fall.

Av bestämmelsen framgår att om den skatt som har beslutats för alkoholvaror enligt 25–28 §§, dvs. enligt bestämmelserna om beskattning vid oegentligheter, har betalats ska varorna inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet. Detsamma gäller om ett motsvarande beslut har fattats av ett annat EU-lands behöriga myndigheter. Se vidare kommentaren till 5 kap. 28 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11 kap.

3 § En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. *som en del av en tillverkningsprocess för sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,*

2. *vid tillverkningen av andra produkter än de som avses i 1, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller*

3. *för vetenskapligt ändamål.*

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

Paragrafen reglerar möjligheter till avdrag för registrerade varumottagare som även har godkänts som skattebefriade förbrukare.

Ändringen i *första stycket 1* innebär att det nuvarande uttrycket ”använts för framställning av” ändras till ”använts som en del av en tillverkningsprocess för”. Det medför att en registrerad varumottagare som även har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 § får göra avdrag för skatt på varor som använts som en del av en tillverkningsprocess för sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§. Vad som avses med att alkoholen används som en del av tillverkningsprocessen framgår av det nya andra stycket. I *punkt 2* görs en språklig ändring för att förtydliga att den avser sådana situationer som inte täcks in av punkt 1.

I *andra stycket*, som är nytt, anges två situationer då alkoholen ska anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen. Den första är när alkoholen har införlivats i produkten. Detta inkluderar även situationer då endast en del av alkoholen återfinns i den nya produkten och en del under tillverkningsprocessen har förstörts eller förbrukats, exempelvis på grund av avdunstning. Att alkoholen ska ha införlivats i produkten innefattar även situationer där något ämne blandas i alkoholen, så länge en ny produkt skapas. Den andra situationen är när alkoholen används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen. Detta avser alltså situationer då alkoholen inte ingår i den produkt som är resultatet av tillverkningsprocessen utan enbart används för att underhålla eller rengöra den utrustning som används i processen. För att alkoholen ska anses vara ”använd” krävs att den på något sätt ska ha förbrukats eller förstörts. Avdrag får inte göras för alkohol som efter processen fortfarande är användbar. Definitionen i *andra stycket* är inte direkt tillämpligt på punkt 2, där det i stället görs en generell bedömning av när alkoholvaror används vid tillverkningen. Den andra delen av definitionen kan dock vara till ledning även vid denna bedömning. Alkohol anses ha använts vid tillverkningen enligt 2 även när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

Den nya utformningen av första stycket 1 och 2 samt nya *andra stycket* motsvarar utformningen av 2 § första stycket 1 a och b samt *andra stycket*. Se även författningskommentaren till motsvarande bestämmelser i 32 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt i prop. 2021/22:23 s. 75.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

12 kap.

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. *en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,*

2. *en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,*

3. *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, eller*

4. *väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.*

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* införs en ny *punkt 4*, som anger att återbetalning medges för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i Nato. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier. I övrigt görs vissa språkliga ändringar som inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

I *andra stycket* införs nya bestämmelser som anger att bestämmelsen i den nya fjärde punkten inte ska tillämpas om avtalet mellan Sverige och USA om försvarssamarbete, det s.k. DCA-avtalet, är tillämpligt. I de fallen tillämpas i stället de bestämmelser som genomför DCA-avtalet och som finns i 10 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Ansökan om återbetalning kan i de fallen göras genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Nuvarande *andra stycket* flyttas till det nya *tredje stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

9.6 Förslaget till lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710)

5 kap.

5 § Vid en transportkontroll får en tulltjänsteman undersöka transportmedel, lådor, behållare och andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Vid en transportkontroll i en lokal får även utrymmen i lokalen där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras undersökas. En tulltjänsteman får också undersöka och ta prov på varor som påträffas.

En tulltjänsteman får eftersöka och granska administrativa referenskode, förenklade administrativa referenskode, ersättningsdokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid en transportkontroll i en lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter sådana handlingar.

En tulltjänsteman får även använda den administrativa referenskoden eller den förenklade administrativa referenskoden för att ta del av ett elektroniskt administrativt dokument respektive elektroniskt förenklat administrativt dokument och granska det dokumentet. Vid granskningen får tulltjänstemannen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

Om det som anges i andra och tredje styckena inte är tillräckligt för att genomföra kontrollen får en tulltjänsteman även begära att en förare ska tillhandahålla en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller en annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling som avser den aktuella flyttningen.

I paragrafen finns bestämmelser om vad en tulltjänsteman får göra vid en transportkontroll.

I *fjärde stycket*, som är nytt, införs en särskild bestämmelse om att tulltjänstemannen i vissa situationer får begära att en förare ska tillhandahålla en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller en annan kommersiell handling som avser den aktuella flyttningen. En

sådan begäran får göras endast om möjligheterna enligt andra och tredje styckena inte är tillräckliga för att genomföra kontrollen. Det innebär att tulltjänstemannen i första hand ska använda sig av möjligheterna att eftersöka och granska administrativa referenskoderna och andra handlingar i andra stycket och möjligheten att använda en administrativ referenskod som föraren har tillhandahållit enligt 9 § andra stycket eller som har hittats vid kontrollen för att ta del av det elektroniska administrativa dokumentet och granska det. Om förutsättningarna för en begäran enligt det nya fjärde stycket är uppfyllda följer av nya tredje stycket i 9 § att föraren är skyldig att tillhandahålla dokumentet. Bestämmelsen genomför delvis artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

9 § Förare av transportmedel är skyldiga att se till att följande koder och dokument följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor:

1. administrativ referenskod,
2. förenklad administrativ referenskod,
3. ersättningsdokument, och
4. följedokument för transport av vinprodukter.

Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla en tulltjänsteman de tillgängliga koder och dokument som anges i första stycket.

Vid en begäran enligt 5 § fjärde stycket ska föraren i fråga om en flyttning under uppskovsförfarandet tillhandahålla tulltjänstemannen en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller en annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling som avser den aktuella flyttningen. Om det inte är möjligt att göra detta vid kontrollen får kopian eller handlingen skickas in till Tullverket. Den ska då ha kommit in till Tullverket inom en vecka.

I paragrafen finns bestämmelser om vilka dokument som en förare ska ha med sig och om skyldighet att tillhandahålla dessa.

tredje stycket, som är nytt, framgår att den som är förare i fråga om en flyttning under uppskovsförfarandet vid en transportkontroll på begäran av en tulltjänsteman ska tillhandahålla tulltjänstemannen en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet. Begäran kan även avse annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling avseende den aktuella flyttningen.

Genom hänvisningen till nya fjärde stycket i 5 § följer att tulltjänstemannen endast får göra en sådan begäran om de befogenheter som följer av 5 § andra och tredje styckena, tillsammans med förarens skyldighet att tillhandahålla den administrativa referenskoden enligt 9 § andra stycket, inte är tillräckliga. Eftersom tulltjänstemannen enligt 5 § har möjlighet att själv härleda en administrativ referenskod som föraren har tillhandahållit enligt andra stycket bör den nya bestämmelsen endast få betydelse när detta av någon anledning inte är tillräckligt för att genomföra kontrollen.

Om det inte är möjligt att tillhandahålla kopian eller dokumentet vid kontrollen får kopian eller handlingen skickas in till Tullverket. Det skulle exempelvis kunna vara aktuellt om det saknas möjlighet att skriva ut en fysisk kopia i transportmedlet och inte heller är möjligt att tillhandahålla en elektronisk kopia på grund av bristande tekniska förutsättningar eller att föraren inte kan nå avsändaren för att få tillgång till handlingen. Kopian

eller handlingen ska då ha kommit in inom en vecka. Bestämmelsen genomför delvis artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11 kap.

5 § Till penningböter döms den som bryter mot *någon av skyldigheterna* enligt 5 kap. 9 § andra *eller tredje* stycket att tillhandahålla administrativa referenskode eller andra handlingar. Detsamma gäller den som bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 10 § andra stycket att tillhandahålla förenklade administrativa referenskode eller ersättningsdokument.

Paragrafen innehåller en straffbestämmelse.

Bestämmelsen i *första meningen* utvidgas till att även omfatta sådana situationer som anges i nya 5 kap. 9 § tredje stycket. Detta innebär att den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten att på begäran tillhandahålla en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet döms till penningböter. Detsamma gäller om begäran gäller annan av tulltjänstemannen angiven kommersiell handling avseende den aktuella flyttningen.

I *andra meningen* tas orden ”uppsåtligen” bort. Att gärningen endast är att anse som brott då den begås uppsåtligen framgår av 1 kap. 2 § brottsbalken. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

Sammanfattning av promemorian Förenklad hantering av skattefritt bränsle i vissa fall, kompletterande bestämmelser om skattefriheten för Nato-styrkor och förtydliganden av förfarandebestämmelser på punktskatteområdet

I promemorian samlas flera mindre förslag inom punktskatteområdet.

För det första föreslås vissa förenklingar vad gäller hantering av skattefritt flyg- och fartygsbränsle för att underlätta samarbetet mellan statliga myndigheter och underlätta myndigheternas hjälp till civilsamhället vid räddningsinsatser och krissituationer. Förslagen i lagen (1994:1776) om skatt på energi innebär bland annat att Försvarsmaktens, Kustbevakningens, Polismyndighetens och Sjöfartsverkets hantering underlättas genom utökade möjligheter att tillhandahålla skattefritt bränsle till varandra. Det föreslås även att Försvarsmakten ska få vissa möjligheter att tillhandahålla skattefritt flyg- och fartygsbränsle när bränslet tillhandahålls inom ramen för räddningsinsatser och krissituationer. Vidare föreslås att statliga myndigheter ska kunna ansöka hos Skatteverket om förenklad hantering av skattefritt flyg- och fartygsbränsle när bränslet tillhandahålls inom ramen för räddningsinsatser och krissituationer.

För det andra föreslås vissa kompletterande bestämmelser om återbetalning av skatt för väpnade styrkor som tillhör andra stater som är parter i Nato i lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2022:155) om tobaksskatt och lagen (2022:156) om alkoholskatt.

Slutligen föreslås att vissa förtydliganden i förfarandereglererna i lagen om skatt på energi, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och tullbefogenhetslagen (2024:710).

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2026.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi

dels att 1 kap. 2, 19 och 20 §§, 2 kap. 12–14 §§, 4 a kap. 2, 5 och 7 §§, 4 b kap. 2, 10, 12 och 16 §§, 4 e kap. 6, 8 och 10 §§, 5 kap. 16 och 17 §§, 6 kap. 10 och 11 §, 7 kap. 2 §, 8 kap. 2 och 3 §§ och 9 kap. 1 § och rubriken närmast före 4 a kap. 7 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 5 kap. 17 a och 28 § och 8 kap. 1 b–1 f §§, och närmast före 5 kap. 28 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §¹

Energiskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 1 a, 3 och 4 §§. Koldioxidskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 3 och 4 §§. Svavelskatt ska betalas på svavelinnehållet i bränslen som anges i 3 kap. 1 §. Bestämmelser om dessa skatter finns i 2–10 kap.

Energiskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 1 a, 3 och 4 §§. Koldioxidskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 3 och 4 §§. Svavelskatt ska betalas på svavelinnehållet i bränslen som anges i 3 kap. 1 §. Bestämmelser om dessa skatter finns i 2–10 kap. *Bestämmelserna i kapitel 4–4 e ska dock inte tillämpas på bränsle som har tullstatus som icke-unionsvara.*

Bestämmelser om skatt på elektrisk kraft finns i 11 kap.

19 §²

Med deklarant, tullskuld *och* unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med deklarant, tullskuld, unionsvara *och icke-unionsvara* avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

20 §³

I denna lag avses med

¹ Senaste lydelse 2009:1494.

² Senaste lydelse 2022:166.

³ Senaste lydelse 2022:166.

- uppskovsförfarandet: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av bränsle som avses i 3 a §,
 - släppas för konsumtion: att bränsle som avses i 3 a §
 1. avviker från ett uppskovsförfarande,
 2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
 3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, 3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
 4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller
 5. är föremål för otillåten införsel,
 - beskattat bränsle: bränsle som avses i 3 a § som släppts för konsumtion i ett EU-land,
 - förfarandet för beskattade varor: det förfarande som enligt 4 d kap. ska användas vid flyttning av beskattat bränsle till, från eller via ett annat EU-land,
 - det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap.

12 §⁴

Energi och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som

1. förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §,

2. förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används yrkesmässigt om bränslet är motorbränsle och är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten, eller

3. förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 3 gäller inte

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter, och

2. bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som

1. förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 § *eller enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*,

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle. Bilaga 2

13 §⁵

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som under ett uppskovsförfarande, på grund av *oförutsedda händelser* eller force majeure, blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle.

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som under ett uppskovsförfarande, på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorat, och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle. *Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.*

14 §⁶

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 4 kap. 5 eller 15 §, 4 c kap. 2 eller 4 § eller 4 d kap. 4 eller 6 §.

4 a kap.

2 §⁷

Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU,

⁵ Senaste lydelse 2022:166.

⁶ Senaste lydelse 2022:166.

⁷ Senaste lydelse 2022:166.

4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller

5. någon av följande mottagare:

a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit bränslet flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om bränslet är avsett för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, *eller*

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit bränslet flyttas och som är part i *Nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit bränslet flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om bränslet är avsett för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit bränslet flyttas och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

e) Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

f) mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

Första stycket 5 gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 5 eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination finns på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination finns på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare. *Kravet i första stycket 1 gäller inte heller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 2 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.*

När avslutas en flyttning?

När påbörjas och avslutas en flyttning?

7 §⁹

En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när bränslet lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när bränslet övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2–4 §§. Vid export avslutas flyttningen när bränslet har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 2 § första stycket 4 avslutas flyttningen när bränslet har hänförs till förfarandet för extern transitering.

4 b kap.

2 §¹⁰

När en flyttning under uppskovsförfarandet sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination finns på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i detta kapitel om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett

⁸ Senaste lydelse 2022:166.

⁹ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁰ Senaste lydelse 2022:166.

annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 4 a kap. 2 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

10 §¹¹

Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (mottagningsrapport).

Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

12 §¹²

Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 eller 4 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

¹¹ Senaste lydelse 2022:166.

¹² Senaste lydelse 2022:166.

16 §¹³

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

4 e kap.

6 §¹⁴

Vid mottagandet av bränsle som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (mottagningsrapport).

Vid mottagandet av bränsle som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

8 §¹⁵

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det

¹³ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁴ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁵ Senaste lydelse 2022:166.

datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 10 §*, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

10 §¹⁶

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

5 kap.

16 §¹⁷

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar *eller* bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag, 1. i Sverige yrkesmässigt *utvinner eller tillverkar, inklusive* bearbetar, bränsle utanför ett skatteupplag,
2. för in bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket från ett annat EU-land,
3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som används för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,

¹⁶ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁷ Senaste lydelse 2022:166.

4. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350° C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon, Bilaga 2

5. använder bränsle som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att bränslet undantogs från skatteplikt,

6. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål,

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål, eller

c) i luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål.

17 §¹⁸

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet tillverkas *eller* bearbetas, 1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet *utvinns eller* tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § 2, när bränslet förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 16 § 3, 4, 5 eller 6, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

17 a §

Skattskyldighet enligt 16 § 3 gäller inte den som omfattas av 8 kap. 1 b–1 e §§ i fråga om bränsle som tillhandahålls i enlighet med de bestämmelserna.

Särskild bestämmelse om säkerhet

28 §

Om den skatt som har beslutats för bränsle enligt 22–25 §§, eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, har betalats ska bränslet inte längre ingå i underlaget vid beräkning av säkerhet.

6 kap.

10 §¹⁹

Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner, tillverkar *eller* bearbetar bränsle,

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner *eller* tillverkar, *inklusive* bearbetar, bränsle,

¹⁸ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁹ Senaste lydelse 2022:166.

2. i annat fall än som avses i 5 §, för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

4. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål.

11 §²⁰

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns, tillverkas *eller bearbetas*,

2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när bränslet förs in till Sverige, och

3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3 eller 4, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

7 kap.

2 §²¹

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som levererats till en sådan *köpare* som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från bränsleskatt *föreligger* i det EU-landet.

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som levererats till en sådan *förvärvare* som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från bränsleskatt *gäller* i det EU-landet.

8 kap.

1 b §

Försvarmakten, Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket får tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till övriga i denna bestämmelse angivna myndigheter om

1. tillhandahållandet sker för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet

²⁰ Senaste lydelse 2022:166.

²¹ Senaste lydelse 2023:203.

är befriat från skatt enligt samma Bilaga 2
bestämmelser, och

2. den mottagande myndigheten
är godkänd som skattebefriad
förbrukare för sådant ändamål som
avses i 1.

1 c §

Försvarsmakten får
tillhandahålla bränsle som
myndigheten tagit emot utan skatt
enligt 1 § tredje stycket till

1. utländska väpnade styrkor
som omfattas av de avtal som
nämns i 7, 8 och 10 §§ lagen
(1976:661) om immunitet och
privilegier i vissa fall i den
utsträckning som

a) skattefrihet gäller enligt 9 kap.
1 § 4 eller enligt nämnda avtal,
eller

b) bränsle ska tillhandahållas
utan skatt genom särskilda
arrangemang enligt de avtal som
nämns i 7 § lagen om immunitet och
privilegier i vissa fall, och

2. utländska väpnade styrkor
som omfattas av 9 kap. 1 § 3 i den
utsträckning som följer av den
bestämmelsen.

1 d §

Försvarsmakten får, utöver vad
som följer av 1 b och 1 c §§,
tillhandahålla bränsle som
myndigheten har tagit emot utan
skatt enligt 1 § tredje stycket till
någon annan om

1. tillhandahållandet sker för
ändamål som anges i 6 a kap. 1 §
3–5 och i den omfattning bränslet
är befriat från skatt enligt samma
bestämmelser,

2. tillhandahållandet sker till en
offentlig myndighet eller till någon
som använder bränslet för en
offentlig myndighets räkning, om
myndigheten eller personen är
godkänd som skattebefriad
förbrukare för sådant ändamål som
avses i 1, och

3. tillhandahållandet sker inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

1 e §

Skatteverket får godkänna att annan statlig myndighet än Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till någon annan under de förutsättningar som följer av 1 d §.

Ett godkännande enligt första stycket ska begränsas till att avse en viss tid. Godkännandet får begränsas till vissa angivna mottagare och situationer. Bestämmelserna i 1 a § om beslut efter särskild ansökan och 3 § om återkallelse av godkännande tillämpas även på ett sådant godkännande.

1 f §

Bestämmelsen i 1 § tredje stycket ska tillämpas på den mottagande myndigheten eller personen vid tillhandahållande enligt 1 b–1 d §.

2 §²²

En skattebefriad förbrukare ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som tagits emot helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

En skattebefriad förbrukare som tillhandahåller bränsle enligt 1 b eller 1 c § ska i sin löpande bokföring enligt första stycket även ta upp bränsle som förbrukaren tillhandahållit.

3 §²³

Godkännande som skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §,

²² Senaste lydelse 2022:166.

²³ Senaste lydelse 2011:1370.

4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen Bilaga 2
(2011:1244), eller

5. förbrukaren begär det.

*Grund för återkallelse enligt
första stycket 2 föreligger inte om
den skattebefriade förbrukaren
tillhandahållit bränslet enligt 1 b-
1 e §§.*

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

9 kap.

1 §²⁴

*Beskattningsmyndigheten
medger efter ansökan återbetalning
av energiskatt och koldioxidskatt
på bränsle som har förvärvats av*

1. utländsk beskickning,
karriärkonsulat i Sverige eller
sådan internationell organisation,
som avses i lagen (1976:661) om
immunitet och privilegier i vissa
fall,

2. medlem av den diplomatiska
personalen vid utländska
beskickningar i Sverige och
karriärkonsul vid utländskt
konsulat i Sverige, under
förutsättning att denne inte är
svensk medborgare eller
stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett
annat EU-land, för styrkornas eget
bruk, för civilpersonal som följer
med dem eller för mässar och
marketenterier, om dessa styrkor
deltar i en försvarsinsats för att
genomföra en unionsverksamhet
inom ramen för den gemensamma
säkerhets- och försvarspolitiken.

*Skatteverket ska efter ansökan
besluta om återbetalning av
energiskatt och koldioxidskatt på
bränsle som har förvärvats av*

1. en utländsk beskickning, ett
karriärkonsulat i Sverige eller en
sådan internationell organisation
som avses i lagen (1976:661) om
immunitet och privilegier i vissa
fall,

2. en medlem av den
diplomatiska personalen vid en
utländsk beskickning i Sverige eller
en karriärkonsul vid ett utländskt
konsulat i Sverige, under
förutsättning att medlemmen eller
karriärkonsuln inte är svensk
medborgare eller stadigvarande
bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett
annat EU-land, för styrkornas eget
bruk, för civilpersonal som följer
med dem eller för mässar och
marketenterier, om dessa styrkor
deltar i en försvarsinsats för att
genomföra en unionsverksamhet
inom ramen för den gemensamma
säkerhets- och försvarspolitiken,
eller

4. väpnade styrkor som tillhör en
annan stat som är part i
nordatlantiska fördraget, för
styrkornas eget bruk, för
civilpersonal som följer med dem
eller för mässar och
marketenterier.

²⁴ Senaste lydelse 2022:165.

*Första stycket 4 ska inte
tillämpas om avtalet den
5 december 2023 mellan Sverige
och Amerikas förenta stater om
försvarssamarbete är tillämpligt.*

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 2, 13 a, 14, 14 b och 15 §§ lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom,

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor,

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor,

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en fysisk person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

– *konsument*: en köpare för vilken köpet inte är en yrkesmässig aktivitet,

– *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:157) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *export*: att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och där köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår,

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

Vid beräkningen av den årliga försäljningen för undantagna säljare enligt första stycket ska inte mervärdesskatt beaktas, och inte heller fraktkostnader till den del de går att särskilja.

¹ Senaste lydelse 2022:1774.

Om skatt har betalats i Sverige för en skattepliktig vara som sedan *flyttas* till ett annat EU-land eller *exporteras till tredjeland*, kan återbetalning av skatten ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Om skatt har betalats i Sverige för en skattepliktig vara som sedan *flyttats* till ett annat EU-land eller *exporterats*, kan återbetalning av skatten ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Den som begär återbetalning ska visa

1. att den skatt som ansökan avser har betalats,
2. att skattskyldigheten inträdde inom tre månader före den tidpunkt då varan lämnade svenskt territorium, och
3. antingen att undantaget i 13 § inte tidigare har tillämpats på varan eller att den flyttning eller export som ansökan grundar sig på skedde efter den tidpunkt då undantaget senast tillämpades.

Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Ansökan ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *begäran* saknade behörighet att företräda sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *ansökan* saknade behörighet att företräda sökanden.

14 §³

För en godkänd lagerhållare inträder inte skattskyldighet för en skattepliktig vara som levereras till en köpare i ett annat land.

För en godkänd lagerhållare inträder inte heller skattskyldighet för en skattepliktig vara i vilken samtliga de delar som avses i 5 och 6 §§

1. fullständigt förstörts genom *oförutsedda händelser* eller force majeure,
2. lämnats för avfallsåtervinning, eller
3. återanvänts vid tillverkning av skattepliktiga varor.

14 b §⁴

Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av skatt på varor som har förvärvats av

1. en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,
2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller
2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller

² Senaste lydelse 2020:568.

³ Senaste lydelse 2018:1891.

⁴ Senaste lydelse 2024:550.

en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, *eller*

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

Vid återbetalning av skatt enligt denna paragraf eller 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska de belopp som följer av 7 a och 7 b §§ vid tidpunkten för förvärvet av varan tillämpas om det inte kan visas att skatt har betalats för varan med högre belopp.

15 §⁵

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i andra stycket och i 15 a och 15 b §§.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 9 § är skattskyldig vid import. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 9 § är skattskyldig vid import *eller otillåten införsel*. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

⁵ Senaste lydelse 2020:568.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 2, 6, 12, 14, 15 och 17 §§ lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

– *e-vätskor*: vätskor som innehåller nikotin,
– *högkoncentrerade e-vätskor*: e-vätskor med en koncentration nikotin som uppgår till minst 15 men inte överstiger 20 milligram per milliliter vätska,

– *andra nikotinhaltiga produkter*: nikotinhaltiga produkter för användning i mun eller näsa, med undantag för e-vätskor och produkter som innehåller tobak och som är hänförliga till kapitel 24 i den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2017,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk,

– *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:157) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *export*: att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339,

– *förordning (EG) nr 1272/2008*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 i den lydelse som gällde den 1 januari 2020,

– *förordning (EU) 2017/745*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv

¹ Senaste lydelse 2022:179.

6 §

Skattskyldig enligt denna lag är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 9 §,
2. i annat fall än som avses i 1
 - a) yrkesmässigt tillverkar a) yrkesmässigt tillverkar, skattepliktiga varor, *inklusive bearbetar*, skattepliktiga varor,
 - b) säljer skattepliktiga varor till köpare i Sverige genom distansförsäljning,
 - c) från ett annat EU-land för in eller tar emot skattepliktiga varor utan att det är distansförsäljning, eller
3. använder e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

12 §²

En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter

1. som har levererats till en köpare i ett annat EU-land,
2. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare,
3. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet,
4. som har förstörts genom *oförutsedda händelser* eller force majeure,
4. som har förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,
5. som har använts vid tillverkningen av skattepliktiga varor,
6. som exporterats *till tredjeland* eller förts till frizon för annat ändamål än att förbrukas där,
6. som *har* exporterats eller förts till *en* frizon för annat ändamål än att förbrukas där,
7. som har levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200),
8. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller
9. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

14 §

Har skatt betalats i Sverige för e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land eller exporterats *till tredjeland*, medges

Har skatt betalats i Sverige för e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land eller exporterats, medges efter ansökan

efter ansökan återbetalning av skatten, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

återbetalning av skatten, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos Skatteverket. Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

En ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *begäran* saknade behörighet att företräda sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *ansökan* saknade behörighet att företräda sökanden.

15 §³

Skatteverket medger efter ansökan återbetalning av skatt som har betalats enligt denna lag på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

1. *en* utländsk beskickning, *ett* karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en* utländsk beskickning i Sverige *eller en karriärkonsul* vid *ett* utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att *medlemmen eller karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma

³ Senaste lydelse 2022:178.

säkerhets- och försvarspolitiken,
eller

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

17 §

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i andra stycket.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 7 § är skattskyldig vid import. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 7 § är skattskyldig vid import *eller otillåten införsel*. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2022:155) om tobaksskatt

Bilaga 2

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2022:155) om tobaksskatt

dels att 1 kap. 3, 10 och 11 §§, 2 kap. 12, 14 och 15 §§, 4 kap. 3, 7 och 9 §§, 5 kap. 10, 12 och 16 §§, 8 kap. 7, 9 och 11 §§, 9 kap. 1, 5, 16 och 18 §§, 10 kap. 14, 20 och 21 §§, 11 kap. 4 § och 12 kap. 10 § och rubriken närmast före 4 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 2 a § och 9 kap. 31 §, och närmast före 9 kap. 31 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §¹

Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser de EU-harmoniserade tobaksvarorna. De EU-harmoniserade tobaksvarorna omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 2–8 och 11–21 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 2, 6 och 7 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap. Vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara framgår av 5 §.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser de EU-harmoniserade tobaksvarorna. De EU-harmoniserade tobaksvarorna omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 2–8 och 11–21 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 2, 6 och 7 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap. *Bestämmelserna i kapitel 3–8 ska dock inte tillämpas på tobaksvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror.* Vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara framgår av 5 §.

Snus, tuggtobak och övrig tobak omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 9–11 §§, 10 kap., 11 kap. 3–7 §§, 12 kap. 6–10 §§ och 13 kap. 2, 3 och 10 §§.

10 §

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med *förfarandet för extern transitering* avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

¹ Senaste lydelse 2024:894.

I denna lag avses med

– *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av EU-harmoniserade tobaksvaror,

– *släppas för konsumtion*: att EU-harmoniserade tobaksvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattade varor*: EU-harmoniserade tobaksvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap.

12 §

Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 § *eller enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

14 §

Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande,

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsedda händelser* eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade, och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, eller

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

15 §

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 3 kap. 6 eller 16 §, 6 kap. 2 eller 4 § eller 7 kap. 6 eller 8 §.

4 kap.

3 §

Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga varor flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,

4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller

5. någon av följande mottagare:

a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, *eller*

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i *Nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

e) Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

f) mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

7 §

För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 16 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett

När avslutas en flyttning?

När påbörjas och avslutas en flyttning?

9 §

En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när varorna lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförts till förfarandet för extern transitering.

5 kap.

2 a §

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 4 kap. 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

10 §

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, snarast möjligt och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

8 kap.

Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den

Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den

certifierade mottagaren, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

9 §

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

11 §

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

9 kap.**1 §**

I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

– beskattning vid oegentligheter (25–31 §§).

5 §

Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller 2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.	1. har tagits i anspråk för tillverkning, <i>inklusive bearbetning</i>, av skattepliktiga tobaksvaror, eller
--	---

16 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag, 2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller 3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt. Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.	1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar, <i>inklusive bearbetar</i>, skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,
--	---

18 §

Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom <i>oförutsedda händelser</i> eller force majeure.	Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom <i>oförutsebara omständigheter</i> eller force majeure.
---	---

Särskild bestämmelse om säkerhet

31 §

Om den skatt som har beslutats för tobaksvaror enligt 25–28 §§, eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, har betalats ska varorna inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet.

10 kap.

14 §

Skattskyldighet enligt 13 § 2 gäller inte i fråga om snus, tuggtobak eller övrig tobak som

1. fullständigt har förstörts under tillsyn av Skatteverket,
2. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller
3. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet.

20 §

Skattskyldig är den som

1. yrkesmässigt tillverkar snus, tuggtobak eller övrig tobak utan att vara godkänd som lagerhållare,
1. yrkesmässigt tillverkar, *inklusive bearbetar*, snus, tuggtobak eller övrig tobak utan att vara godkänd som lagerhållare,

2. i annat fall än som avses i 15 §, yrkesmässigt för in eller tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak från ett annat EU-land utan att vara godkänd som lagerhållare, eller

3. använder snus, tuggtobak eller övrig tobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 3 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

21 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 20 § 1, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,
1. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 1, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 20 § 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,
2. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 20 § 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål.
3. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak

11 kap.4 §²

En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak och övrig tobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och

2. snus, tuggtobak och övrig tobak som

a) har förstörts genom a) har förstörts genom *oförutsedda händelser* eller *force majeure*, *oförutsebara omständigheter* eller *force majeure*,

b) har exporterats eller förts till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, eller

c) har levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet.

12 kap.

10 §

Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid *utländska beskickningar* i Sverige och karriärkonsul vid *utländska konsulat* i Sverige, under förutsättning att *denne* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

1. *en* utländsk beskickning, *ett* karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en* utländsk beskickning i Sverige eller *en* karriärkonsul vid *ett* utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att *medlemmen eller karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, *eller*

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tid före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2022:156) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2022:156) om alkoholskatt

dels att 1 kap. 3, 11 och 12 §§, 2 kap. 10, 12 och 13 §§, 4 kap. 3, 7 och 9 §§, 5 kap. 10, 12 och 16 §§, 8 kap. 7, 9 och 11 §§, 9 kap. 1, 5, 16 och 18 §§, 11 kap. 3 § och 12 kap. 10 § och rubriken närmast före 4 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 2 a § och 9 kap. 31 §, och närmast före 9 kap. 31 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §

Genom denna lag genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser alkoholvaror.

Bestämmelserna i kapitel 3–8 ska inte tillämpas på alkoholvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror.

11 §

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen. Med deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

12 §

I denna lag avses med

- uppskovsförfarandet: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror,
- släppas för konsumtion: att alkoholvaror
 1. avviker från ett uppskovsförfarande,
 2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
 3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
 3. tillverkas, *inklusive* bearbetas, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande, eller Bilaga 2

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattade varor*: alkoholvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap.

10 §

Alkoholskatt ska inte betalas för skattepliktiga alkoholvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 § *eller enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

12 §

Alkoholskatt ska inte betalas för alkoholvaror som under ett uppskovsförfarande,

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsedda händelser* eller force majeure, eller

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, *i sin helhet eller partiellt*, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 3 kap. 6 eller 17 §, 6 kap. 2 eller 4 § eller 7 kap. 6 eller 8 §.

4 kap.

3 §

Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, *eller*
 - d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas

och som är part i *Nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

e) Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

f) mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

7 §

För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 17 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

När avslutas en flyttning?

När påbörjas och avslutas en flyttning?

9 §

En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när varorna lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

5 kap.

2 a §

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 4 kap. 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

10 §

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

12 §

Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

16 §

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

8 kap.

7 §

Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

11 §

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

9 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),

- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§), Bilaga 2
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter – beskattning vid oegentligheter (25–30 §§). (25–31 §§).

5 §

Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga alkoholvaror, eller	1. har tagits i anspråk för tillverkning, <i>inklusive bearbetning</i> , av skattepliktiga alkoholvaror, eller
2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.	

16 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige utanför ett skatteupplag	
a) tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol, eller	a) tillverkar, <i>inklusive bearbetar</i> , mellanklassprodukter eller etylalkohol, eller
b) yrkesmässigt tillverkar öl, vin eller andra jästa drycker,	b) yrkesmässigt tillverkar, <i>inklusive bearbetar</i> , öl, vin eller andra jästa drycker,

2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

18 §

Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom <i>oförutsedda händelser</i> eller force majeure,	1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom <i>oförutsebara omständigheter</i> eller force majeure,
2. förvärvats skattefritt enligt 10 kap. 1 § eller 11 kap. 2 § första stycket 2 och som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.	

Särskild bestämmelse om säkerhet

31 §

Om den skatt som har beslutats för alkoholvaror enligt 25–28 §§, eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, har betalats ska varorna inte

11 kap.**3 §**

En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. *för framställning* av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,

2. *i en tillverkningsprocess förutsatt* att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

3. för vetenskapligt ändamål.

1. *som en del av en tillverkningsprocess* för sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,

2. *vid tillverkningen av andra produkter än de som avses i 1, under förutsättning* att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

12 kap.**10 §**

Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid *utländska beskickningar* i Sverige och karriärkonsul vid *utländska konsulat* i Sverige, under förutsättning att *denne* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor

1. *en* utländsk beskickning, *ett* karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en* *utländsk beskickning* i Sverige *eller en* karriärkonsul vid *ett* *utländskt konsulat* i Sverige, under förutsättning att *medlemmen eller karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor

deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, eller

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tid före ikraftträdandet.

Bilaga 2

Förslag till lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 9 § och 11 kap. 5 § tullbefogenhetslagen (2024:710) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

9 §

Förare av transportmedel är skyldiga att se till att följande koder och dokument följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor:

1. administrativ referenskod,
2. förenklad administrativ referenskod,
3. ersättningsdokument, och
4. följedokument för transport av vinprodukter.

Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla en tulltjänsteman de tillgängliga koder och dokument som anges i första stycket.

På begäran ska föraren i fråga om en flyttning under uppskovsförfarandet därutöver tillhandahålla tulltjänstemannen en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller en annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling som avser den aktuella flyttningen. Om det inte är möjligt att göra detta vid kontrollen får kopian eller handlingen skickas in till Tullverket. Den ska då ha kommit in till Tullverket inom en vecka.

11 kap.

5 §

Till penningböter döms den som bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 9 § andra stycket att tillhandahålla administrativa referenskoder eller andra handlingar. Detsamma gäller den som *uppsåtligen* bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 10 § andra stycket att tillhandahålla förenklade administrativa

Till penningböter döms den som bryter mot *någon av skyldigheterna* enligt 5 kap. 9 § andra eller *tredjestycket* att tillhandahålla administrativa referenskoder eller andra handlingar. Detsamma gäller den som bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 10 § andra stycket att tillhandahålla förenklade administrativa referenskoder eller ersättningsdokument.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. Äldre bestämmelser tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjats före ikraftträdandet.¹ Bilaga 2

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden över promemorian Förenklad hantering av skattefritt bränsle i vissa fall, kompletterande bestämmelser om skattefriheten för Nato-styrkor och förtydliganden av förfarandebestämmelser på punktskatteområdet kommit in från Domstolsverket, Drivkraft Sverige, Energiföretagen Sverige, Folkhälsomyndigheten, Företagarna, Försvarets materielverk, Forsvarsmakten, Förvaltningsrätten i Falun, Kemikalieinspektionen, Kommerskollegium, Kustbevakningen, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Näringslivets skattedelegation, Polismyndigheten, Sjöfartsverket, Sjöräddningssällskapet, Skatteverket, Småföretagarnas Riksförbund, Sprit & Vinleverantörsföreningen, Statens energimyndighet, Svenska bioenergiföreningen (Svebio), Svenskt Näringsliv, Sveriges Bryggerier, TechSverige, Trafikverket och Tullverket.

Därutöver har yttranden inkommit från APPLiA Home Appliances Sweden och JTI Sweden AB.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Energigas Sverige, ElektronikBranschen, Innovations- och kemiindustrierna i Sverige (IKEM), Kommunalförbundet Svensk Luftambulans, Kommunalförbundet Svenskt Ambulansflyg, Livsmedelsföretagen, Näringslivets regelnämnd, Philip Morris AB, Regelrådet, SMD Logistics AB, Svensk Elektronik, Svensk Handel, Svenska Tobaksleverantörsföreningen, Sveriges Kommuner och Regioner, Systembolaget och Teknikföretagen.